

Giới thiệu Nữ Đế Thiên Bổng

Ở gia tộc Hồng Thiên nàng vốn là đại tiểu thư cao quý nhưng lại bị người khác hãm hại khiến dung nhan bị hủy, đã vậy còn khiến nàng không thể tu luyện, bị mọi người trong tộc xem thường khinh bỉ gọi nàng là phế vật.

Quá đau thương nàng gieo mình tự vẫn nhưng lại được linh hồn ngàn năm xuyên qua, một công chúa cao cao tại thượng của Thần Giới, vì đi tìm Ngọc Tỷ mà Lưu lạc ở đại lục này

Phế vật lần nữa mở mắt ra, hãy theo giới xem cô công chúa này làm sao rung chuyển đại lục này,

Quay đầu cười thiên hạ phong vân, nhan sắc khuynh thành, kinh tài tuyệt đỉnh

Vô số chúng nam, mi nữ ái mộ.....

Ai sẽ là người đi vs nàng cùng nàng lưu lạc thiên nhai

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Bổng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Trọng sinh ??

Hoàng Thiên Quốc.

"Tối rồi đã tới thời cơ rồi " Nhanh vào Thiên Bổng, tiếng nói gấp gáp già nua của lão giả tóc bạc vang lên,

" Vâng gia gia, con vào đây, gia gia và baba,ma ma nhớ giữ gìn sức khỏe nha,con tìm xong Đồ sẽ nhanh chóng về liền"

"Uh" con phải tự lo cho bản thân, ta đi về trc đây con bảo trọng, nói xong thì bóng dáng lão giả k còn thấy nữa

Thiên bổng đi từ cửa sổ vào ánh nến trở nên u ám, không khí trở nên thật quý dị. Ở trên giường một thiếu nữ có khuôn mặt bị hủy dung, nhưng là một nửa, nửa còn lại bị một vết sẹo to tướng che đi dung nhan. Hơi thở đang rất thoi thóp, người nọ ho sặc sụa vì nhiễm phong hàn bệnh đã lâu không được chữa trị nên đã trở nặng. Giờ chỉ còn nằm chờ chết, quần áo rách nát, nàng ở trong biệt viện cũ kỹ sơ sài, không một nha hoàng săn sóc. Thiên bổng bước tới gần cô tt (1)

((1))..TRỌNG SINH

Hoàng Thiên Quốc.

"Tối rồi đã tới thời cơ rồi " Nhanh vào Thiên Bổng, tiếng nói gấp gáp già nua của lão giả tóc bạc vang lên,

" Vâng gia gia, con vào đây, gia gia và baba,ma ma nhớ giữ gìn sức khỏe nha,con tìm xong Đồ sẽ nhanh chóng về liền"

"Uh" con phải tự lo cho bản thân, ta đi về trc đây con bảo trọng, nói xong thì bóng dáng lão giả k còn thấy nữa

Thiên bổng đi từ cửa sổ vào ánh nến trở nên u ám, không khí trở nên thật quý dị. Ở trên giường một thiếu nữ có khuôn mặt bị hủy dung, nhưng là một nửa, nửa còn lại bị một vết sẹo to tướng che đi dung nhan. Hơi thở đang rất thoi thóp, người nọ ho sặc sụa vì nhiễm phong hàn bệnh đã lâu không được chữa trị nên đã trở nặng. Giờ chỉ còn nằm chờ chết, quần áo rách nát, nàng ở trong biệt viện cũ kỹ sơ sài, không một nha hoàng săn sóc. Thiên bổng bước tới gần cô gái đang nằm, từ trên cao nhìn xuống. Cô gái mở mắt thật to, trong ánh chứa đựng sự bi thương uất hận nhưng lực bất tòng tâm. Nhìn thấy thiên bổng tới gần cô gái mở miệng mấp máy định nói điều gì đó giọng nói khàn khàn thốt ra tựa hồ một lời cũng rất khó khăn " cô nương khụ... Khụ, cô là ai, xin cô hãy giúp ta một việc có được hay không "

Trong mắt thiên bổng thể hiện sự kinh ngạc không thôi mở miệng nói " người thấy được ta sao? "

Cô gái gật gù đầu, thiên bổng ngẫm nghĩ trong lòng"xem ra ta và người là người có duyên, được thôi ta sắp chiếm thân xác của người xem như là đền ơn,người nói đi muốn ta giúp chuyện gì "

" Đa tạ cô nương đã giúp, ta muốn cô giúp ta báo thù, đem từng người từng người hại ta phải trả một cái giá thật đắt " lời nói mang oán khí ngút trời, tâm tình phẫn hận.

" ta muốn ly khai khỏi nơi này tiêu điều tự tại. " xin cô, ta xin cô....

Thiên bổng cảm thấy được sự chân thành trong lời nói liền gật đầu đồng ý " được ta giúp người " người Hãy yên tâm nhắm mắt.

Nghe xong cô gái mỉm cười trút hơi thở cuối cùng, thiên băng nhanh chóng niệm câu khẩu quyết rồi đi đến thân thể còn chút hơi ấm này mà nằm xuống. Sau một phút đôi mắt màu băng lam mở ra, toàn bộ kí ức từng chút một tuôn vào trong trí nhớ của nàng, nàng ôm đầu vì con đau nhói vội đến rồi vội đi trong phút chốc. Theo Trí nhớ này nàng có thể hiểu được chuyện gì từng xảy ra trên người cô gái đáng thương ấy.

Gái đang nằm, từ trên cao nhìn xuống. Cô gái mở mắt thật to, trong ánh chứa đựng sự bi thương uất hận nhưng lực bất tòng tâm. Nhìn thấy thiên băng tới gần cô gái mở miệng mấp máy định nói điều gì đó giọng nói khàn khàn thốt ra tựa hồ một lời cũng rất khó khăn " cô nương, khụ... Khụ, cô là ai, xin cô hãy giúp ta một việc có được hay không "

Trong mắt thiên băng thể hiện sự kinh ngạc không thôi mở miệng nói " người thấy được ta sao? "

Cô gái gật gật đầu, thiên băng ngắm nghía trong lòng "xem ra ta và người là người có duyên, được thôi ta sắp chiếm thân xác của người xem như là đền ơn, người nói đi muốn ta giúp chuyện gì "

" Đa tạ cô nương đã giúp, ta muốn cô giúp ta báo thù, đem từng người từng người hại ta phải trả một cái giá thật đắt " lời nói mang oán khí ngút trời, tâm tình phần hận.

" ta muốn ly khai khỏi nơi này tiêu điều tự tại. " xin cô, ta xin cô....

Thiên băng cảm thấy được sự chân thành trong lời nói liền gật đầu đồng ý " được ta giúp người " người Hãy yên tâm nhắm mắt.

Nghe xong cô gái mỉm cười trút hơi thở cuối cùng, thiên băng nhanh chóng niệm câu khẩu quyết rồi đi đến thân thể còn chút hơi ấm này mà nằm xuống. Sau một phút đôi mắt màu băng lam mở ra, toàn bộ kí ức từng chút một tuôn vào trong trí nhớ của nàng, nàng ôm đầu vì con đau nhói vội đến rồi vội đi trong phút chốc. Theo Trí nhớ này nàng có thể hiểu được chuyện gì từng xảy ra trên người cô gái đáng thương ấy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Kí ức ???

Cô gái này cũng tên Băng là đại tiểu thư của gia tộc Hồng Thiên, là một phế vật cha không thương, mẹ mất sớm, suốt ngày bị di nương và hai mụ mụ hãm hại, do bị đối nhiều ngày và nhiều vết thương trên người nên bị mất máu mà chết. Gia tộc Hồng Thiên là gia tộc lớn nhất trong tứ đại gia tộc, theo sau là gia tộc Tề, Lý, Diệp. Thật là trùng hợp, mình cũng tên là Thiên Băng chỉ là khác họ, được rồi nếu ta đã nhập vào thân xác cô thì những thứ mà cô đã trải qua ta sẽ từ từ mà đáp trả. Đúng vậy mình còn có nhiệm vụ trong người, còn người nhà đang chờ mình, ta từ nay sẽ là Hồng Thiên Băng, một thân phận mới, một cuộc sống mới, Thiên Băng nở nụ cười như có như không, nhiệm vụ của cô, mối thù của kí chủ, sự căm phẫn, sự bi thương, sự tuyệt vọng, sự bất lực, giờ phút này như đang cuồng cuộn bám lấy cô, làm cho cô rất khó thở, hai bàn tay vô thức bấu chặt vào nhau như đang nhắc nhở cô chẳng lẽ đây là tàn niệm trong cơ thể này vẫn còn sao, phải bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh, cô nhắm mắt để dung nhập kí ức vào trí nhớ của mình, mở mắt lại lần nữa trong mắt là sự sứt bết cùng lạnh lùng, làm người ta không rét mà run, theo như trí nhớ này thì đây là Đế Quốc Hoàng Thiên, đất nước cường giả vì tôn, lấy tu luyện Ma Pháp làm chủ, (Gồm các cấp bậc như, Ma Pháp 1.....đến 10, Ma pháp tôn (gồm nhất tôn, nhị tôn, tam tôn), Ma pháp tông (Nhất tông, nhị tông, tam tông), Ma Pháp Thánh (nhất Thánh, nhị Thánh, Tam Thánh), Ma Pháp Thần (Nhất thần, nhị thần, tam thần). Ngoài tu luyện Ma Pháp, còn có thể tu luyện Dược Sư, Triệu Hồi Sư, theo như cấp bậc trên đại lục thì Triệu hồi sư đứng thứ nhất, luyện Dược sư đứng thứ hai, Ma pháp sư đứng thứ ba. (Cấp bậc tu luyện cũng giống như tu luyện Ma Pháp Sư), chỉ là rất ít người có thể tu luyện được Dược Sư và Triệu Hồi Sư, nên đa số Trên đại lục này toàn là Ma Pháp Sư. Ngồi lại Thiên Băng không khỏi cảm thán cho cô gái này, mình đã gần mấy Vạn năm tuổi rồi, tới cơ thể này mới có 13 tuổi, vẫn cảm thấy có chút gì đó không quen lắm, vì ở thế giới cô thì cô là công chúa duy nhất của Bạch Đế, Nữ Đế thanh khâu, nhưng một lần phụ thân sơ ý làm lạc mất ngọc tỷ, chỉ có người truyền thừa tiếp theo mới cảm nhận được khí tức của ngọc tỷ, phụ hoàng còn nói ngọc tỷ gồm 4 miếng,,,,, mỗi miếng có khắc hình rồng và phượng, mỗi miếng mang theo sức mạnh hủy thiên diệt địa, nên không thể để ngọc tỷ lưu lạc thiên nhai được, nhanh chóng tìm về, vì nàng có huyết mạch truyền thừa của Cửu Vĩ Bạch Hồ nên sẽ cảm nhận được khí tức của ngọc tỷ, vì bảo mật thiên cơ không cho việc này bại lộ nên nàng mới phải trọng sinh vào thân thể này để che dấu thân phận, vì nàng cảm nhận được đại lục này có nồng đậm khí tức của Ngọc tỷ, còn Pháp thuật tất nhiên là sẽ theo linh hồn, đi đến đại lục này, nên k lo về an toàn, bất quá nguyên khí và tinh thần lực sẽ tổn hao một ít, từ từ hấp thu linh khí của trời đất sẽ, khôi phục hoàn toàn,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tiểu Linh????

Thôi thôi không suy nghĩ nữa, tạm thời nằm nghỉ ngơi đã, ngày mai rồi suy nghĩ tiếp,

"AK quên nữa, Boccc...ccc," nàng kiêu gọi ra LINH THỂ của NGỌC GIỚI CHỈ của mình, một vật tròn tròn đột nhiên xuất hiện bay vòng vòng xung quanh Thiên Bồng, có chút ai oán lên tiếng..

"AK, chủ nhân, ngài k nhớ tiểu linh sao, sao giờ này ngày mới gọi ta, a... Hu hu... Uuu,ta muốn đi ra ngoài chơi ta muốn ăn đùi gà, ta muốn gặp soái ca.....

Một con người tí hon nho nhỏ chỉ bằng bằng tay, thêm đôi cánh màu bạc hà, trên đầu đội vương miện, hai mắt to tròn, thân hình hơi mũm mĩm, mập mập,hai bên tóc hồng xoắn dài ngang eo Bồng bên, một bộ đồ kiểu công chúa ôm tròn thân hình mập mập, trông mắt Hồng Ngọc màu lửa đỏ tựa như máu đang nước mắt lưng tròng, chớp chớp mắt ủy khuất nhìn Thiên Bồng, cái miệng nho nhỏ cứ chớp chớp không ngừng, duy đáng yêu vô cùng, làm Thiên Bồng không khỏi có chút mềm lòng,

"Sao có thể, ngoan tiểu linh đừng khóc, khóc sẽ k đẹp, từ nay sẽ cho mụi ra ngoài chơi, được chưa "

"Thật nhak, chủ nhân ngài hứa ừi đó ",nó nói mà giọng còn sụt sùi....

"Uh, hứa "

"Ta, ta... biết mà, ha ha nó hả hòng cười tươi, (nó suy nghĩ trong lòng ta là thiên sứ xinh đẹp nhất của thần điện, đáng yêu vô cùng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở.... Hehehe...tất nhiên chủ nhân cũng là một trong số đó, nó suy nghĩ mà người cứ uốn éo, miệng thì cười tươi làm rộ 2 má lúm đồng tiền, trong rất đáng yêu... U)

Nó đang trảng ngập trong trình độ tự luyện YY của mình thì Thiên Bồng đầu đầy quạ đen □□□□□, nó k ngờ Thiên Bồng có thể đọc được suy nghĩ của nó chứ,

"được rồi tiểu Linh nghiêm túc lại, ta muốn có một cái gương, mụi cho ta mượn Cái gương xem, "

"Dạ, chủ nhân, gương đây ",nó móc trong không gian ra một cái gương nhỏ đưa cho thiên bồng, thiên bồng cầm lấy gương soi vào mặt, lập tük liền bị giật mình, má ơi ai đây, một khuôn mặt bị hủy dung một nửa, nhưng nhìn kĩ thì nửa bên mặt không bị hủy dung có dung nhan giống nàng i Như đức, thật sự là trùng hợp, chẳng lẽ có người giống nàng như đức sao, thật k hiểu nổi, nàng nhẹ giọng hỏi

"tiểu Linh khuôn mặt ta có trị khỏi được không", tiểu linh nhìn thiên bồng cứ nhìn tới nhìn lui khuôn mặt của mình thì không khỏi thấy buồn cười, nói

"Chủ Nhân ngài iên tâm đi, khuôn mặt này chỉ bị trúng độc bình thường thôi, uống vào một Viên Dược Thập cấp(được cấp 10) thì sẽ giải được độc, với lại sẽ khôi phục lại dung nhan như lúc ban đầu, "

"Ak vậy sao(,được thập cấp sao,trong không gian của mình không phải có mấy ngàn lọ sao,) nàng nghĩ nghĩ, vậy thì từ từ ta giải độc cũng được không gấp,(new như người ngoài mà biết Thiên Bồng nghĩ gì chắc họ sẽ Học máu mà tuk chết, vì trên đại lục này chưa người nào luyện chế được Dược Cứu cấp chứ đừng nói là Thập cấp,) giờ thì ngủ thôi,ngủ để lấy lại tinh thần ngày mai đi làm nhiệm vụ.."

Nàng lác mình vào Không gian Giới chỉ, Tiểu Linh cũng vào theo, nằm trên giường niệm êm ấm, cảm giác thân thuộc, nàng nhắm mắt lại, mieng lăm lăm nhắm.... Baba... Giagia... M.u... Mu... Ngu ngon...

Tiểu linh nằm lên người Thiên Bồng cuộn tròn người, cái miệng nhỏ chớp chớp mút ngón tay, giọng nói Ngái ngủ mê sản..... Đùi gà..... Đùi gà... Soái ca..... Soái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Bồng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cuộc sống mới bắt đầu

Sáng sớm

"Chủ nhân dậy dậy....người dậy mau " Thiên Bồng đang mộng mị thì bị giọng nói non nớt của Tiểu Linh vang lên, nàng chớp chớp đôi mắt còn lờ lờ ngái ngủ, ngồi bật dậy xuống giường, làm vệ sinh sơ sơ rồi lắt mình ra khỏi không gian, nhìn xung quanh căn phòng mình đang ở tạm thời không khỏi cảm thán, chắc chắc đại tiểu thư sao chỗ ở không bằng một nha hoàng, trong nhà không có một cái ghế nào cả ngay cả cái bàn uống nước cũng cũ mèm, được cái giường gỗ nhur rèm và màn ngủ cũng không có, năng lực lợi trong tù thì ngay cả một bộ đồ lành lặn cũng không, thôi thì biết sao được nhập gia tùy tục vậy kiểm đại bộ đồ nào đó lành lặn nhất mặt vào, đang thay đồ thì nghe tiếng tiểu Linh thổn thức thốt lên,

"Chủ nhân, giờ ta cảm thấy người thật là nghèo nha, xem xem căn phòng này không có một vật giá trị gì cả, ngay cả một nha hoàng cũng không, chủ nhân ta đói quá"vừa nói xong thì cái bụng nhỏ của tiểu Linh cũng biểu tình Kiều lên ot.... Ot...

Thiên Bồng không khỏi cảm thấy buồn cười nói

"Được rồi ta đưa mụi ra ngoài ăn đùi gà,nhưng mà mụi phải ăn mình để tránh phiền phức "

"AK, được hoan hô chủ nhân, ngài là số 1 "nó lập tức bay tới ôm khuôn mặt Thiên Băng hung một cái bẹp... Rồi bay tới trên vai Thiên Băng ngồi lên đó, lập tức mặt niêm khẫu quyết để tàn hình, Thiên Băng nhìn nó hài lòng gật đầu, bắt đầu xuất phát, vì tiểu viện này cách xa sảnh chính nửa ngày đường nên rất ít người tới đây, cho nên giờ Thiên Băng ra ngoài cũng không ai phát hiện,

tất nhiên nàng không đi cổng chính mà phải leo tường đi ra ngoài, vì trong người nàng có sẵn lực lượng Pháp thuật nên việc nhảy ra ngoài rất là dễ dàng, này một đường đi ra ngoài không gặp chút trở ngại gì, nàng nhanh chóng bước ra ngoài thành, khu chợ khu bán đồ ăn tập nập người, □□□

"Chủ nhân đằng trước, đằng trước có bán đùi gà",bàn tay nhỏ xiu mập mạp chỉ chỉ khách điểm đằng trước,chưa kịp nói xong thì cái miệng nhỏ của ai kia đã Tráng đầy nước miếng, Thiên Băng lắc đầu thở dài □□

"Được vậy vào khách điểm này ăn sáng thôi,ta cũng thấy đói bụng rồi," nàng truyền âm cho tiểu Linh nói, vừa vào khách điểm thì tiểu nhị đã nhìn chăm chăm vào Thiên Băng, không khỏi lộ ra vẻ mặt khinh thường nhưng vẫn kiên nhẫn bước tới tiếp đón, cô nương xin hỏi ngài dùng gì,

"5cái đùi gà, một chén cơm chiên và một món canh là được "

"Oh được xin cô nương chờ chút "nói xong tiểu nhị cùng nhanh chóng li khai

Nàng vào góc vắng vẻ nhất, ngồi xuống, thì nghe tiểu linh chỉ chỉ ra ngoài nói

"Chủ nhân, hình như mọi người đang nhìn chủ nhân kìa,nàng ngẩng đầu lên nhìn xung quanh thì thấy mọi người đang nhìn mình, nàng ngạc nhiên nhìn nhìn lại mình chẳng lẽ nhìn ta khác người lắm sao,sao mọi người cứ nhìn ta chăm chăm vậy, nhìn một hồi mọi người cũng không thèm quang tâm nữa mà rôm rả trò chuyện của mình,

Một tên lên tiếng nói

"Nghe j chưa, hôm qua ta thấy nhị tiểu thư của gia tộc Hồng Thiên đi chung với đại hoàng tử đó "

"Thật sao, sao ta nghe nói đại hoàng tử có hôn ước với đại tiểu thư Hồng Thiên Băng mà, chẳng lẽ là giả....

"Không phải giả đâu, ta nghe nói đại tiểu thư của gia tộc Hồng Thiên là xấu nhan, ngay cả tu luyện cơ bản cũng không làm được, là một phế vật đó "

"Đúng đúng ta cũng nghe nói, người Như vậy làm sao xứng với đại hoàng tử chứ, "

"Sớm muộn j cũng bị đại hoàng tử hưu rớt thôi.... "

"...."....."những tiếng bình luận rôm rả của mấy ông tám bà tám Liên tục tiếp diễn

Nhưng từng câu từng chữ không câu nào không lọt vào tai của Thiên Băng, nhưng nàng mặt kệ vì họ nói có phải mình đâu, lúc này tiểu linh nhảy xuống ngồi trên bàn, hai chân đ跷 chéo, tay cầm gương trang điểm sửa sang lại mái tóc bồng bềnh của mình, nói

"Chủ nhân người không tức giận sao, bọn họ nói xấu người kìa,chủ nhân của ta thật thiện lương,nếu như họ dám nói xấu ta tá sẽ cho họ biết tay, "nói xong cất đi cái gương rồi bật dậy hai tay chống nạnh,lỗ mũi hừ hừ..... Một bộ dạng như rất muốn đánh người, ta nhìn tiểu linh không khỏi buồn cười, lúc này tiểu nhị Bưng thức ăn lên,đặt lên bàn rồi nói

"Chúc quý khách ngon miệng " ta gật đầu coi như trả lời,ta nhìn thức ăn rồi dùng thần thức nói với Tiểu linh,tiểu Linh mụi vào không gian đi ta đem thức ăn đưa vào,

"AK được chủ nhân "tiểu Linh thoát cái đã chạy vào trong không gian, nàng đem 5Cái đùi gà nhìn nhìn xung quanh thấy không ai để ý tới mình liền dùng í niệm đưa vào trong không gian cho Tiểu Linh ăn, nàng không cần nhìn cũng biết người nào đó trái một cái đùi, phải một cái đùi đang chóp chép trong đó thử tưởng tượng xem,

Thiên Băng không khỏi buồn cười, nàng chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ ngẫm nghĩ, một hồi chắc phải đi bán đồ kiếm tiền quá chứ bây giờ nàng thật sự quá nghèo, không có tiền để mua những thứ cần thiết, nào là quần áo, giày dép, vật dụng lung tung, nhưng bán gì đây, hay là một hồi mình vào Mê vụ sâm Lâm để săn thú lấy ma hạch để bán, hay là tìm thảo dược quý hiếm..... Ay da khó nghĩ quá.... Hay là chút nữa hãy tính... Bây giờ suy nghĩ xem tiền đâu mà trả tiền đồ ăn đây..... Nghĩ nghĩ rồi lại nghĩ nghĩ..... Nàng có thể dùng phép thuật nhak, nhưng k tốt lắm, vậy thì tự kiếm tiền sẵn tiện du lịch một phen cũng k tệ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Gặp đại hoàng tử (tình địch xuất hiện)

Đang lúc nàng suy tư thì bỗng nghe bên ngoài có tiếng nói ồn ào, mọi người đều lần lượt kéo nhau nhìn ra ngoài cửa chính, Thiên Băng cũng bắt giác nhìn theo thì thấy một cặp nam nữ đang hướng đối diện bâng của nàng đi tới, Thiên Băng thấy hai người này quen lắm, chắc có trong kí ức cũ thì không nhớ rõ ràng....

Bỗng một giọng non mềm thánh thót như chim sơn ca, nhõa như bánh chè vang lên:

"cô nương có thể nhường chỗ này cho chúng ta được không, chỗ này là chỗ của chúng ta hay ngồi, "

Thiên băng tự nhiên nổi hết da gà nhưng vẫn trầm mặt không muốn trả lời...coi như làm lơ, Thì một giọng nam như rất non nóng lộ ra một tia không kiên nhẫn vang lên

"Nek người không nge Thiên lam nói sao, người điếc rồi hả"

Lúc này Thiên băng mới ngẩng đầu lên, nghĩ trong lòng (E M thì ra là tình địch mui mui của khối thân thể này tên là Hồng Thiên Lam năm nay 12 tuổi, thik đại hoàn tử, xem xem ta chưa đi tìm các người tính sổ các người tự mình tìm đến rồi sao...) Thiên băng nhìn thẳng vào Thiên Lam đánh giá (nhìn dáng vóc thì k tệ nhỏ nhắn, khuôn mặt yêu kiều diễm lệ, một bộ yếu đuối nhu nhược làm cho người khác muốn che chở, yêu thương, chỉ là nhan sắc hơi khá một chút thôi, ngực thì ừ hơi to AK, hèn chi thằng cha này bỏ kí chủ mê bà ngực bự này, thật đáng giận.....) □□□

-"chập chập.... Chủ nhân, hic... Ccc, ta híc được mùi của Hồ Ly nha, AK.....AK mĩ.... Ĩ nam akkk, tên kẻ bên là nữ nam "

Không biết tiểu Linh ra ngoài lúc nào đang ngồi trên vai Thiên băng, nhỏ giọng nói, hai mắt chớp chớp tỏ vẻ rất thèm thuồng, xong ta đầu đầy hắc tuyến dùng í niệm trả lời

"Tiểu linh người ăn xong rồi sao, người nói không sai quả thật có mùi hồ ly....nhưng người cũng đừng thèm bừa, hần ta tuy là mỹ nam nhưng linh khí xung quanh không được sạch sẽ lắm, người còn không nhận ra"

truyền âm xong ta nhìn sang người nam nhân này nhận xét một hồi (mĩ nam sao, tóc dài được bới lên bởi cây trâm vàng, quần áo màu vàng được thắt gọn bởi đai lưng ngọc, này kiếm, con người đen thâm thuy ánh lên sự nguy hiểm, viền mắt có vân đục, chắc là XY quá độ rồi, quá dâm tặc, cánh mũi cao thẳng, Đôi môi mỏng đang mím lại vì tức giận, tuổi tác chắc khoảng 20, để xem thực lực thì ra là Ma Pháp Sư cứu cấp + cấp 9+, chắc đúng như tiểu Linh nói cũng là mĩ nam, cũng là thiên tài hiếm thấy, hèn chi khối thân thể này yêu hần ta sống chết, si tình lúc nào cũng trộm nhìn hần ta, ngay cả ả ngực bự nhị mui này cũng chết mê chết mệt hần ta..) thấy ta nhìn chăm chăm vào nam nhân của ả, ả ta sột ruột non nóng liền lên tiếng

-"AK Đại Hoàng Tử hay là chúng ta ngồi chỗ khác cũng được, ta thấy vị cô nương này vẫn còn Đồ ăn trên bàn, chúng ta cũng không cần phải miễn cưỡng, "nói xong còn nở nụ cười tươi giống như là rất rộng lượng

Đại Hoàng Tử thấy vậy liền an ủi,

-không sao, Thiên Lam ta làm sao để nàng chiều ủy khuất chứ,

nói xong hần tức giận nhìn sang Thiên Băng quát

-"Cô nương cô muốn thế nào mới nhường chỗ đây "(trong giọng nói có phần không kiên nhẫn, new như k có mọi người đang nhìn chăm chăm hần ta, hần ta phải cố làm ra vẻ hiền từ Đức độ thì đã không cần phí lời với người trước mắt này, mà trực tiếp sai người lôi người trước mắt này đem ra cửa ném rồi.)

Thiên băng khoanh tay trước ngực suy nghĩ một hồi liền trả lời

"AK vị đại ca này, hay là như vậy đi, người trả cho ta châu thức ăn này, ta liền đứng dậy li khai, thế nào, ngài không phải là luyến tiếc vài đồng tiền đó chứ "thiên băng dùng phép khích tướng nói..

"Được thôi nhưng mà cô nương phải đáp ứng ta một điều kiện, thế nào " nếu như không nghĩ phải giữ hình tượng trước mặt mĩ nhân, ta sao phải đáp ứng cô, bất quá không làm khó cô ta một chút thì làm sao mà hạ giận được...

Ây da còn muốn điều kiện sao, được thôi để xem hần ta còn muốn giỡn trò j,

"Được điều kiện j vị công tử này xin cứ nói "

Hần ta một bộ dạng đắc í mở miệng

"Ta muốn xem dung mạo của cô nương " lời này vừa thốt ra mọi người lại bắt đầu nhao nhao,..... Thiên Băng cười lạnh trong lòng, muốn xem dung mạo xao, ta sẽ cho người xem, Thiên băng để tay lên khăn von, định lấy xuống thì bỗng một bàn tay khác bắt lấy tay nàng kéo qua một bên, giọng nói có phần bình tĩnh thốt lên

"Cô nương, không cần ta sẽ trả cho cô nương bàn Đồ ăn này, hần ta vừa dứt lời thì mọi người có vẻ rất ngạc nhiên trong đó không tránh có những ánh mắt tò mò cùng ái mộ,,,

"AK chủ nhân là một mỹ nam ak....., còn là Anh hùng cứu mỹ nhân nữa nhak, ta hâm mộ ngài quá AK....." lúc này ta mới kịp hoàn hồn bởi tình huống vừa rồi, giờ ta mới nhìn kĩ hắn,, má ơi chắc.... đúng là mỹ nam AK nha tóc đen 3000sợi được buộc một nửa trên đỉnh đầu, bởi sợi ruy băng đỏ, trên người là bộ đồ xanh trắng xen lẫn vào nhau được thắt bởi đai lưng đen nạm ngọc đơn giản, vóc dáng cao to, thần thái tỏa ra khí thế thật đáng sợ, khuôn mặt soái khí lạnh lùng làm người khác không rét mà run, khuôn mày hơi nhăn lại như đang rất tức giận, làm mọi người ở đây không khỏi lạnh sống lưng, ta nhìn hắn từ trên xuống dưới một hồi đánh giá một lượt, nhưng ánh mắt vẫn một mặt điềm tĩnh, không chút gọn sóng, như phát hiện được điều gì đó ta rút tay của mình lại.... Thuận miệng thốt lên

"Đa tạ công tử, nhưng ngài hãy đứng sang một bên có được không ta cần giải quyết chút việc riêng "

Lúc này Thiên Băng vừa rút tay về hắn cũng cảm thấy mình có chút thất thố, liền cũng không nói nhiều, dịch người sang một bên, như thể để xem kịch vui,

thấy hắn ta dịch sang một bên, Thiên Băng nhìn 2 người đối diện nói

"Nếu ta đáp ứng yêu cầu của vị công tử đây thì người sẽ đáp ứng ta trả tiền sao"

"Đúng vậy, một lời đã định quyết không nuốt lời "hắn ta chắc nịch khẳng định

Lập tức Thiên Băng lấy khăn che mặt xuống, ánh mắt mọi người lập tức bị dính chỉ, ngay cả người đứng sau lưng ngài, đại hoàng tử nhìn nàng kinh ngạc, rồi thất vọng, khiếp sợ, khinh thường nhìn Thiên Băng mở miệng nói

"Thì ra là người Hồng Thiên Băng "nghe được giọng nói khẳng định của đại hoàng tử vang lên mọi người lại bắt đầu chỉ trỏ vào Thiên Băng bàng tán,

"Trời AK thì ra là đại tiểu thư phê vật của gia tộc Hồng Thiên đây mà "

"Đúng đúng hèn chi xấu làm người ta phải giật mình "

"Bối dậy bị bỏ là đúng rồi "

"" "" "" "" ""

Đại Hoàng tử nghe mọi người nghị luận thì rất vừa lòng.... Xem ra new ta hưu một xấu nhan phê vật thì chắc cũng không mang tiếng xấu nào, mà còn được hoàng ghênh, thật tốt quá....

Lúc mọi người nghị luận xôn xao thì, một tiếng nói ồ ồ ồ, ngọt như sơn ca thốt lên

"AK ta tưởng là ai thì ra là đại tì, con làm ra vẻ thần thần bí bí, ta biết đại tì đối bụng mới lên ra ngoài ăn cơm, mụi mụi cũng không có nhiều tiền, đây là chút tiền mụi dành dụm được, tì tì cứ lấy sai đồ đi "

Nói xong liền cầm nén bạc đục thủng xuống đất, điệu bộ như là đang bố thí cho ăn mày, chứ không phải thật lòng cho Thiên Băng

Thiên Băng không khỏi cười lạnh trong lòng, miệng nhếch lên nụ cười nhẹ, nói

"AK, mụi mụi tuy ta không có tiền thật nhưng ta cũng không cần mụi bố thí, mụi nhắc tiền của mình lại từ từ mà dùng đi " vừa dứt lời Thiên Băng bị một tiếng rống giận làm cho dọa sợ

"Xứ nữ nhân này, Thiên Lam quan tâm người người còn không biết tốt xấu, còn muốn ở đó khi dễ nàng "

Ta khi dễ nàng? Đạo lí gì thế này, nói vài câu Liền ta khi dễ nàng???

"AK, ta không sao đâu, chỉ là muốn tỏ chút lòng thành giúp đỡ một chút nếu như đại tỷ không cần thì thôi vậy, dù sao thì nàng ta cũng là vị hôn thê của chàng"nói xong còn một bộ nhu thuận cuối đầu như rất đáng thương, ủy khuất nhưng trong lòng rất đắc ý, coi như vị hôn thê thì thế nào Thái tử là không thích người, người thái tử thích chính là ta

"Cái gì vị hôn thê, Lam nhi người ta thích chính là nàng "nhìn mỹ nhân đáng yêu nũng nịu ngã vào lòng, người hắn cũng muốn nhũn ra nên nhẹ giọng an ủi....

"Được rồi đừng đóng kịch nữa, ta xem tới phát chán rồi, xem thì cũng xem rồi, giờ thì hoàn thành lời hứa của mình đi, ta không có thời gian đứng đây xem cát người tình chàng í thiếp", nói xong thì nhah chóng li khai

Lúc này người nào đó đang đứng cạnh mỹ nhân thì lòng cứ nghĩ, nữ nhân đó lúc này là sao còn dám dùng ánh mắt chán ghét, khinh thường nhìn mình, không phải lúc trước nàng ấy rất thích mình sao, cứ quanh mình không thả đuôi cũng không đi sao, hay là lại dùng chiêu lạt mềm buộc chặt, đang lúc suy nghĩ vẩn vơ thì mỹ nhân bên cạnh cắt đứt dòng suy nghĩ lúc này

"Thái tử ngài đang nghĩ gì vậy, chúng ta hãy ngồi xuống dùng cơm thôi"hừ tiện nhân cứ đợi đó,ta sẽ cho người biết tay,dám lợi dụng Thái Tử trả tiền cơm..... Ánh mắt nàng ta xẹt wa một tia độc ác..... Sau khi li khai thì Thiên Băng đi dạo xung quanh nhưng nàng lại nhận thấy có người đi theo mình nhưng không ngăn cản, bụng thì đói meo vì lúc này chưa kịp ăn gì,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Bằng hữu (Long ngạo thiên)

Nghĩ tới người nào đó đã được ăn no, ánh mắt Thiên băng liền bắt đầu ai oán, bỗng tiểu Linh nhận ra được điều gì đó, sống lưng bỗng đánh cái rùng mình, ánh mắt to vô tội chớp chớp nhìn Thiên băng nói

"Chủ nhân ai bủ hùi này người chỉ lo đánh gen, không tập trung ăn cơm, thôi được rồi nghĩ hồi nãy chủ nhân đã chịu dày vò bởi một cú sốc rất là thương tâm, tiểu Linh nhường cho ngài một cái đùi gà nè, ta..... ta sẽ nhin ăn "□□

Má ơi ăn 4cái đùi, giờ còn nói nhin ăn, Thiên băng bắt đầu nghĩ tới hai từ phá sản rồi đấy...

"Tiểu linh ta nghĩ mụi nên giảm cân, vì mụi nhìn xem mụi k còn là tiểu linh nữa mà là tiểu heo rồi đấy, "

"AK chủ nhân ngài còn chok ta, ta.... Ta đã cố gắng giảm cân hết mực có thể rồi đó, " nói xong đôi mắt to còn ngập hơi nước Cái miệng nhỏ chu lên như đang rất tủi khuất, nhìn khuôn mặt kia ta k thể nào phân biệt j được nữa

"Thôi thôi mồm mím mới đáng yêu, haha ngoan chủ nhân không chê mụi được không, nào bay vào trên ngực ta ru mụi ngủ....".

Nói chuyện một hồi bắt giác đã tới phủ, ta dùng thuật di huấn đi vào phòng của mình rồi bắt đầu ngồi trên bàn gặm đùi gà cho đỡ đói, bỗng người theo dõi ta đứng dựa lưng ở trước cửa khoanh tay trước ngực một bộ dạng rất tiêu sái.... Đúng là thanh niên lúc này làm Anh hùng cứu mỹ nhân ở quán cơm.... Hắn ta có vẻ bất cần đời lên tiếng

"Ta không ngờ một đại tiểu thư nhưng đãi ngộ còn thấp kém hơn một nha hoàng.... Nhak"

Giọng nói như đang có phần châm chọc...

"Người là ai, theo ta có mục đích gì "

"AK ta không có mục đích gì, chỉ là tò mò, "

"Nhưng mà ta nghĩ cô nương rất thú vị, chúng ta làm bằng hữu, thế nào"

"Bằng hữu, vì sao người không nghĩ ta là một phế vật sao, còn là một xấu nhan sao"ta nhìn hắn như đang chấp vấn hỏi??

Hắn ta suy nghĩ một hồi rồi nghiêng đầu nhìn ta trả lời...

"Ta không nghĩ vậy, ta nghĩ cô nương k xấu, với lại ta không nhìn ra được thực lực của cô, có hai í nghĩ là một là cô nương không có thực lực thật sự, hai là cô nương có thực lực sâu không lường được, với lại ta k cần thực lực k cần dung mạo chỉ cần ta thấy thích thì kết bạn thôi " thiên băng kinh ngạc nhìn hắn ta một hồi rồi miệng nhếch lên nụ cười như có như không làm người nào đó gây ngăn một hồi, bỗng hắn ta giật mình, mình làm sao vậy k phải nàng ta rất xấu sao, sao mình lại có cảm giác này, chẳng lẽ thị giác của ta thích bị ngược.....

Lúc này Thiên Băng bỗng nhiên mở miệng

"Hay cho câu k cần thực lực không cần dung mạo chỉ cần ta thích, rất tiêu sái, được ta đồng í, chúng ta mãi mãi là bằng hữu " lúc này người nào đó nghe ta gật đầu đồng í thì đôi mắt sáng lên, trên mặt lộ ra vẻ vui sướng, bàn tay chỉ chỉ vào trong nhà nói.... □

"Vậy ta có thể vào trong sao"□

Ta nhún vai í bảo tùy í....□

"Giờ ta xin giới thiệu trước được chứ "ta gật đầu coi như trả lời

"a tên Long Ngạo Thiên là trưởng đoàn của dong binh Ngạo Thiên đạt được hạn 5sao... (Theo cấp bậc dong binh từ 1sao đến 10sao)

Ta đi làm nhiệm vụ, ở Mê Vụ sâm Lâm nên đi ngang qua tiệm để ăn cơm không ngờ gặp được cô nương, nhin không được mới ra tay tương trợ, ai ngờ cô nương k cần ta giúp, thật là có chút đường đột, cô nương

xin đừng chấp nhất, "

"Không sao, dù sao cũng cảm ơn Thiên huynh.... "

"VẬY HUYNH BAO NHIÊU TUỔI, CÓ GIA ĐÌNH CHƯA " THẤY THIÊN BĂNG HỎI, HẮN TA CỰC LỰC KHUA TAY TRẢ LỜI □□

"AK CÔ NƯONG TA CÒN RẤT ĐỘC THÂN, NĂM NAY VỪA TRÒN 20 TUỔI "THỰC LỰC MA PHÁP SƯ CỬU CẤP (CẤP 9) "NÓI XÔNG MỘT BỘ DẠNG HẮT CẢM RA VỀ TA ĐÂY RẤT LÀ THIÊN TÀI NHAK, CŨNG KHÔNG HẮN LÀ SAI VÌ ĐẠI LỰC NÀY MA PHÁP SƯ CỬU CẤP THẬT CHẤT ĐÚNG LÀ NGƯỜI CÓ THIÊN PHÚ KHÔNG TỒI....

"Bay giờ không phải đến lượt tiểu thư nhà ta giới thiệu rồi sao"

"AK ta sao, coi như tạm thời Thiên huynh cũng biết sơ về ta rồi k phải sao, ta tên Hồng Thiên Băng, 13 tuổi, là đại tiểu thư của gia tộc Hồng Thiên, thực lực bí mật "ta làm ra về Huyền bí, nháy mắt vs hắN ta một cái.....í là không thể nói.... HắN ta gật đầu ngầm hiểu í ta nói nhưng lại hỏi tiếp

"VẬY ta gọi MỤI BĂNG NHÌ THẾ NÀO, CÒN CHUYỆN MỤI VÀ ĐẠI HOÀNG TỬ THÌ XỬ LÍ RA SAO CÓ CẦN ta GIÚP GÌ KHÔNG, "????

"Còn thế nào được cứ thuận theo tự Nhiên thôi, huynh cứ chờ mà xem sẽ có kịch hay để xem " ta nhìn hắN làm ra về rất Huyền bí....

Bỗng hắN ta lấy trong túi ra một Ngọc bội hình Long Phụng màu trắng ngà đưa cho Thiên Băng nói

"AK băng nhì Thiên ca ta k có vật j quý giá ta tặng MỤI MIẾNG NGỌC BỘI này xem như là quà gặp mặt, thế nào "giọng nói rất chân thành, một bộ dáng rất khấn trương như làm người ta không thể từ chối, thiên Băng thấy vậy cũng k nghĩ nhiều, định đưa tay cầm miếng ngọc bội thì bỗng nghe giọng nói kích động của tiểu Linh vang lên

"AK..... Kkkkk chủ nhân ngọc bội Long Phụng là ngọc bội long phụng..... Ak chúng ta tìm được rồi,,tìm được rồi, " nó nhảy cẫng lên vì vui sướng, lúc này tiểu Linh không ân thân nữa mà xuất hiện ra bên ngoài luôn, nó vỗ cánh bạch Bạch bay tới miếng ngọc bội, hai tay nó giật luôn miếng Ngọc bội của ngao Thiên còn đang há hốc mồm ngạc nhiên vì sự xuất hiện của nó,

nghe tiểu linh nói xong ta cũng Hoàng hôn, tâm trạng kích động vui sướng không thui vì đã tìm được một phần tư của miếng ngọc tỷ rồi k phải sao, tuy trong lòng rất kích động nhưng biểu hiện bên ngoài vẫn thập phần bình tĩnh, ta way sang định nói cảm ơn thì ôi thôi người nào đó vẫn đang mất to mắt nhỏ nhìn tiểu Linh đang ôm miếng ngọc bội mà miệng cứ cười te tét.... Làm lộ ra hai cái răn chuột trong thập phần buồn cười

Ta cắt đứt sự ngạc nhiên của hắN noi

"Thiên ca đây là tiểu Linh, tinh linh của đất và trời tạo thành, có phải rất đáng yêu không "

nghe thiên băng giải thích hắN ta liền phục hồi lại tinh thần vì hình như càng ở gần người tr"c mắt này, hắN ta càng khám phá ra nhiều bí mật mà k ai thấy qua cũng chưa từng xảy ra, quả thật rất thú vị, coi như là kết một người bạn thân bí ẩn,..... HắN ta nhìn sang tiểu Linh một bộ dạng rất thích thú nói...

"Ak tiểu tí hon, người rất thích miếng ngọc bội này sao, ta tặng cho Thiên Băng rồi "

Lúc này tiểu linh đang ôm miếng ngọc bội, ngẩng đầu lên, đôi mắt to bắt đầu chớp chớp liên tục, về mặt thêm thường..... (Vì người nào đó có vẻ rất mê trai)

"Ak soái ca nhak, ta ta tên là tiểu linh, quyh là long ngao Thiên sao, ta gọi quyh là thiên ca giống chủ nhân gọi được không "

"Ak được, tiểu tí hon rất đáng yêu nhak, nhưng mà có vẻ như hơi mập nhĩ.ak..thiên băng ta có việc.phải về dong binh đoàn một chuyến chắc vài ngày nữa ta mới tới thăm MỤI ĐƯỢC, MỤI KHÔNG BUỒN TA CHỨ, HẸN GẶP MỤI Ở HỌC VIỆN 3 NĂM SAU NHAK "NÓI XONG HẮN CÓ VẄ NHƯ RẤT BUỒN

"Ak không, huynh bận cứ việc đi, huynh k cần đi thăm ta đâu, new có time MỤI sẽ đến tìm huynh, dc hẹn gặp ở đợt chiêu sinh tiếp theo " nghe được câu này ngao Thiên rất vui mừng như rất mong chờ....

"Được một lời đã định

"Được một lời đã định " nói xong hắN ta liền nhanh chóng ly khai

Thiên băng nhìn lại thấy tiểu Linh nhìn theo về mặt rất tiếc nuối..... Buồn hiu..

"Tiểu linh đừng buồn, có thời gian chúng ta sẽ đến thăm huynh ấy "ta nhẹ giọng an ủi tiểu linh, tiểu linh nhu thuận gật gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mê vụ sâm lâm (Ngân Bạch Ngân Dạ)tiểu Lang

Đang suy nghĩ làm sao để kiếm tiền, vấn đề này thật chất là vấn đề trọng yếu, không thể nói không tiền cái j cũng không thực hiện được, Thiên băng ngầm

nghĩ nếu không phải phụ thân kêu nài phải thu liễm một chút, thì bây giờ nài không cần phải nghèo như vậy, nói ra không phải làm người ta chê cười sao..... Hay là mình đến rừng rậm Sâm Lâm săn thú, kiếm ít thảo dược quý hiếm để bán, chắc chắn sẽ kiếm được tiền.... Nghĩ xong nài quay sang xách luôn người nào đó đang ngồi ngủ gà ngủ gật ở trên bàn, tự thế ngủ thập phần khiếm nhã.....

Nài mở ra chân thân thật của mình, đằng vân bay về phía Mê Vụ Sâm Lâm, vì nài là chân Thần người nói nghiệp Đế Cơ Thanh Khâu nên có thể đằng vân, đây cũng là phương tiện di chuyển thập phần nhanh và tiện lợi... Từ trên cao nhìn xuống thập phần sáng khoái, gió bật phập phồng làm tung bay tà áo và mái tóc dài của Thiên Băng không khác gì một thiên sứ trong thập phần chói mắt, new như giờ phúc này có người nào đó trong thấy nài chắc bị đình chi hô hấp không thể nghĩ ngờ,...

Nhìn nài lúc này một đầu tóc bạch kim xòa dài tùy ý ngang eo phập phồng theo gió, một vẻ đẹp câu hồn đoạt phách, diễm mỹ tuyệt luân, vẻ đẹp làm như hoa như trăng cũng phải lu mờ.... Lúc này trên người nài là khí chất vượn già, một cỗ khí thế bề thế thiên hạ làm người khác phải thuận phục.....đang lúc đắm chìm trong sự vui sướng thì nghe một giọng ngái ngủ vang lên...

"Akkkkkkk chủ nhân ta làm sao sao tự nhiên lại ngủ trên không thể này..... Ak..... "

Một tiếng hét thất thanh của người nào đó vang lên, giờ phúc này thiên băng ngẩng nghĩ nài làm thần tiên có phải thất bại quá không tự nhiên có một thuộc hạ tham ăn tham ngủ như thế này..... Lúc này người nào đó đã nhận ra mình hơi thất thố....

Liền nhỏ giọng xin tha thứ.....

"Chủ nhân ta..... Ngủ yên ngài đừng giận nhak, ta xin hứa từ nay sẽ không dám ngủ bậy nữa "nói xong một bộ dáng như rất biết tội đầu cúi xuống không dám nhìn Thiên Băng..... Lúc này Thiên Băng mới lên tiếng, nhìn điệu bộ này Thiên Băng nở lòng mắng nó sao....

"Được rồi ta đáng sợ như vậy sao, lần sao đừng kích động lỗ như rớt xuống dưới làm sao "một trận nước ẩm lan tỏa ở cõi lòng của Tiểu Linh, nó biết chủ nhân nó là tốt nhất.... Thương nó nhất, nó cũng không ồn ào nữa mà tập trung lại vấn đề lúc này. Nó hỏi???"

"Chủ nhân người hiện ra chân thân rồi sao,,, nhìn người hảo mĩ hảo mĩ...."

Nghe Nó khen Thiên Băng cũng thập phần cảm giác rất bình thường vì mỗi lần thấy mình nó đều khen như vậy..... Mà mỗi lần thấy mình là đôi mắt của nó mở thật to, bộ dạng chảy nước miếng... Rất háo sắc bất kể nam nữ..... Hết cách....

"Được rồi, ta biết mọi thích ngắm nhưng về nhà hãy ngắm, giờ thì tập trung kiếm tiền mua đùi gà thế nào.... "

"Ak được, chủ nhân, nhưng... Về nhà ngài phải cho ta ngắm đó..... "

"Được "lúc này nó mới nghiêm túc ngắm nhìn phong cảnh xung quanh..... Nói

"Chủ nhân, ngài là đi đâu ak, "

"Chúng ta đi kiếm tiền ",nhìn nhìn phía dưới lấp ló thấy cánh rừng rậm, đây chắc là Mê Vụ Sâm Lâm rồi...□. Nài đáp xuống ngoài bìa rừng thu liễm khí tức của mình khôi phục lại bộ dáng bang đầu để tránh phiền phức không đáng có...

Nài cùng tiểu linh đi theo bìa rừng đi thẳng vào bên trong... Bốn bề xung quanh cây cối rậm rạp,□ có tiếng chim hú tiếng côn trùng kiểu thực vật sinh trưởng rất phong phú, lúc này tiểu Linh mới lên tiếng

"Chủ nhân ngài đang kiếm dược thảo sao,ta cảm ứng được phía trước có dược quý, chủ nhân ngài đi sâu vào chút nữa, "

thiên Băng gật đầu, đi tiếp vào bên trong bên trong thập phần yên tĩnh không gặp được con Ma thú nào, làm thiên Băng một trận nghi hoặc

"Ak chủ nhân đây là Bạch Đằng Xà, thật sự nơi ẩm ướt này lại có Bạch Đằng Xà "

tiểu linh mở to mắt thập phần kích động, nó liền nhanh chóng bay tới gần gốc cây Bạch Đằng Xà nhỏ lên cẩn thận đưa cho Thiên Băng, thiên băng cầm lấy gật đầu quả nhiên là Bạch Đằng Xà, thảo dược này quý ở chỗ nó là nguyên liệu duy nhất có thể luyện chế được thập cấp (cấp 10) trên đại lục này tìm được nó chỉ có thể dựa vào may mắn chứ không thể cầu, quả thật vận khí Thiên Băng rất tốt.....

"An, tiểu linh giỏi lắm "

được khen người nào đó cười te toét....thiên Băng tiếp tục đi sâu vào bên trong, lúc này Thiên Băng cảm nhận được một trận sát khí đánh úp lại phía bên trong khu rừng...□. Vì thiên băng thu liễm khí tức nên bọn thú không cảm nhận được sự nguy hiểm mà chỉ tưởng nài là một nhân loại bình thường... Lúc này Thiên Băng đứng im một chỗ, tiểu linh thì đứng trên vai Thiên băng một bộ dáng rất nhàn nhã, bỗng trong rừng sâu xuất hiện một con Lang Vương thân to cao khoảng hai mét, trên đầu một mao sừng như sừng trâu nhìn rất cứng cỏi, một Bộ răng nhọn hoắc nhìn có phần dữ tợn, một đôi mắt màu lửa đỏ nhìn rất thị huyết toàn thân trên dưới một màu máu nhìn đến ghê người đủ để biết lúc này nó chiến đấu kinh hoàng như thế nào, nhưng trời sinh vượn già không chịu khuất phục, tuy bị thương nặng nhưng nhìn thấy Thiên Băng nó cũng không lùi bước, nó ngẩng mặt lên cao ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm thiên băng cất giọng nói □

"Nhân loại người tới đây làm gì "

nó nói bằng giọng khách sáo vì nó cảm nhận được người này không có át ỉ, với lại theo nhận thức thân phận nhân loại đang đứng trước mặt nó không

bình thường,có lẽ trực giác đi

"AK, Ta cũng không có át í chỉ là muốn tìm ít thảo dược bán kiếm tiền thôi, nhưng ta thấy ngươi một bộ dáng bị thương không nhẹ, new ngươi tin tưởng có thể kể cho ta nghe một chút sao "

í là tại sao lại bị thương như vậy

Nghe được thiên Băng ngữ khí nói chuyện thập phần bình tĩnh, không một chút gọi là sợ nó, nó vô cùng ngạc nhiên, không biết tại sao nó lại thập phần tin tưởng.. Thiên băng thấy nó ngã xuống liền chạy lại xem xét, thì ra là mất máu quá nhiều nên hôn mê thôi, lúc này thiên Băng xuất ra một viên thuốc màu đỏ, đưa vào miệng của lang Vương, thuốc này tác dụng phải nửa canh giờ nên nằ ngồi đây đợi nó tỉnh, còn tiểu Linh được cấp nhiệm Vụ là đi tìm thảo dược..... ☺ ☺ ☺

Sau nửa canh giờ Lang Vương liền mở mắt ra, trước mắt là người con gái lúc này đang nằm lên người nó nhắm mắt ngủ, nó lại lần nữa kinh hách, trời ak nhân loại lại k sợ nó sao, lại còn gối đầu lên người nó ngủ, nó thật sự rất ghét nhân loại, nhưng không biết tại sao nó lại có cảm giác không ghét người này, loại cảm giác này làm cho đầu óc nó loạn thành một đoàn, lúc này Thiên Băng mở mắt ra nhìn lên không trung, nói

"Tỉnh rồi sao, thân thể thế nào "

Nghe Thiên băng nói nó vô cùng ngạc nhiên, nhân loại này đang quan tâm mình sao, nhưng rất nhanh nó liền bình phục tâm tình, trả lời

"Cảm ơn, ta thấy thân thể rất tốt, là cô nương chữa thương cho ta sao "nó nghi hoặc hỏi thiên băng????

"An đúng là ta chữa, không í j chẳng qua thuận tay thôi "

giọng nói rất nhẹ nhàng nhưng làm nó vô cùng chấn động... Nó có bao nhiêu biết thân thể của mình bị thương không nhẹ vậy mà người này chỉ dùng nửa nén nhan đã chữa khỏi thương thế của nó thật là cường đại, trong lòng nó không khỏi một trận kính nể,

Thiên Băng nhìn lang Vương một hồi ngẫm nghĩ,,, nói

"Ngươi còn chưa kể cho ta ngươi làm sao bị thương "

nó Lịch sự trả lời,kể hết đầu đuôi câu chuyện lại một lần cho Thiên Băng nghe,đại khái cũng hiểu được câu chuyện vì bảo vệ cho con dân của mình mà chiến đấu với Huyết Xà 100năm, sau một hồi kịch liệt thì Thiên Lang Vương thắng nhưng cũng không tốt hơn bao nhiêu, thương tích đầy mình..... Bỗng nó làm một quyết định, mà sau này nó ngẫm lại mới biết mình hôm nay có bao nhiêu may mắn, nó lên tiếng

"New như cái mạng này của ta là cô nương cứu về, vậy ta nguyện đi theo cô nương, nguyện cùng cô nương kí khế ước "

nói xong nó nằm gục đầu xuống trước mặt Thiên Băng, Thiên Băng một bộ dáng không thể tin được, phải biết rằng loài Lang là loài rất cao ngạo k thần phục bất cứ ai, cho dù là bỏ mạng, Thiên Băng rất cảm động trước tấm lòng của nó nhưng vẫn muốn thử một chút.....

"Tại sao"

một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, nó không do dự liền trả lời

"Vì ta dùng tâm để cảm nhận, đi theo người nhất định không sai"

thiên Băng nghe nó trả lời liền mỉm cười, nói ☺ ☺ ☺

"Hảo một cái dùng tâm, ta đồng í thu nhận ngươi, từ nay chúng ta đồng sinh cộng tử, sống chết không ly, ngươi nhưng đồng ý "

"Ta đồng ý "người trước mắt xem nó như ngang hàng, nó còn j không vừa í, vừa nói xong quy tắc buôn xuống, khế ước bằng hữu hoàn thành,hào quang xung quanh nó bay quanh, Huyền khí nồng đậm bay vào cơ thể nó, không thể nghi ngờ bay giờ nó còn chưa thể tin một màng trước mắt này, nó và nhiên là thăng cấp, mà không chỉ thăng một cấp mà là trực tiếp từ Thánh thú trở thành siêu thần thú, quả nhiên nó cảm nhận không sai, chủ nhân mà nó vừa khế ước không phải người bình thường....

Nó quỳ rạp xuống dưới chân thiên Băng nói bằng giọng run run...

"Đa tạ chủ nhân thu nhận, xin chủ nhân bang tên "

Thiên Băng thấy vậy vội đỡ nó lên nói

"Ta thấy ngươi tính tình không tồi, hãy cố gắng tu luyện, ngày ngươi biến hình người sẽ không xa, ta liền kiểu ngươi là tiểu Lang thế nào "

"Tạ chủ nhân ban tên, ta sẽ cố gắng tu luyện, không cô phụ tấm lòng của chủ nhân,chủ nhân ta đi về nhà sắp xếp một chút, xin chủ nhân liền đợi ta một tí"

"An tốt đi đi"

Thiên Băng mỉm cười gật đầu,nói xong thiên Lang liền li khai,lúc này ở chỗ xa có một thân hình béo ú đang bay chậm rì rì vì đang cố hết sức lòi một cái

bao to tướng, khỏi cần đến gần thiên Bạng liền nhận ra đó là người nào, chẳng phải tiểu Linh nhà ta sao, lúc này Thiên Bạng nghĩ không biết bao thảo được kia có đủ nuôi sống ai kia k???? □□□□

"Ak..... Chủ nhân, tiểu linh đang yêu của người đã hoàn thành nhiệm vụ, tìm được hơn 10 gốc thảo dược quý,,, vậy chúc nửa kiếm được tiền ngài thưởng cho ta năm cái đùi được không "nó chớp chớp mắt hỏi thiên Bạng????

"Quý ham ăn, được ta sẽ thưởng cho mui"

nói xong Thiên Bạng liền bật cười,bỗng từ xa nó thấy một con Lang Vương to lớn đi tới, nó giật mình hét.....

"Ak chủ nhân cẩn thận, có nguy hiểm",

lúc này thiên Bạng nhìn lại thì thấy tiểu Lang, buồn cười nói,

"K sao tiểu Linh, có người làm hại được chủ nhân nhà ngươi sao, đó là ta đồng bọn, tiểu Lang,ak tiểu lang,đây là tiểu linh hai người tự làm quen đi"

"Ak chủ nhân thật sao, vậy từ nay tiểu linh có bạn rồi, xin chào ta là tiểu linh, từ nay chúng ta là bạn, cùng nhau trợ giúp chủ nhân "

nó gio tay ra rờ rờ đầu tiểu lang, tiểu lang gât gât đầu côi như đồng í, bỗng tiểu lang nhớ ra chuyện gì đó liền nhìn Thiên bạng nói,

"Chủ nhân đây là ma hạch 100nam của Huyết Xà ngài cầm lấy có thể dùng để kiếm tiền,vì để chỗ của ta cũng k có tác dụng"

"An được, dù sao cái này có tác dụng vs nguoi chứ không có tác dụng với siêu thần thú, vậy ta nhận "

nói xong thiên Bạng thu hết vật phẩm vào Ngọc giới, nhìn xung quanh nghĩ new đã tới đây rồi thì cứ lăm lăm một lần luôn vậy, ở đây chắc là giữa rừng, đi sâu vào chút nữa là cuối rừng xem có gặp được thứ j nữa không.... Thiên Bạng cất bước đi sâu vào khu rừng phía trước lúc này Thiên Lang Vương làm tọa kỵ, còn tiểu Linh thì bay theo phía sau..... Đi thêm một đoạn thì Thiên lang đột nhiên lên tiếng

"Chủ nhân phía trước là đoạn Huyền nhai, ở dưới là vực sâu vạn trượng,sương mù quanh năm, chưa từng có người nào xuống dưới mà sống sót cả, nge nói dưới đó có thần thú Thượng cổ 1000năm, nhưng không biết là có thật không, "

Lúc này Thiên Bạng đang định thần thì nghe Thiên Lang miêu tả, nằng mồm nhẹ hai mắt, cảm thấy có hứng thú với lời Thiên Lang vừa nói, thần thú thượng cổ 1000năm sao há chả phải đã tu thành hình người rồi sao, rất thú vị, nằng lạnh nhạt lên tiếng nói

"Đi,đi xuống huyền Nhai,ta rất muốn biết thần thú biến thành người sẽ như thế nào"

"Nhưng chủ nhân ở dưới đó uy áp rất cường đại, ta k cách nào áp chế được "

"Trời ak!!! Cái tên lang thối kia nguoi xem thường chủ nhân của ta quá rồi đó, có chủ nhân ta ở đây nguoi còn sợ k đi Xuốngđược sao "

nó phòng mang trợn má chỉ vào Thiên lang quát... hư...uu Chủ nhân nó là ai chứ, một uy áp nho nhỏ làm khó được chủ nhân nó sao, thật là tên đầu heo mà...người nào đó đã wen thiên lang làm sao biết Thiên Bạng là ai chứ..... Thật hết cách.....

"Ta k phải..... Ta..... "Thiênlang sợ hãi lấp bắp trả lời,

"Được rồi, iên tâm có ta nguoi cứ việc iên tam, đi thôi"

thiên Bạng lên tiếng an ủi nó

"Da, chủ nhân ",....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Bạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Mê vụ sâm lâm 2(Cửu tuyệt liên)

Sau khi nghe chủ nhân nó cam đoan nó cũng k còn sợ hãi nữa mà hướng đoạn Huyền Nhai Đi tới, k một chút chần chò, liền đâm đầu nhảy xuống vách đá,đang lúc nó cảm giác được sức mạnh cường đại của đoạn uy áp đánh ập về phía mình thì một lực lượng cường đại khác bao quanh thân thể nó và chủ nhân, chẳng lẽ đây là lực lượng của chủ nhân, phải biết rằng nó biết chủ nhân mình rất cường đại nhưng cũng k nghĩ cường đại tới mức khủng bố như vậy, giờ nó bắt đầu tò mò không biết chủ nhân nó có thân phận j, nhưng đó chỉ là tò mò mà thôi, cho dù chủ nhân có thân phận j thì nó cũng theo chủ nhân tới cùng, nó âm thầm thề..

Lúc này Thiên Bạng cảm nhận được thế nào là vực sâu vạn trượng, mây mù hòa tan với sương mù bao quanh nơi này nhìn như hư như ảo,

khí lạnh bao trùm khắp nơi, càng xuống sâu xung quanh càng tối, khoảng chừng nửa canh giờ thì rốt cuộc cũng thấy đây, sau khi đáp xuống thì hai người một thú rất kinh ngạc vì khung cảnh xung quanh đây, cây cối hoa cỏ, chim chóc, có núi, có cây, có hoa, có động vật lớn nhỏ, có suối nước, như bồng lai tiên cảnh, không khát j thể ngoại đảo nguyên, không khí cũng rất ôn hòa, k lạnh như lúc nãy, bỗng một mùi thơm bay vào mũi Thiên Băng,

nhưng mũi thính nhất vẫn là tiểu Linh, tiểu linh lúc này bay thẳng về phía trước kích động hô to...

"Ak chủ nhân ta ngửi được một mùi hương rất thơm, rất thơm nhak, là Cửu Tuyết Liên "nàng cũng không nhận được kích động mà gật gật đầu....

"An, Tiểu Linh rất giỏi chính là Cửu Tuyết Liên "theo như trí nhớ thì Cửu Tuyết Liên là hoa sen có 9 cánh nhị màu tím nhạt, còn những cánh hoa có màu Trắng bạch, là màu trắng của tuyết, Cửu Tuyết Liên phải sống ở vùng chí âm chí hàn, nhìn trên tảng băng ngàn năm, có 1 cây Cửu Tuyết Liên là biết 1000 năm mới có 1 cây, thật là biết bao nhiêu quý hiếm, phải biết rằng Thiên băng có Vận may biến thái.... Công dụng của nó thì k chê vào đâu được, có thể cải tử hoán sinh, có thể Bách độc bất sâu, đối vs Siêu thần thú thì trực tiếp biến thành hình người, còn đối vs người tu luyện thì trực tiếp thăng 5 cấp, thử hỏi k quý sao, nhưng đây chỉ là trong truyền thuyết, k ngờ ở đây Thiên băng lại gặp được..... Bỏ wa sự kích động Thiên Băng nhìn tiểu linh nói

"Tiểu linh, cẩn thận, dùng thuật di chuyển, chuyển luôn tảng băng ngàn năm vào không gian, new k có tân bản g này duy trì sức sống, Cửu Tuyết Liên sẽ tan rã thành nước,

"Ak, đã biết chủ nhân "

tiểu Linh nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ được giao tiếp tục đi theo Thiên băng đi về phía trước, ở trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một hang động rất to, đang lúc định đi tham wan về phía trước thì nghe tiếng nổ mạnh, âm thanh đinh tai nhức óc, gió bụi mù mịt, bỗng một con lóc xoáy bay thẳng về hướng Thiên Băng, quá tập trung tinh thần nên không kịp né tránh, 3 người bị nguồn năng lực lóc xoáy vây quanh, đang lúc không biết làm sao thì thân thể Thiên Băng như có một lực hút vào một không gian khác, lúc này lóc xoáy không còn bao quanh nàng nữa mà từ từ tan ra,

Thiên Băng rốt cuộc có thể nhìn rõ cảnh vật xung quanh, nhìn xung quanh tối om như mực một mảng hắc ám âm trầm đến đáng sợ, nhưng Thiên Băng vẫn giữ được bình tĩnh nàng đi chậm chậm về phía trước, không biết tại sao nàng cảm nhận được thứ j đó đang kêu gọi nàng, như là trực giác đi,

bỗng nánh thấy phía trước có ánh sáng bước chân nhanh chóng men theo đường hầm đi nhanh về phía trước, tới càng gần, nàng càng ngạc nhiên, cảnh tượng này sau này nghĩ lại nàng cũng không thể nào quên, đó chính là trước mắt có 2 nam tử bị xích sắt ngàn năm khóa trụ, trên khuôn mặt kia dơ bẩn không nhìn ra dung mạo, nhưng nàng không wuan tâm lắm cái nàng quan tâm là thứ phát ra ánh sáng kia,

ở chính giữa khoảng cách của hai nam tử, xuất hiện một trận Pháp, chính giữa trận Pháp là mắt trận, giữa mắt trận là miếng ngọc bội long phụng tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hào quang bao quanh trận Pháp, mà hai nam tử này như bị trận Pháp phong ấn, nàng dùng tinh thần lực kiểm tra, quả nhiên k ngoài dự đoán là hai con thần thú thượng Cổ, một Bạch hồ Vương hai là Liệt Hoả Xích diễm, (theo như Bách khoa toàn thư của Thần Giới thì thượng cổ thần thú chỉ có 5 con, nhưng cũng là trong truyền thuyết chưa ai ai từng thấy qua,)

mà tại sao chúng bị phong ấn ở đây, tại sao thứ phong ấn lại là mảnh vỡ của Ngọc tỷ, bao nhiêu nghi hoặc xuất hiện trong đầu Thiên băng, Thiên Băng lắc lắc đầu thôi không cần thiết nghĩ nhiều điều quan trọng là thu Ngọc tỷ trước đã, nàng thủ một tay kim ấn, lấy ra bản thể thật của ngọc tỷ, hướng bản thể về phía mắt trận,

Miếng mặc niệm khẩu quyết, hào quang xung quanh bao lấy nàng, lực lượng cuộn trào như hút lấy Thiên địa hướng tới mắt trận, nàng hô to "Thu",

Thiên địa dị biến xung quanh cuộn phong bão táp, bỗng mắt trận như vỡ ra, Ngọc Long Phụng bay về hướng nàng bản thể nhập vào mảnh thứ hai của Ngọc Tỷ, mảnh đầu tiên nàng đã nhập vào lúc lấy đc rồi, sau khi dị biến qua đi, nàng cất đi Ngọc tỷ,

nhìn xung quanh, cơ hồ trận Pháp mang uy lực hủy Thiên diệt địa lúc này đã tiêu tán không còn một mảnh, lúc này nàng mới chú ý 2 tên nam nhân đang bị giam cầm, hai tên này này giờ cũng đang nhìn chằm chằm nàng, một bộ dạng không thể tin được, nàng cũng không để ý, lạnh nhạt lên tiếng

"

Được rồi, điều đã bị giam 1000 năm, còn đứng đó ngốc, ta không hỏi Các ngươi wá khứ, ta chỉ nhìn xem hiện tại, ta hỏi các ngươi, các ngươi có muốn thoát khỏi xiềng xích, tìm lại tự do, "hỏi xong nàng tựa tiểu phi tiểu nhìn hai người đó, một bộ dáng đợi bọn họ trả lời....

Hai người nọ một bộ mặt nhìn nhau, ngẫm như hiểu í, thầm nghĩ trong lòng, tự do sao, chúng nó có thể sao, đã tịch mịch hơn 1000 năm qua, hà có j không muốn chứ,...bỗng một người trong đó lên tiếng, giọng nói khàn khàn như lâu ngày chưa được nói ra, nhưng có một loại lực làm người ta không thể không lắng nghe

"New cô nương phóng được chúng ta tự do, ta đây mạng này chính là của cô nương, người kia không nói nhưng Thận trọng gật đầu, "nàng không nói 2 lời, trực Tiếp xuất ra Hiên Viên Kiếm, dùng sức chặc xuống sợi xích trước mặt "Bang,,,g"

Sợi xích được chia làm hai mảnh, hai người kia thoát khỏi xiềng xích, đi về phía Thiên Băng quỳ xuống, Thiên Băng hiểu í bọn họ, liền cắt máu nhỏ xuống trên đỉnh đầu của hai người nọ, nàng miệng nhắm khẩu quyết, "

Ta Đế Thiên Băng, nay cùng hai người kí khế ước, từ nay đồng sinh cộng tử, xung hai người làm bằng hữu, hai người nhưng nguyện ý "

"Chúng ta nguyện ý "

hai người tựa hồ có một chút ám áp dân lên ở đáy lòng, có chút kích động nhưng cũng thu liễm, tập tức trả lời..

Quy Tắc buồn xuống khe ước thành, bỗng hai người lúc này cảm nhận được thân thể biến hóa, lúc trước có phần suy yếu nhưng giờ lúc này tinh thần tràn trề, huyền lực dư thừa, vì đã thành hình người nên k Thăng cấp nữa mà tu bổ thêm Huyền lực và tinh thần lực, lực chiến đấu, trong lòng bọn họ là bộ dáng không thể tin được, quả không Hồ là người mà mình chọn,

new khe ước thú mà thú còn nhận được lực lượng có thể Thăng cấp thì quả thật thân phận người trước mặt không bình thường.(suy nghĩ đúng rồi đó hai Anh soái oi,) Thiên băng thấy ánh mắt nghi hoặc của hai người nhưng không giải thích, đi theo nàng thì mọi bí mật từ từ cũng được bộc lộ k phải sao, lúc này Thiên Băng tiến lên đỡ hai người đứng dậy,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Thu phục 2Soái ca (Ngân Bạch Ngân Dạ)

Thiên băng lúc này mới nhìn kĩ hai người này, vì lúc này do quá quan tâm với Ngọc tỷ, với lại dung nhan hai người này lại bị khối bụi lu mờ, mà sau khi trải qua quá trình biến hóa, đập vào mắt Thiên băng là hai nam tử này có dung mạo tuyệt sắc, so vs phụ thân nàng thì không một chút thua kém, thật không ngờ sự tò mò lúc này không làm cho nàng thất vọng, thật rất Tuấn Mỹ

chỉ thấy nam tử mặc y phục trắng đẹp như Ngọc sáng, thanh nhã như hoa cúc, quanh người tỏa ra khí tức thuần khiết, thân hình thon cao, cường tráng nhìn vô cùng đẹp mắt

Mà nam tử áo đỏ đứng kế bên nhan sắc cũng k kém, chỉ thấy người nọ một thân trường bào đỏ, mang một vẻ đẹp phong tình, một cặp mắt phượng hẹp dài, khỏe mắt châu lên, mũi cao thẳng, đôi môi hoa đào, da trắng như tuyết, chỉ có thể diễn tả bằng hai từ, câu hồn..., nhưng cơ bắp rắn chắc lấp lo dưới lớp áo kia cho thấy người này cũng có một cơ thể rất cường tráng..

Tuy là đẹp mắt nhưng trong lòng Thiên Băng cũng không một chút dao động, đối với nàng chẳng qua là thường thức, vì trên thần giới nàng không phải nhìn phát chán rồi sao, sau khi gật gật đầu,,, nói "không tệ "

"Được rồi,từ nay đều là người nhà cả, không cần khách sáo, từ nay hai người cứ gọi ta Thiên Băng đi, ak mà tên của hai quynh là j " hai người nào đó đang méo mào nhìn Thiên Băng nói

"AK Thiên Băng mụi làm chúng ta hảo đầu lòng, phải biết chúng ta là hai người có dung mạo tuấn mỹ nhất trong ngũ đại thần thú thượng cổ rồi đó, mụi còn nói Không tệ " xong rồi nàng gặp hai người có tính tự ki vô cùng cao, nhưng Vẫn lạnh nhạt nhìn bọn họ cất tiếng

"Hảo hai đại soái ca, từ nay hai người tên Ngân Bạch, Ngân Dạ, đây là mệnh lệnh "

Hai người đều nhếch miệng cười, tựa hồ rất thích cái tên này,..... (ngân Bạch là tên chàng mặc đồ màu trắng, Anh màu đỏ Ngân dạ)

"Hảo, được rồi chúng ta ra ngoài thôi, "3người ra tới bên ngoài thì nghe được tiếng khóc, tiếng sói tru, cảnh tượng bao nhiêu thảm thì sẽ có bấy nhiêu, một con sói nằm ú ỉu, không có một sức sống, còn một con người nhỏ bé kia thì nước mắt nước mũi một đoàn, Thiên Băng đầu đầy quạ đen, liền nhanh chóng lên tiếng

"Tiểu linh mụi đây là đang làm gì, làm sao khóc, có ai ăn hiếp mụi sao, " Thiên Băng nhìn nó nghi vấn????

Người nào đó nghe tiếng Thiên Băng thì nhanh chóng quay người lại, đôi mắt to đang ngập nước nhìn chằm chằm Thiên băng, hai cánh vổ bạch Bạch bay vào ngực Thiên Băng, miệng nhỏ chu lên ra vẻ rất đáng thương không ngừng kêu to

"Chủ Nhân, là người sao, người đừng bỏ tiểu Linh lại một mình được không, huuuu hiccvv tiểu Linh rất sợ hu.... Uu"

Nàng ôm chặt tiểu Linh nhỏ giọng an ủi, "ngoa tiểu linh, đừng khóc, chủ nhân k bỏ tiểu linh, Được rồi tiểu linh ta đền bù cho mụi hai soai ca nèk, mụi nhìn xem "

Nghe tới soái ca, thì mắt người nào đó lập tức sáng lên, còn đầu cái vẻ thương tâm lúc này, lúc này Thiên Lang thấy Thiên Băng thì hai mắt bùng sáng chạy nhanh về hướng Thiên Băng đầu dụi dụi vào tay Thiên Băng, thăm nghĩ, hảo hảo, chủ nhân đã trở lại thật tốt,..... Thiên Băng rờ rờ đầu nó coi như an ủi, "hảo không ở đây lâu, chúng ta liền xuất phát thôi, "

thế là 4người một thú liền lập tức phi hành về phía trên Huyền Nhai đi tới,

bay qua khu rừng bên trong, tới thẳng bìa rừng bên ngoài hướng tới tiểu viện rách nát của Thiên Băng, vừa vào phòng Thiên Băng liền thu Ngân Bạch và Ngân Dạ vào Ngọc Giới để củng cố thực lực, còn tiểu linh và tiểu lang cũng vào luôn không gian để củng cố lại Huyền khí và thực lực của mình, lúc này Thiên Băng đã cho tiểu lang một cánh hoa Cửu Tuyệt Liên để tu luyện thành hình người, còn time bao lâu cái này phải xem sự nỗ lực và Cố gắng của tiểu lang thôi,....

Thật là đáng thương cho kí chủ, đi ra ngoài gần 2 ngày mà k người nào phát hiện, nhưng nàng cũng k wan tâm, thầm nghĩ, bây giờ không biết ba ba mẹ mẹ nàng đang làm gì, còn gia gia nữa, bọn họ có nhớ nàng không, nàng thì rất nhớ bọn họ, muốn được nhào vào lòng nường làm nũng, muốn được om cổ baba để được ba ba thể hiện sự ôn nhu, muốn được thấy khuôn mặt kích động của gia gia khi nhìn thấy cháu gái mình lớn lên từng ngày,..... Nhưng nàng biết, phụ thân làm mất Ngọc tỷ chỉ là cái cớ, Yêu tộc đang sinh sự, muốn thống nhất Bát Hoang,tuy sự tình k cụ thể nhưng là phong phanh chắc là vậy rồi,..... Phụ thân Đợi con gái Hoàng thành nhiệm vụ, để về đoàn tụ vs gia đình, nàng vừa nằm trên thuyền tháp vừa suy nghĩ, cuộc sống tạm thời của Thiên băng rất nhàn hạ, nhưng ông trời luôn triều người,

Sáng sớm,trời một mảng trong xanh, mây trắng lượn lờ, thời tiết thật sự rất đẹp,cũng như thường ngày Thiên băng từ trong Ngọc giới đi ra, định ra ngoài hít thở không khí, híc một hơi, mở cửa bước ra thì nghe tới đằng trước tiếng bước chân.... Thiên băng ra ngồi ở ghế đá ở trước sân nhà mình, vừa thương trà vừa ngắm hoa, động tác hết sức thư thái nhàn nhã,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Giải trừ hôn ước ??

Lại nghe được những câu nói chối tai, của 2 tiểu nha Hoàng, nhìn kí ức vụt wa, thì ra là 2 con phản chủ sao, gió chiều nào theo chiều đó đạo lí này nàng tất nhiên hiểu,

"Nek người có thấy không hồi nải đại hoàng tử nhìn tta đó"

"Phải từ Nguyệt tỷ tỷ xin đẹp như vậy, new ngài được Nhị tiểu thư trọng dụng không Chừng có thể làm thông phòng, tới lúc đó tỷ đừng quên mụi nhak....lam y đi bên cạnh chân chó nhẹ giọng nịnh hót...."

Lục y nghe người bên cạnh Tần bốc mình thì trong lòng không khỏi một trận thỏa mãn, miệng cười,mũi phình to, đáng vẻ rất đất í,

Hai người vừa đi vừa nói đi thẳng về hướng tiểu viện của Thiên băng đi tới, nhìn thấy Thiên Băng 2 người cũng không hành lễ, mà trực tiếp đi tới, ánh mắt hiện lên một mặt khinh thường, lớn tiếng nói

"Đại tiểu thư có vẻ rất nhàn nhã nha, gia chủ mời ngài qua đó có việc gấp, xin đại tiểu thư, nhanh đời bước tới đại sảnh,

"Thiên băng cười lạnh trong lòng, chỉ là một no ti lại có thái độ đó vs chủ tử của mình, ta k phát huy các người cho ta là mèo bệnh sao, ,bỗng ánh mắt sát lạnh bắn thẳng về phía 2 nha Hoàng, 2 người bỗng nhiên rùng mình, có cảm giác bất an dân lên trong lòng, nhưng vẫn trấn định, giữ bình tĩnh, không khí bỗng nhiên im bật..... Hai nha Hoàng thấy Thiên băng bất động k trả lời cũng không li khai,

Ánh mắt nha Hoàng lục y tóe lên lửa giận tay vung lên liền chỉ vào Thiên băng quát

"Người cái phế vật này, người bị điệt sao, người...."..."Chát ""....chưa kịp nói hết câu thì tiếng bạt tai thanh thúy vang lên..... Lục y bị cái tát làm cho choáng váng, liền lấy tay bưng kín mặt, ánh mắt phẫn hận nhìn Thiên Băng quát..

"Người, người dám đánh ta",

"Ta rất ghét người khác chỉ vào mặt mình, "

Tuy Thiên Băng lạnh nhạt nhưng không có nghĩa là nàng không có cảm xúc, người này đã chạm tới máu chốt của nàng thì cũng đừng trách nàng tàn nhẫn

Lục y lúc này còn vênh váo, nhưng khi nghe giọng nói băng lãnh của Thiên Băng thì không tự chủ mà run rẩy, hai chân nhũn ra quỳ trên mặt đất, sao có thể, sao có thể, một phế vật,yếu đuối nha"t gan làm sao có khí thế bật này, mà bên cạnh lam y nữ tử cũng bị khí thế này dọa sợ, lập tức quỳ xuống bên cạnh,

"Làm nô tài mà ăn hiếp chủ tử, ở đâu ra cái đạo lí này, k biết gia Pháp xử phạt như thế nào, ta quên mất,"

nghe tới câu gia Pháp hai người mặt cắt k còn giọt máu, đùa chứ, gia Pháp là thứ j, chỉ một hình phạt, cũng đủ máu huyết đầm đề, hình phạt của gia tộc nhẹ thì 100trượng đuổi khỏi phủ, nặng thì bỏ vào hầm cho ma thú ăn, do lúc trước hai người ăn hiếp đại tiểu thư nhưng đại tiểu thư nhất gan yếu đuối k có lá mắng j, nên thành thói quen, còn bây giờ tại sao lại

Bọn họ đầu ngơ phé vật nhất gan yếu đuối trong lòng bọn họ, đã đi đời nhà ma rồi, mà bây giờ là linh hồn của một tiểu Công chúa cao cao tại thượng, nào để mặt cho người khát ăn hiếp, hai người thức thời, nên nhanh chóng dập đầu xin tha, khốc lóc thảm thiết... -_-b-_-!-_-!-_-!-_-!

"Xin đại tiểu thư tha mạng, xin người tha cho nô tì một mạng.... Nô tì biết sai rồi.... "

Tha sao nằm mơ ak, cứ từ từ ta sẽ trả cho các người, k vội, cứ làm việc chính trc đã.....

"Nói, lão gia kiêu ta tới có chuyện j, "

"Đại tiểu thư, chúng nô tì cũng không biết, ngài tự đi xem sẽ rõ "

tuy ngoài mặt hai người Văn dạ nhưng, trong lòng thầm nghĩ rằng nghiêng lợi, ả phế vật cứ đợi đó, hai ngón tay vô thức bấu chặt vào nhau, 2 nha Hoàng âm thầm thề....

"Được rồi tội chết có thể tha, nhưng.... Tội sống khó thoát,,, các người đi chùi toilet đi, 10 ngày sau hãy về....

.nói xong phát tay bỏ đi, hai nha Hoàng tuy k cam lòng nhưng có thể làm j, chỉ có thể nuốt phần hận trong lòng, về mặt văn vẻ cuối thấp đầu

"Dạ, tiểu thư ".....

Hừ các người từ từ hưởng thụ đi, một đường đi thẳng tới sảnh chính, k ít người làm trong phủ nhìn chăm chăm nàng tri tri, nói to nói nhỏ, Nội dung cũng chỉ là vài từ cũ rích nghe thật nhàm chán, nào là

"Trời ak các người thấy k, đó chính là đại tiểu thư, nhan sắc chính là dọa người mà....

"Đúng còn là phế vật nữa, hèn chi đại hoàng tử hôm nay muốn từ hôn,

"Đúng ta cũng nghe nói,..... "

". "

"" " "

Vẫn là vẻ mặt lạnh lùng, k lộ ra một chút cảm xúc, giống như những người đó nói k phải là nàng.....

Vừa bước vào cửa thì đã thấy mọi người tập trung hình như là đầy đủ, uy nghiêm nhất vẫn là gia chủ, Hồng Thiên Phong, tuy tuổi đã trung niên nhưng cũng không kém phần uy vũ, khí thế hiên ngang, có vẻ rất Anh Tuấn Thời trẻ, hèn chi 3 vk 4 nàng hầu,... Chắc chắc.....tội nghiệp cho đám phụ nữ ở đây,... Đối vs thế giới cường giả vi tôn này thì nam nữ bình đẳng, nam new có quyền lực có thể tam thê tứ thiếp, nữ new có quyền lực cũng có thể thú phụ nạp thỉ

Miền sao người là cường giả, người này thực lực cũng k tệ, đã là Ma Pháp sư Nhất Tôn, (từ cấp Tôn là chính thức bước vào cường giả)

Mà người ngồi kế bên chính là nhị di nương, mẹ ruột của Hồng Thiên Lam (tình địch của kí chủ) (> <), nhìn xem một đầu trăm Ngọc wý giá, tóc vấn cao, khuôn mặt sắc nước hương trời động lòng người, nhưng có vẻ lão luyện, ánh mắt xéch lên nhìn rất giao hoạt,

Kế tiếp tam di nương, quả nhiên cũng là một mỹ nhân, chắc tuổi cũng còn trẻ, ánh mắt diễm tình, có chuẩn mực, che giấu thật sự rất giỏi, nhưng làm sao được gia thế bà ta k bằng của nhị di nương

Tiếp đến người đang nhìn chăm chăm nàng như muốn ăn tươi nuốt sống, còn ai vào đây tình địch ngàn năm, Hồng Thiên Lam, nàng ta có vẻ đẹp sắc sảo, quyền rũ, nhu mì, Liễu yếu đào tơ, làm người khác không thể không động lòng, new nàng là nam nhi có thể bị vẻ ngoài kia lừa, tiểu Linh nói rất đúng "hồ ly"

Tiếp theo Người mui mui thứ hai nay tâm cơ nàng không nhìn ra vì nàng ta một vẻ mặt k vui k buồn, nhan sắc cũng là mỹ nhân, nàng cũng k có ghét bỏ, vì theo như trí nhớ hai mẹ con này chưa từng hại nàng, nhưng cũng không bên Vực, coi như trực tiếp làm nợ, vậy nàng cũng k so đo, ai hại nàng nàng trả, ai k Liên wan nàng có thể bỏ wa..... Còn những người còn lại thì nghĩ k cần phải phải nhận xét nữa, trực tiếp xem như vô hình (cho dù nàng biết có người nào đó đang nhìn nàng bằng ánh mắt dò xét, nghi hoặc)

Nàng phục hồi tinh thần chuẩn bị ứng chiến, nhu thuận cuối đầu, nhỏ giọng nói

"Phụ thân, người muốn gặp con "

"Uh,tôi rồi thì ngồi đi"

một giọng nói lạnh lùng vang lên, k nghe ra một chút độ ấm!!!!

Thiên Băng chậm rãi tới chỗ mình ngồi xuống, cuối đầu một bộ dạng yếu đuối, như rất e sợ

Thấy bộ dạng của Thiên Băng những cặp mắt dán chặt, vào Thiên băng như rất vừa lòng, hả hê

"Được rồi tới cũng đã tới, vậy bàn tới vấn đề chính đi, cho hỏi đại hoàng tử tới quý phủ có chuyện j k, còn hôn sự của tiểu nữ, ngài nghĩ thế nào "

ong ta nói xong hướng đại hoàng tử nhìn

"Ak, là như vậy, ta hôm nay tới là có hai vấn đề cần bàn bạc với Hồng Thiên Đại nhân, ta muốn bãi bỏ hôn ước với đại tiểu thư, và được thú nhị tiểu thư

làm chính thất, k biết í của đại nhân thế nào, nhưng new đại nhân k đồng í thì tại hạ cũng k thể k đỡ chút mặt mũi cho đại tiểu thư, ta sẽ lập đại tiểu thư làm thiếp thất cưới về phủ cùng một lúc"

Hắn ta vừa nói xong thì toàn trường im bất, trên mặt mỗi người đủ loại sắc thái, có ngạc nhiên, có vui sướng, có hả hê, có thương cảm, còn có tức giận như là Thiên Băng, lần này hắn ta đã chọc tới mấu chốt cuối cùng của nàng, thì cũng đừng trách nàng, phụ thân kiều nàng k thể giết người bừa bãi, nhưng chịu chút giáo huấn chắc có thể chứ.....

"Chuyện này, Phải để Thiên Băng quyết định, 13 năm ta k làm j được cho con bé, jò kết hôn ta cho nó lựa chọn cũng coi như bù đắp chút j đi, Thiên Băng con nghĩ sao"

Ông ta nhìn Thiên Băng, một bộ dạng rất thật lòng, k một tia coi như giả bộ, làm Thiên Băng rất ngạc nhiên, chẳng phải ông ta k wan tâm nàng sao, bỏ mặt nàng k thêm lo, sao jò lại giả bộ wan tâm, chuyện này thật sự rất kì lạ, chẳng lẽ có ân tình j,

Tuy nàng đang cười đầu nhưng trong lòng đang way 180 độ, ngược mặt lên một bộ dạng rất điềm đạm trả lời

"Phụ thân new hôn ước của con và đại hoàng tử là không lưỡng tình tương duyệt, vậy thì chấm dứt, coi như từ giờ phút này, trai cưới vk, nữ lấy CK cũng không liên wan, xin phụ thân thành toàn "

Nghe được câu trả lời của Thiên Băng Hồng Thiên Phong rất ngạc nhiên, chẳng ((phải đưa con này của ông, rất yêu đại hoàng tử sao, sao lại từ chối... Thôi thôi giới trẻ ông cũng không đoán dc í,

"Được cứ theo như lời Thiên Băng mà quyết định,,đợi Thiên lam đủ tuổi cặp kè sẽ chọn ngài thành hôn "

thiên lam nghe gia chủ đồng í, thì không khỏi cười thầm, sự vui sướng thể hiện rõ trên mặt, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên một mảng đỏ ửng, càng tăng thêm vẻ phong tình, làm ai đó tâm hồn vì nhìn thấy mỹ nhân mà rợn rạo,

Nhưng cũng kiềm lòng liếc mắt nhìn Thiên Băng một trận nghi hoặc, (nàng ta đang chơi trò j lật mềm buộc chắc sao, là đang giận lấy mình sao, vậy thì nàng ta sai rồi, thử tưởng tượng nằm cùng với một gương mặt sẹo lồi lõm nhìn đến ghê người, thì hắn ta đã muốn lạnh hết người. Thôi k nghĩ nhiều new đã ôm được mỹ nhân về nhà, vậy thì cũng nên li khai thôi!!! "

"Vậy new chuyện này đã được giải quyết,thì tại hạ cũng xin li khai "

nói xong còn không quên nhìn về mỹ nhân phóng mị nhãn, rồi phát aó rồi đi, lúc này gia chủ mới lên tiếng, mọi người cũng về đi, Thiên Băng ở lại

Mọi người nghi hoặc nhìn Thiên Băng nhưng cũng k giám nhiều lời, liền nhanh chóng li khai

Đợi mọi người đi xong lúc này ông ta mới nhìn tới Thiên Băng, nhẹ giọng nói, ánh mắt nhìn về một nơi rất xa xăm,

"Thiên Băng ta biết bao nhiêu năm nay, ta k làm tròn trách nhiệm, ở trong phủ con đã chịu k ít uất ức, nay ngoại Công con muốn đón con về đó nuôi dưỡng, thôi thì con dọn đồ đi ngay mai ngoại Công con tới đón, đây là ngọc từ hôn, và tờ hòa li, con cầm đi, ta biết con không tha thứ ta, đây là vật cuối cùng mẫu thân con để lại,nay ta đưa con coi như một ít tâm í đối với mẹ con, được rồi con về chuẩn bị đi "

Nàng cười lạnh trong lòng đón nhận lễ vật rồi nhanh chóng li khai, thì ra là đuổi đi ấy mà, còn ở đó giả tình giả nghĩa, người phụ nữ này thật đáng thương, được thôi new như ông không cần thì tôi cũng k do dự, vừa đúng lúc muốn li khai hoàn thành tâm nguyện của kí chủ, còn bọn người kia cứ để đó, ta sẽ k tha cho một ai.....

Về tới chủ viện của mình nàng liền lặc mình vào Ngọc Giới, lúc này Bạch Ngân và Ngân Dạ đã bế quan xong, đang ở trong phòng mình, Ngọc Giới của nàng k khác j, thể ngoại đào Nguyên, có vườn hoa, có Bách thú như chó, chim, bướm bướm, ong.....

Có đầy đủ kì trân dị bảo như linh quả 1000 năm, vạn năm, có linh dược đủ loại, có dược liệu trân quý mà các luyện dược sư dùng cả đời không luyện chế ra được, nước ôn tuyền, dưới ôn tuyền là nước thánh tinh lộc, uống vào sẽ khỏe mạnh k bệnh, còn tác dụng tẩy tủy chế tạo lại kinh mạch, để con người có thể tu luyện, hoặc ngâm mình để giải độc, làm cơ thể sáng khoái, linh khí và huyền khí trong không gian nồng đậm hơn bên ngoài gấp 10 lần,.... Còn được thiên băng xây dựng vài tòa trang Viên ở trong này, có đủ trên dưới k wá trăm phòng, quả thật chính là tiên cảnh, lúc mới vào Ngân Bạch, Ngân Dạ, tiểu Lang đã k khỏi há hốc mồm vì kinh ngạc, nàng như rất hài lòng về tác phẩm của mình,

"Thiên nhi mục đang nghĩ j "một giọng nam từ tính vang lên sau lưng, đã kéo lại suy nghĩ vu vơ của nàng, nàng way người lại nhìn Ngân Bạch, chỉ thấy hắn một đầu bạch kim được búi gọn bằng cây trâm bạch ngọc, trường bào trắng vẫn luôn không thay đổi, khuôn mặt tuấn mỹ lạnh lùng, miệng vì nàng mà phát lên nụ cười ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Khôi phục dung mạo ,thổ lộ

Nhìn thấy dung mạo bị phá hủy ghê người của Thiên Bổng hán không khỏi một trận đau lòng, hán tự nguyện mình chịu thay tất cả, hán nhìn Thiên Bổng, bàn tay trắng nõn có lực rõ những vết thương ghê người kia, nước mắt bóng lăn trên má, đúng hán đau lòng vì người con gái trước mắt này, đầu lẩm, hán ôm chặt người con gái trước mặt từ tính lên tiếng

"Thiên Bổng, mọi thấy không, ở chỗ này (hán chỉ lên trái tim) vì lần đầu tiên gặp nàng mà đập lồi nhịp, lúc đó ta k hiểu, nhưng bây giờ ta đã nhận ra, ta, yêu nàng, ta biết nàng k tin nhưng time ta sẽ chứng minh cho nàng thấy, vì yêu nàng ta có thể đợi, cho dù khó khăn ta cũng k lùi bước,ta sinh vì nàng, tử cũng vì nàng, từ lúc nàng cứu ta ra khỏi sự giam cầm thì cuộc đời này ta là của nàng, ta sẽ luôn ở phía sau nàng, một bước k rời, ta sẽ dùng cả đời bảo hộ nàng, cho dù vậy máu thiên hạ, nguyện làm tula ta cũng cùng nàng đi đến Thiên Trường địa cửu..... Giọng nói của hán có phần hơi run rẩy Thiên Bổng cảm nhận được sự cân bằng trong lời thổ lộ vừa rồi, mà hơn nữa hán đã khóc vì nàng, k chê nàng lúc dung nhan bị hủy, nàng cảm nhận được đây là lời nói thật lòng...

"Ngân Bạch chàng k cần vì ta như vậy, ta k đáng "

hán đưa ngón tay lên che miệng nàng

"Đáng rất đáng, ta là can tâm tình nguyện "

Hán nhìn nàng có vẻ rất sợ hãi, khẩn trương

Nàng nhìn hán cười nhẹ

nàng gõ lên cái trán hán một cái cóc....

Hán nhìn nàng tinh nghịch cười, nụ cười tươi như trút hết phiền muộn, như đạt được thứ j đó,

- được rồi ta đi vào phòng nghỉ ngơi, Bạch chàng cũng nghỉ ngơi đi, rồi tối nay tới phòng ta ta có chút việc muốn nhờ....

Sau khi li khai, nàng cũng đi nhanh về phòng mình, cần một số việc nàng cần phải suy nghĩ thật kĩ, rồi xem lại di vật mẹ kí chủ để lại,... Coi là thứ j, vào phòng nàng đóng cửa lại, bỗng nàng đột ngột rơi vào cái ôm hữu lực, trên eo nhỏ xuất hiện một vòng tay trắng ngà bên tai thấp thoáng một giọng nói đầy mỉa mai vang lên

"Bổng Nhi nàng chấp nhận hán vậy còn ta, nàng ghét bỏ ta sao, ta rất buồn hạo rất buồn, nhak"

lại một nam tử đầy ma mị đang xiết chặt cánh tay ôm lấy eo nàng, người này k ai khác chính là Ngân Dạ... Hán ta vẫn ôm nàng giọng nói đầy ma mị.....

"Ta, ta biết mình k xứng vs nàng, nhưng ta phải nói, ta bằng lòng lấy trái tim của mình cho nàng làm thuốc, new nàng ăn vào sẽ có thể khôi phục dung mạo, cái tử hoàng sinh, trẻ mãi k già, ta,..... Ta.....

Nghe hán nói Thiên Bổng k thể tin được, hán nói j, cho nàng trái tim, hán điên rồi,....

"NGÂN DẠ, CHÀNG làm vậy có đáng không, "

Thiên Bổng quay lại mặt đối mặt nhìn hán,

"Bổng nhi ta biết nàng k tin lời ta nói, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy nàng ta đã nghĩ tới điều này, trái tim tự nguyện của thần thú chính là thuốc trị tốt nhất để dưỡng nhan, ta cũng k biết tại sao, ta có thể vì nàng làm bất cứ thứ j kể cả ta tính mạng, yêu nàng vạn kiếp k từ, lúc lòng ta lạnh là nàng sưởi ấm cho cõi lòng băng giá của ta, nàng là ta ân nhân, là bằng hữu, là nữ nhân ta can tâm phục tùng,ta k như Ngân Bạch, vì nàng giương đao cười ngạo thu phục giang sơn, mà sẽ ở cạnh nàng tham mưu sách lược thấu tóm thiên hạ,,, Thiên Bổng có được không.....

. Ánh mắt hán nhìn nàng chứa chan nỗi niềm yêu thương, tình yêu chân thành tha thiết nàng k nhận được bước tới gần ôm chặt vòng eo cường tráng đầy mỉa mai kia, một khuôn mặt yêu mị, một trái tim chân thành, nàng k phải làm bằng sắt, cũng có rung động, một cảm giác ấm áp đang lan toả trong cơ thể của nàng, trong trái tim khép kín mười mấy vạn năm kia, đã có sự rung động đầu đời..... Sau khi quyết định mở lòng nàng cũng k nghĩ ngợi nhiều, nhỏ nhẹ nói

"NGÂN Bạch đã ngốc, chàng cũng ngốc theo sao "

"BỔNG nhi ta nguyện ý, "hán nở nụ cười tươi vui sướng,nụ cười chứa đầy hạnh phúc

"Được rồi, về phòng đi, k cần nói j cả ta điều hiểu, tối nay huynh vào phòng ta, ta có chút chuyện muốn nhờ,

-----****-----

Lúc này Thiên Bổng lấy cái hộp ông ta đưa cho, cùng vs một phong thư,

"Con gái, bắt con phải chịu thiệt rồi, con đừng hận cha nhak, vì con trời sinh k thể tu luyện,đối vs một gia tộc thì đây là sự sỉ nhục, nên ông ta cũng k thể làm j được, có một lần,trong một lần đầu giá, mẹ đã đạt được miếng ngọc bội mẹ thấy nó rất đẹp nên đã tặng lại cho con, chúc con cả đời bình an, mẹ yêu con, "

Nghe tới miếng Ngọc nàng liền tò mò, liền nhanh chóng mở cái hộp ra, một trận quang sắc lóa mắt ập tới Thiên Bổng lúc này trên mặt nàng là sự kích động,

cùng vui mừng, thì ra là nó, là Ngọc bội long phụng, là mảnh thứ 3 của Ngọc tỷ, đúng là vật của mình thì cuối cùng cũng thuộc về mình, thu hồi sự kích động nằng nằng tay lấy bản Thể Ngọc tỷ hướng về miếng Ngọc bội, mặc niệm khẩu quyết, hô to

"Thu "miếng Ngọc bội bay từ từ tới lỗ trống thứ 3 nhập vào, nằng cười to... Hoàn thành..."

Nằng trong lòng hào vui vẻ, vì chỉ còn một miếng là có thể phục mệnh rồi, phụ thân, mẹ, gia gia chờ con nhé!!! Nằng là Thượng Thần nên việc tu luyện cũng đơn giản chỉ cần khí thuần khiết, Huyền khí đủ loại, quan trọng nhất là hương khí, bởi vậy lúc nào cũng có thể tu luyện, mà do nằng nhập vào thể xác của người khác nên chân khí hao tổn một ít, còn phải một khoảng time mới có được thực lực như ban đầu, sao khi li khai, Việc đầu tiên nằng nghĩ tới là khôi phục dung mạo, trong quá trình khôi phục cũng như thay đổi toàn bộ hình thể, kinh mạch của kí chủ chắc cũng phải 10 ngày time, k sao có thể kịp đi về Ngoại công, không biết cuộc sống kế tiếp sẽ thế nào, chắc là rất thú vị, nhất định là thú vị, nằng triệu hồi tiểu Linh

"Tiểu Linh, còn k dậy ta k cho mụi ăn đùi gà nữa đó, mau đến đây ta có việc.... "

"AK đùi gà, được..... Chủ nhân chờ ta một tí "nó cười wê....

"Chủ Nhân, ngài về rồi sao, ngài có việc j AK "

nó chu cái mỏ lên giọng bắt mắng hỏi...

"Ủm có việc, đi gọi 2 soái ca của mụi tới đây ta bảo, "

"AK, được, ta đi ngay đây.....

Sau nửa phút "cốc cốc..... ""Vào đi "mở cửa bước vào là hai đại soái ca của chúng ta, ngân Bạch trước mở miệng???

"Thiên Băng mụi có chuyện j sao "hắn ta nghi hoặc hỏi???"

"Um ta muốn khôi phục dung mạo, và phải cải thiện thể chất của thân thể một chút, hai huynh làm hộ Pháp cho ta, ta sẽ ngâm ở ôn Tuyền 10 ngày, làm phiền các huynh rồi " nghe thiên Băng muốn khôi phục dung mạo, 2 người rất vui mừng nhưng cũng có chút lo lắng, lúc này Ngân Dạ lên tiếng hỏi???"

"Thật sao, vậy có cần mmm..... "Thiên băng nhận ra sự wan tâm của Ngân Dạ liền giải thích

"Ak k cần đâu, ta k muốn khi dựa vào người huynh k nghe được tiếng tim đập, như vậy ta sẽ rất buồn.... "Nằng dùng điệu bộ như rất tiếc núi đầu lông nói, Nghe được thiên Băng nói, Ngân Dạ không khỏi cảm thấy vui vẻ, nằng là đang wan tâm mình, Ngân Bạch cũng nghe ra í của thiên Băng nhưng chỉ có chút buồn, cũng k wan trọng, vì chỉ cần nằng vui liền hảo.... nghĩ thoáng hắn cũng liền vui vẻ. (Oí 2A si tình ời)

3 người liền đi nhanh đến ôn tuyền, hai nam nhân đứng quay lưng về phía ôn tuyền, vẻ mặt nghiêm túc, còn Thiên Băng cũng thoát ý phục lộ ra làn da trắng nõn nà, thân thể tuy có chút hơi gầy, nhưng cũng rất cân đối, chiều cao 165, khuôn ngực phát dục tròn trịa nhìn rất mê người, nằng bước vào ôn tuyền, nước ngập tới bả vai, nằng nhanh chóng ăn vào được Thạch cấp, ngồi xếp bằng vận khí bức độc, khối nóng lượng lò, tóc chuyển sang màu Bạch kim nguyên thể, xoa dài tùy ý, mềm mại mượt mà, khắp người nằng tỏa ra hào quang chói lọi, bên trên ôn tuyền tiểu Linh cũng nghiêm túc lên, túc trực bên người Thiên Băng, xem xét mọi động tĩnh,

Lúc này ở khu vực phía không khác của Ngọc giới, có một nam tử đang ngồi xếp bằng, mắt nhắm nghiền, bao quanh hắn là ánh sáng màu vàng nhạt, nhìn như rất mờ ảo, mái tóc màu bạc trôi lơ lửng trong không khí rực rỡ mê người, nam tử có khuôn mặt tuyệt thế vô song, tuấn mỹ vô hạn, nhưng lại thuần khiết khiến người ta động lòng, k có bất kì vẻ quyến rũ xinh đẹp nào, thanh nhã giống như k nhiễm khói lửa nhân gian, làn mi cong cong như cánh bướm muốn bay, một đôi môi mỏng như nhị hoa non nớt, mang theo màu hồng nhàn nhạt, da thịt trắng như trẻ con, nhìn qua rất đáng yêu, đây là hình thể của Thiên Lang Vương sao khi thành người, bỗng cặp mắt hồng ngọc sáng ngời mở ra, trong con ngươi đỏ như máu không khỏi lộ vẻ vui mừng, tâm tình của thiên Lang rất kích động, không biết với hình thể này, chủ nhân của nó có vừa lòng không, nó đi đến bên bờ hồ nhìn xem dung mạo của mình, gật gật đầu tỏ vẻ rất vừa lòng

"K tệ, có thể sánh vs hai người kia rồi, "nó cười tươi thỏa mãn, phải rồi đi tìm chủ nhân thôi, nó cảm nhận được chủ nhân nó ở khu vực phía trước

Đi tới gần nó thấy được Ngân Bạch và Ngân Dạ ngồi ở gần đó, nó liền nghi hoặc tới gần hỏi

"hai huynh đang làm j "

Ngân dạ và ngân bạch, ngược lên nhìn người vừa hỏi, liền trong mắt lóe lên sự tán thưởng

"K hổ danh là Thiên Lang Vương, đã xuất quan rồi ak "ngân Bạch hỏi

"Uh đã xuất quan, ta muốn đi tìm chủ nhân

"THIÊN băng đang bế quan, ngồi chờ cùng bọn ta đi "lúc này Ngân Dạ liền lên tiếng

"Uh! Được "thấy k khí có vẻ im ắng, Ngân Bạch liền lên tiếng,

"Đều là người một nhà sao này cũng đừng khách sáo, cứ gọi nhau theo thứ tự đi thế nào "cả hai người còn lại nhất trí gật đầu,

"Vây tính từ ta, lão Đại, Ngân Dạ là lão nhị, tiếp tiểu Lang là Lão Tam, đồng í k "

"Đồng í "hai người đồng thanh đáp, cứ thấy phiên nhau canh gác, 3 người cũng trở nên thân thiết hơn, đang nằm trên nhuyễn tháp, tiểu lang bật người dậy, nghi hoặc nhìn hai người trước mắt hỏi

"LÃO đại, huynh biết Chùng nào chủ nhân xuất quan, "

"Uh cũng sắp rồi,

Ở phía trong ôn tuyền, cô gái có mái tóc màu Bạch kim dài như suối, cặp mắt run run dưới hàng mi cong bỗng mở mắt, trông mắt màu băng Lam soi sáng cả một vùng, đây chính là dung mạo giống Thiên Băng y như đúc chỉ khác là màu tóc, đây cũng chính là Thiên Băng, sao khi khôi phục dung mạo, nàng đã giải được độc, cũng đã cải tạo lại thân thể, giờ phút này tiểu linh rất cảm động vì chủ nhân nó có lại dung mạo như trước kia, phải biết rằng một ngày k được ngắm dung mạo xinh đẹp kia của chủ nhân, nó như ăn k ngon ngủ k iên,

Nó chạy nhanh về hướng Thiên Băng vui vào ngực nàng khóc thương tâm

"Hu..... U.....

Chủ nhân, chúc mừng ngài lấy lại dung nhan xinh đẹp, chúc mừng ngài, e y chủ nhân,e y chủ nhân....., hu..... U"Thiên Băng thấy nó khóc liên k khỏi đau lòng nhẹ giọng an ủi,

"Được rồi, ngoan, đừng khóc, để chủ nhân e thay đồ đã, "

lúc này Thiên Băng đang để tiểu Linh hầu hạ thay đồ, thì bên ngoài 3 chàng trai đã nóng ruột nóng gan, nhìn vào bên trong ôn tuyền, thì bỗng thấy thân ảnh của Thiên Băng từ ôn tuyền bước ra, lúc này nàng đã vận y phục đẳng hoàn.. Lập tức 3 người đình chỉ, chung một hình tượng đó chính là ngừng hô hấp, tim đập nhanh như gõ trống, trong ánh mắt 3 người không khỏi lộ lên sự kinh diễm, quả thật k thể tin trên đời lại có người đẹp đến kinh tâm động phách.như vậy..... Chỉ thấy nàng vận y phục màu trắng tuyết, một đầu tóc Bạch Kim dài xõa tùy í ngang eo, trên eo nhỏ lại buộc đai lưng Ngọc màu trắng làm tăng thêm vóc dáng xinh đẹp động lòng người của nàng, đôi mắt màu băng lam mông lung như mưa bụi, hàng mi cong dài như cánh bướm, cánh môi hồng nhạt như hoa hồng kiều diễm, gương mặt tuyệt diễm khiến ánh sáng mặt trời, mặt trăng ngôi sao phải chịu lu mờ, đặt biệt trên trán nàng có bốt hình hoa mạn đà la tím làm tăng thêm nét ma mị yêu dã, 3 người k hện mà có chung một í nghĩ "yêu nghiệt"

Thiên Băng thấy bọn họ nhìn mình k chớp mắt thì cũng biết lí do liền ho khan, để cắt ngang một màn kia

"Um...khụ... Được rồi các huynh vất vả, về nghỉ ngơi tí đi, ngày mai chúng ta phải xuất phát, "

trong khi nói thì nàng k khỏi liếc nhìn sang tiểu Lang, ánh mắt k khỏi thất thần

,Quả nhiên dị thú là loài rất xinh đẹp, k thể phủ nhận, tiểu lang biến hình rất Tuấn mĩ

3 người thấy thiên Băng đi ngang về phòng thì cũng giật mình phục hồi tinh thần, liền mạnh ai về phòng nấy.

Tiểu lang vừa đi vừa suy nghĩ hồi nãy nó thấy được chủ nhân trong ánh mắt có sự tán thưởng, vậy chứng tỏ chủ nhân thích hình dạng của mình, trong lòng không khỏi rất vui vẻ, miệng cười tươi một cách ngây ngô (đầu chỉ tán thưởng, còn thất thần hehe)

Còn Ngân Bạch ngân dạ, cảm thấy mình thật may mắn vì đã chọn đi theo nàng, nàng có dung mạo, có Khí chất, có năng lực, k có cái nào k làm cho người ta thuận phục,.... Lại 2 nam tử ngày nọ cười tươi,..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12: Gia tộc Tề (ngoại công) ??Tề Thiên Minh

Sáng sớm hôm sau (trong không gian 10 ngày bên ngoài 1 ngày),

□□cộc..... Cộc..... Tiếng xe ngựa vang lên trên đường phố, lúc này phố xá tấp nập..... Trên xe là một người trung niên khoảng 50 tuổi thượng, một thân y phục cũng là đẳng cấp quý tộc, trên khuôn mặt k khỏi có nét hiền từ, người này không ai khác chính là quân gia của Tề gia,

Tề gia là gia tộc Tương đối hưng thịnh, chỉ là đời trước có một triệu hồi sư danh chấn thiên hạ, nhưng đã qua một đời mà k có ai, chỉ có Mps là Thiên Phú k tệ, ngay cả đứa cháu gái của ông là một phế vật, làm cho gia tộc của ông càng ngày càng tai tiếng, lúc này ông mới nghe tin, đứa cháu ông thương yêu, tưởng nhớ bấy lâu nay lại bị người ta từ hôn, ông liền tức giận, sai quân gia rút cháu mình về, coi như an ủi giông linh con gái ông trên trời

LÚC này ông quân gia nghĩ lại, không khỏi đau lòng, chỉ thấy tội nghiệp cho gia chủ, ông đã theo gia chủ mấy chục năm, k khỏi cảm thán, quả thật ông trời rất triêu người, những đời sau của Tề gia, không phế Vật thì là k thiên phú cao. Ngay cả tu luyện Ma Pháp cũng cực kì tệ,...

Lúc này bên ngoài phu xe đã dừng lại trước cổng to của Hồng Gia, Hồng thiên Phong, tiếng của phu xe vang lên

"Lão quản gia, đã tới phủ rồi, "

Lão quản gia vén rèm lên, bước xuống xe, đi thẳng vào phủ của Hồng thiên Phong, vừa đi ông còn cảm thán quá thật, gia tộc Hồng Thiên rất giàu có, lại có con gái sắp làm thông gia vs Hoàng gia, có thể dựa hơi cũng k tệ, vừa bước vào sảnh chính thấy được "Hồng Thiên Phong ngồi trên ghế, bên này Hồng Thiên Phong thấy lão quản gia bước vào thì cũng lịch sự đứng dậy, tiếp đón

"AK lão quản gia đã tới rồi sao, lão gia chủ Thế nào, có khỏe k "

Lão quản gia cười cười thăm í nói ☺ ☺

"Rất khỏe, đa tạ Hồng đại nhân quan tâm, tại hạ cũng k vòng vo, xin cho gọi đại tiểu thư, để tại hạ đón về "

thấy vậy trong mắt Hồng Thiên Phong lóe lên vẻ khinh thường, như chỉ xoẹt wa, làm như đó chỉ là tàn ảnh,

"AK được, người đâu đi mời Đại Tiểu Thư đến đây "

Hạ nhân liền lui ra, vừa đi đến cửa thì nghe đến giọng nói thanh lãnh vọng vào ☺

"Không cần ta đã đến rồi

một thân ảnh màu trắng ngà, một đầu tóc đen xõa dài ngang eo(dùng tu vi che đi tóc màu Bạch kim), khí chất xuất trần như Thiên tiên, trên người nàng đeo thêm duy mạo, làm như ẩn như hiện dung mạo sao lấp xa mờng kia, Hồng thiên phong nhìn đến giật mình, lão quản gia cũng một phen kinh ngạc, ông có thể nhìn ra được vị tiểu thư này không giống như lúc trước, còn k giống chỗ nào thì ông k đoán ra đc

"Đại tiểu thư, tiểu nhân đến là đón ngài về, xin đại tiểu thư ra xe ngựa "

"Khoan đã, new ta đã bước ra cửa đại môn thì từ nay, ta k mang họ Hồng, thế nào "

Hồng Thiên phong nghe nàng nói thế thì giật mình, như nghĩ lại, vì đứa con gái này của ông k giúp dc j cho gia tộc, còn mang tiếng xấu cho ông, thui thì bỏ thui mất con lại mang tai tiếng k tốt cho gia tộc, vậy thì sớm dứt khoát k ai liên wan, nghĩ xong chu toàn ông liền gật đầu nói

"Được new người đã muốn vậy ta cũng k miễn cưỡng, người bc ra khỏi cửa thì sẽ k mang họ Hồng "

nói xong ông ta phát tay áo rồi đi, Thiên Băng cùng lão quản gia cũng li khai, lên xe, Thiên Băng liền way lại nói

"Wan gia ông lên cùng đi, "

"AK dạ được thưa tiểu thư "

ông ngạc nhiên như cũng k hỏi nhiều liền lập tức lên xe

Thấy wan gia ngồi lên xe, Thiên Băng liền bắt đầu đề tài của mình

"Lão quản gia, ông có thể kể sơ về gia tộc của chúng ta một chút k "

-AK dạ, gia tộc Tề của chúng ta đang rất xuống dốc, vì k ai có thiên phú tốt, chỉ có con của Đại bá e của lão gia gia là có chút thiên phú, tên Tề Thiên sách, (Mps cấp 6, ông ta có đứa con gái nhỏ cũng bằng tuổi tiểu thư tên..Tề Thiên Mai)

.....---+++++---_-----++++++

Sau một hồi được ông quản gia thuyết giảng cho một tràn thì Thiên băng biết được, nhà có gia gia, Cửu Cửu, bá bá, gia gia có ta là cháu đích trưởng nữ, còn Cửu Cửu thì có hai cậu, Tề Thiên Hàn(19,mpscap6), Tề Thiên Ca(,18tuổi, mpscap 5), bá bá thì có Tề Thiên sách(20tuoi, mps cấp 6)và Tề Thiên Mai (13t, mps cấp 4),gia gia cấp nhị Tôn, đã 60tuổi, lão quản gia có một con gái tên Tề Thiên Hà (13tuổi, mps, cấp 5)tứ đại trưởng lão (nhất Tôn), còn mình là một phế vật, hay mình thiệt là khổ mà

-----++++-----

Đang thảo luận thì xa phu bên ngoài kêu lên

"Wan gia, ĐẠI tiểu thư, đến nhà rồi, "

Thiên băng và lão wan gia cùng bước xuống xe, đập vào mắt nàng là Bảng hiệu to tướng Đề chữ Tề gia, thật khí thế thật uy vũ, lão wan gia thấy nản đứng một chỗ liền đưa tay về phía trước tư thế mời nàng...

"Đại tiểu thư mời đi theo tiểu nhân, lão gia gia đang đợi ngài ở tiền sảnh,

Thiên băng gật gật đầu

"Uh"

2 người liền một đường dài đi tới sảnh chính, lão vạn gia liền lui ra ngoài, lúc này ở sảnh chính liền đầy đủ người, gồm có gia gia ở ghế chủ vị (ông tóc đã bạc trắng, khuôn mặt mang theo vết hằn năm tháng, nhưng đôi mắt rất sắc bén có thần, thân hình cao to, cơ thể rắn chắc, k thể phủ nhận còn trẻ ông là một Mỹ nam nha) xung quanh là Cửu Cửu, bá bá, và con cháu trong gia tộc, 4 người ngồi kế gia gia chắc là Tứ đại trưởng lão, quả nhiên rừng cày già cày cay (4 lão hồ ly hehe)

Nàng từ tốn khom người chào hỏi

-GIA GIA, Bá Bá, Cửu Cửu, con đã về

"Uh, đã khó cho cháu gái ta, về rồi thì ngồi xuống đi, vạn gia đã sắp xếp tiểu viện lại cho con rồi, chút nữa hãy tới đó nghỉ ngơi, "

"Dạ gia gia "

nàng nhìn thấy ngữ điệu này là thật tâm nên cũng thành thật nói

"Cháu gái, con về rồi thì là người một nhà, tuy, từ nay ai ăn hiếp con, con nói với Cửu Cửu&vk Cửu Cửu, Cửu Cửu ra mặt giúp con "

ông cười hề hề nhìn Thiên băng, thấy ông nói thật lòng, Thiên băng mới cảm nhận được có một chút ấm áp chạy wa trong lòng, nàng ngẩn mặt lên nhìn Cửu Cửu&vk ông ấy gật gật đầu, nhìn ông ta, ông ta thoáng giật mình vì ánh mắt thăm í của Thiên Băng, oh Chết ông già rồi nên hoa mắt,,,,,

(Ông đâu biết vì câu nói này của ông mà mai sau ông nghĩ lại k khỏi may mắn, thật sự là may mắn,,, kinh hi hehe)

"Đúng tuy gia tộc ta k như lúc trước Hưng Thịnh, nhưng cũng tiếng tăm, con có ủy khuất cứ nói với đại bá&ta, đại bá&ta cũng giúp con, "

nàng nhìn người phụ nữ bên cạnh Đại bá mới mở miệng, bà ta cười hiền từ nhìn nàng nàng nhận ra câu này cũng xuất phát là thật lòng, nàng way sang nhìn Đại bá và Vk ông ấy hơi mỉm cười, gật đầu

(Giống như trên sẽ có kinh hi kinh hi hehe)

"Dạ, mọi người yên tâm, vì đáp tạ tấm lòng của mọi người, cháu gái sẽ nói cho mọi người một bí mật,

"Cháu gái k còn là phế vật nữa, mà là đã tu luyện được, nên mọi người yên tâm từ nay con sẽ cố gắng chấn hưng lại gia tộc,

nghe Thiên băng nói người đầu tiên kích động chính là gia gia của nàng, mọi người xung quanh là vẻ mặt k thể tin, sau lại mừng rỡ, đến vui sướng

"Thật sao, cháu nói là sự thật, nói cho gia gia biết, con tu luyện tới mức nào rồi, "

"Dạ gia gia con đã là Mps cấp 10 rồi, bí mật từ từ con sẽ bật mí cho mọi người xem,

quả nhiên nàng vừa nói mọi người liền im lặng, k ai dám nói câu nào, cứ như nhút nhích sợ nàng biến mất,

"Ha, ha, ha, ông trời k phụ lòng người, tổ tiên phù hộ là tổ tiên phù hộ, tốt lắm cháu gái ngoan, từ nay con chính là niềm tự hào của gia tộc ta, hahaha

nói xong ông k giữ hình tượng liền run run bả vai liền khóc rống lên k cần giữ hình tượng j hết, mọi người xung quanh cũng nức nở, k Phải vì buồn mà là vui, vui khi Vinh quang của nàng

"Được rồi mọi người đừng khóc, mọi người yên tâm, new mọi người dùng tâm đối đãi con, con tất nhiên dùng tâm đối đãi với mọi người "

mọi người nhìn chằm chằm Thiên băng nhớ kĩ câu nói này, cười tươi, tất cả mọi người đều vui vẻ, vui vì cháu mình có tài, vui vì gia tộc đoàn kết,

"Được rồi qua đây ngồi với mọi nek bữu tỷ "

người mới nói là người có tướng mạo,xinh đẹp như hoa, giọng nói ngọt như Yến, nàng nhìn sơ cười khẽ vì rất có hảo cảm với cô gái này

"Đây là,..... "Thiên băng nghi hoặc hỏi???

"AK mọi là, là Thiên Mai, 13 tuổi "

Thiên mai giới thiệu về mặt rất tự tin khuôn mặt khả ái cười tươi nhìn Thiên băng, nàng rất có hảo cảm vs vị bữu tỷ này nhak, Thiên băng nhìn nàng gật đầu khen thật lòng

"Rất xinh đẹp, k tệ, k tệ ","tạ bữu tỷ khen ngợi ",

"Thiên băng còn còn..... Dung mạo của con thì sao, còn hôn sự, new con nghĩ thông suốt thì k cần buồn khổ nữa, new cháu ta k gã được, vs thực luk con bây giờ ta sẽ kén phu cho con "phải biết rằng dung mạo của một nữ tử rất wan trọng nên ong cũng k muốn nhắc lại, người làm gia gia như ông sao k đầu lòng, nhưng cháu gái ông bây giờ k còn là phế vật còn sợ k cưới đc phu sao (có thực lực thì bất kể nam hay nữ đều có thể làm chủ hôn nhân)

"K sao gia gia, con suy nghĩ thông suốt rồi, new như nhân duyên kia k thuộc về con con cũng k cưỡng cầu, ".... Mọi người biết nhìn nàng như vậy cũng thờ ra một hơi, nghĩ thông suốt liền tốt nhưng không khỏi cảm thán trong lòng thật sự nữ hài tội nghiệp, chính gia gia của nàng, nguyên rủa 18 đời tổ tông của bọn họ,

"Vậy được rồi new, về đây ta cũng tuyên bố luôn, từ nay cháu gái ta mang họ Tề, k còn mang họ Hồng nữa,..... "Mọi người trong sảnh im lặng, Cửu Cửu và Đại bá lên tiếng

-new gia chủ đã đồng ý, chúng ta cũng k có kiến nghị, mọi người cũng đồng loạt gật đầu

-vậy cháu gái liền nghe theo gia gia sắp xếp

"Được cứ quyết định vậy đi, từ nay Hồng Thiên băng đổi thành Tề Thiên băng, cháu gái của ta

, sau khi giải đáp xong thất mất của mọi người nàng liền nhanh chóng đi xuống ngồi vào chỗ mình kế bữu mục lúc này, người nào đó mang theo vẻ si ngốc, nhìn chằm chằm Thiên băng, Thiên băng nhìn nàng, nói nhỏ

"Ta k ngại mục yêu ta nha..... "Nàng nhấn mạnh từ yêu làm người nào đó đỏ mặt thẹn thùng, nhưng mà bữu tỷ của nàng quả thật rất cường, khiến người ta k thể rời mắt, nàng k phải cướp mất tim của bữu mục k đâu, còn cướp mất tim của 1 người ngồi đối diện nữa, 3 người 3 khí chất, dung mạo của ai cũng đứng hàng thượng thừa, độ chính là 3ca, ca, của nàng, khi nàng vừa bước vào, thì khí chất lạnh lùng, khí thế uy nghiêm như được huấn Luyện rất nhiều lần, làm người ta khiếp sợ, thấy được khí thế của nàng, người nào đó tim đã k theo quy luật, tuy rằng đang uốn rượu nhưng tâm đã k tỉnh lặng như trước, rất phiền não,

Nàng cũng cảm nhận được 3 ánh mắt tò mò, còn ngạc nhiên cũng như rất hiếu kỳ, nàng cũng k wan tâm, vì miễn sao k có ác ý với mình là được, mọi người cười nói vui vẻ, ăn uống xong xuôi thì lão vạn gia liền chạy vào, dẫn theo con gái mình vào, nhìn khuôn mặt rất khả ái, rất đáng yêu, búi tóc hình sóng kề, quỳ xuống trước mặt gia chủ

"Gia chủ, lão nô có một nguyện vọng xin gia chủ đồng ý, lão nô có chết cũng k từ "

"Được rồi đứng lên đi, có j cứ nói "

lão vạn gia rất trung thành nên ông rất hào cảm

"Xin gia chủ đồng ý cho con gái lão nô được hầu hạ, đại tiểu thư, thần tin rằng nó đi theo đại tiểu thư là quyết định đúng đắn, xin gia chủ thành toàn vừa nghe xong mọi người nhìn về phía Thiên Băng như trung cầu ý kiến của nàng, lúc này Thiên băng nghe đc lời lão vạn gia cầu xin nên ngẩng mặt lên, nhìn thẳng vào ánh mắt đang quỳ kia, cô gái cũng nhìn thẳng Thiên băng k sợ hãi mà tỏ ý kiến định của mình, Thiên băng thầm tán thưởng, □□

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thu nha hoàng

Nàng nói

"Ta k cần nha hoàng vô dụng, ta cho ngươi một cơ hội, new như ngươi dám móc tim ra dân lên cho ta để tỏ lòng thành, vậy ta sẽ suy nghĩ..... xem xét một chút, thế nào "nàng vừa nói xong lão vạn gia liền ngã ngồi ra đất, da đầu mọi người bắt đầu tê dại, rung mình, nhưng k ai dám cầu tình, vì đây là chuyện của nàng, nên nàng sẽ tự giải quyết,

Thiên Hà khi nghe nàng nói vậy liền k ngừng kinh ngạc, nhưng k có cầu xin vì nàng biết, muốn theo một người tài giỏi thì phải bỏ ra cái giá thật lớn, nàng nhìn qua cha mình, nhìn ông như ra hiệu đề ông yên tâm, rồi dùng ma Pháp tạo ra đao nhỏ, tay run run đưa đoản đao ngay trước ngực mình, nàng hít một hơi, dùng sức đâm vào tim mình,

ông vạn gia hét lên rồi ngất sùi, lúc đao còn 1 giây nữa là trúng vào tim thì có một cỗ lực lượng, hất văng con đao ra rơi xuống đất, tiểu hà giật mình mở mắt ra, nhìn con đao k thể tin được, Thiên băng thấy vậy nhàn nhạt khoé miệng, lên tiếng

"Ta k muốn nha Hoàng của mình vì bị thương mà thất trách nha..... "

tiểu Hà là người thông minh, nên vừa nghe Thiên băng nói liền hiểu ý, tất là tiểu thư nhận mình rồi, mình thông wa rồi haha..... Vì vui wá nên cứ ngồi cười ngây ngô, mà quên mọi người đang nhìn mình, bỗng giọng nói trong trẻo vang lên

"Tiểu Hà mục k mau cảm ơn, Thiên băng (Thay đổi xưng hô luôn nhé) "

giọng nói này của Tề Thiên Ca, con trai thứ hai của Cửu Cửu, nghe được Thiên ca nhắc nhở, tiểu Hà mới giật mình, liền hướng Thiên băng dập đầu miệng rối rít

"Đa tạ, đại tiểu thư đã thu nhận, tiểu Hà thề quyết trung thành với tiểu thư, new sai lời chết k toàn thay "

"Được rồi, đứng lên đi, đem cha mục vào phòng nghỉ ngơi đi, "

tiểu Hà nghe vậy liền mừng rỡ, nhanh chóng dẫn cha mình lui ra tìm đại phu

Vậy là cuộc hành Trình nhập phủ đã xong, nàng chính thức mang thân phận thứ hai là Tề Thiên Băng.Đại tiểu thư của gia tộc, thu được một nhak hoàng,một đường về hậu viện của mình, mọi người trên dưới trong phủ liền nghị luận sôi nổi, tin lá cải, tin vịt bay đầy trời

Biệt viện của nàng rất thanh tịnh, cây cối xum xuê, vườn hoa nở rộ, đủ loại màu sắc, phòng nàng đầy đủ đồ dùng, món nào cũng tương đối xa xỉ, nàng liền cảm thán, gia gia thật là yêu thương kí chủ, nàng quay đầu sang nói vs nha hoàng

"Từ nay gọi ta là tiểu thư, được rồi mục ra, ngoài đi, có việc ta sẽ gọi, "

"Dạ, tiểu thư, "

tiểu Hà Vâng lời lập tức ra ngoài, cũng k quên khép cửa giữm Thiên băng, nàng liền nhanh chóng, lách mình vào Ngọc giới vì lúc này nàng cảm ứng được, Thần kính có chủ Ý kiu gọi nàng, nàng liền đi nhanh vào phòng mình, quả nhiên thần Kính có vấn đề, nàng niệm khẩu quyết,

"Ta Thiên băng, Thần Kính nghe lệnh hiển linh "

phúc chốc trong kính là khuôn mặt và giọng nói của mục mục nàng,

"Con gái thế nào rồi, bảo bối mẹ khỏe k, sống thế nào, có tốt k, nương nhớ bảo bối lắm huhuhu..... "

Nương nàng nói xong liền k cần giữ hình tượng khóc rống lên,làm Thiên băng hảo đau lòng, nàng nước mắt cũng liền rơi, hic một hơi bình tĩnh tâm tình nhìn vào Thần kính cười tươi nói

"Nương, con gái bảo bối của người rất khỏe, cuộc sống rất tốt, con còn có bằng hữu, có thần thú, con sẽ k buồn, con tìm được 3phần rồi, còn 1phần, con cũng chưa cảm nhận được, nhưng con tin mình sẽ tìm được nhanh thôi, "

nàng nói xong nhìn mục mục của mình ánh mắt kiên định, nương cũng k khóc nữa, mà nhìn khuôn mặt của Thiên băng, gật gật đầu

"Phải bảo bối của nương đã lớn rồi, con nhớ giữ gìn sức khỏe, "

vừa nói xong thì Thần Kính cũng vụt tắt, nàng ngồi thần thờ, ánh mắt k tiêu cự, suy nghĩ một cách sau xa, bỗng nàng rơi vào cái ôm đầy ấm áp, mùi hương quyến rũ động lòng người này, mùi hoa hồng, thơm nhẹ nhưng rất dai, làm nàng tỉnh tâm rất nhiều, làm người ta cảm thấy rất vui vẻ thoải mái,chính là Ngân Dạ, bàn tay hữu lực ôm eo nàng nhưng lực vừa phải, như rất sợ làm nàng đau, một đầu tóc đen, rũ xuống nàng trên má, làm nàng rất ngứa, khuôn mặt tuần mỹ mag theo sự quyến rũ mê người kia đang cọ sát vào mái tóc của Thiên băng, tham lam hít mùi tóc của nàng, giọng nói khàn khàn mị hoặc ôn nhu vang lên

"BĂNG NHI nàng đang nghĩ j, có j buồn phiền sao "từ lúc này hấn vào đã thấy nàng ngồi thất thần như đang nghĩ tới ai đó, làm hấn cảm thấy thật khó chịu, hấn rất nhớ nàng,

"Chỉ là có một số chuyện cần làm một chút, huynh rảnh lắm sao, "

-k rảnh, ta rất bận, bận nhiều lắm, bận nhiều tới sanh bệnh luôn rồi, vậy giờ Băng nhi phải hảo hảo thương cho ta, đền bù tổn thất tinh thần, trị bệnh cho ta "

hấn ta đưa mặt tới Thiên băng tay chỉ chỉ vào mặt, làm nàng không khỏi buồn cười, nàng nhìn vào khuôn mặt mê người kia,, nhìn xuống cái lưng môi đỏ mọng như dẫn dụ người ta phạm tội, nàng nhưong người tới gần, hun vào đôi môi của ngân dạ, như chuồn chuồn lướt,

"Chup... "

Ngân dạ đột nhiên ngốc lảng k ngờ nàng lại chủ động hôn hấn, làm tâm hấn ngứa ngáy, tim đập hỗn loạn, khuôn mặt yêu mị hiện lên một Tàn đỏ ửng, làm tăng thêm nét phong tình,

"Được rồi ta ra ngoài đây, huynh và Ngân Bạch cố gắng bận đi haha, "

Thiên băng ra ngoài, ngân dạ mới phục hồi tinh thần, hấn ta trong lòng hảo vui vẻ, vì mới ăn được đậu hủ của Thiên băng,

Bên ngoài đã là ánh chiều tà, gió bay phát phơ, sau hậu viện là cánh rừng đào, lúc này nàng đi quanh đây mới phát hiện, cánh hoa đào bay phấp phới, hòa với khí trời gió mát, dưới bờ hồ đang cá boi lượn từng đàn, đủ màu sắc, hoa ven hồ đua nhau nở,như đang chào đón, như đang dẫn dụ,nàng đứng ở dưới tàn cây Anh đào hít thở k khí, nha Hoàng vừa bung trà vào ở trong đình hóng mát nhìn đến cảnh này thất thần,

Tiểu thư quả thật rất đẹp, đẹp đến người ta phải kinh tâm, hâm mộ quá

"Tiểu thư, có trà rồi, người vào đình hóng mát thưởng trà đi "

Thiên băng nhìn tiểu Hà gật gật đầu,

Nàng vừa thưởng trà vừa suy nghĩ, muốn bảo vệ Tề gia thì phải có lực lượng, k có lực lượng new mình k ở trong nhà, liền rất nguy hiểm, vậy thì phải ra ngoài một phen, đang lúc suy nghĩ miên man thì một giọng nói từ tính vag lên

"Bữu mị, có thể cùng ngồi sao, "

"Nàng nhìn người trước mắt gật đầu "...mắt vẫn thăm đánh giá nam nhân này, này chắc là con của bá bá rồi, là Tề Thiên sách

,Tuấn mỹ bất phàm, dù là hàng lông mày thẳng tắp Anh Tuấn hay đôi môi hấp dẫn, làm cho nàng có cảm giác khí phách vag đội, rất cuồng dã, ánh mắt sâu thẳm như hàng băng ngàn năm, lạnh lùng vô tình,

"đang nghĩ j, mị có j phiền lòng sao "hắn có rất nhiều nghi hoặc muốn hỏi liền phải làm rõ, với dung nhan của bữu mị bị hủy này,nhưng có Thiên Phú, phong tư, cùng gia cảnh, có chỗ nào k hấp dẫn người đời, tại sao thấy mị ấy k vui, chẳng lẽ là buồn vì bị hủy hôn

"K sao,chỉ là suy nghĩ chút chuyện,

-bữu mị, new mị có chuyện j cứ nói vs ta, ta sẽ toàn lực hỗ trợ

"Háo ta đã biết, cảm ơn bữu ca

"Còn có 2chúng ta nữa, Thiên băng, chúng ta luôn là người một nhà, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia "

2thân ảnh vừa lên tiếng chính là hai người con trai của Cửu Cửu, Tề Thiên Hàn và Tề Thiên Ca, một hai người cũng là Tuấn Mỹ phi phàm, một người tính cách cũng chừng chạp, một người tính tình có chút trẻ con, lòng nàng liền ấm áp Vạn Phần, đúng là k đâu ấm áp bằng nhà

"Được, sắp tới có rất nhiều việc phải thực hiện, mong rằng 3huynh đừng từ chối "

nàng cười nhẹ nhìn bọn họ nói, làm 3người đứng hình, quả nhiên, Thiên Băng sức hấp dẫn k hề nhỏ,..... Tuy rằng nàng đang che duy mạn, □□

Mọi người nói cười vui vẻ, thì Thiên Ca bỗng lên tiếng

"Thiên băng hay chúng ta ra ngoài chơi đi, lắm rồi ta cũng chưa ra ngoài ngắm cảnh, "

"Được ta đồng ý ""ta cũng tán thành, 2người còn lại chen vào

Thiên băng gật đầu, cũng k do dự liền đi thay đồ nam nhân, cũng nên mua vài bộ để dành thay,vì như vậy thuận tiện hơn, vừa vào phòng tiểu Hà đứng sẵn đợi trực, k cần Thiên băng lên tiếng, liền đi tới giúp nàng thay nam trang, sau khi thay xong, tiểu Hà k nhận được cảm thán, ca ngợi

"Công tử ngài..... Ngài..... Nam nữ điều ăn đứt "Thiên băng nghe tiểu Hà nói liền nhìn về phía tiểu Hà, áp gần tai nàng nói nhỏ,

"Có phải tiểu Hà nhà ta đã yêu thích ta rồi k "một làn mây đỏ nổi lên mặt của tiểu Hà, cuối thấp đầu xuống hờn dỗi lí nhí,

"Công tử người chọc em "

"Ha..... A...được rồi k chọc mị nữa, mau thay nam trang ta dẫn mị ra ngoài chơi,... "

Tiểu Hà nghe xong liền cười tươi, tiểu thư tốt bụng nha. Rất thương nàng nhak nàng rất cảm động, liền chạy nhanh thay trang phục,

Thiên Băng còn có một chuyện cần suy nghĩ, AK, Ngân Bạch và ngân dạ k thể xuất hiện bên ngoài được, new k cường giả sẽ nhận ra là thần thú thì nguy, tại sao nàng k nghĩ đến chứ nàng liền truyền âm cho ngân da ngân bạch, ở trong k gian,

"Ngân Bạch ngân da, hai huynh là thần thú nên k ra ngoài được,ở trong đó hảo hảo tu luyện, có chuyện cần ta sẽ kiu các huynh

"Được mị cẩn thận, " "công tử xong rồi đi thôi "

"Uh đi "mở Cửa bước ra, ba nam nhân liền đứng hình chỉ thấy nàng một đầu tóc đen, thúc cao một nửa bằng trăm ngọc bích, khuôn mặt được thêm sự thần bí bởi mặt nạ bạc,chứa ra đôi môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át, một thân Bạch y phiêu miểu như tiên hạ phàm, đôi mắt băng lam sắc bén nằm sâu trong lớp mặt nạ, vẻ đẹp câu hồn đoạt phách, gi o tay nhất chân mang khí phách vương giả trời sinh, tiểu Hà thấy ba người nam nhân bị hút hồn, cười thầm hehe nàng còn bị hớp hồn đừng nói chi 3thiếu gia này hehe

Nghe tiếng cười của tiểu Hà, 3người mới phục hồi tinh thần lại, mặt k khỏi có chút Hồng Hồng xấu hổ

"Khụ.... Khụ, đi thôi " tiếng ho khan của Thiên sách vang lên dẫn đầu đi trước, mọi người cũng trở lại trạng thái bình thường, cười nói vui vẻ □□

Mọi người ruột cuộc cũng tới Cẩm Vân thành, 4 người dung mạo tuấn mỹ bất phàm, một nho nhã thư xinh, một hàng năm người đi trên phố, làm mọi người hoa tâm nở rộ, bàn tán xì xào,

-Trời ơi thấy k 5 nam nhân nhà ai, quá Tuấn mỹ,

--Phải là nhà ai mà tướng mạo bất phàm như vậy nhak

--Đúng nhất là công tử mặt đỏ trắng kia nhak, mỹ đến ta hoa cả mắt rồi nek,

-. Côi kia có công tử mang mặt nạ AK, thật thần bí"

.....

+"Sở đệ, đệ lại, chộc đào hoa rồi nha"(Thiên băng ra ngoài sẽ kêu Sở Đệ vì đang là nam trang)

, Thiên Hàn lên tiếng nhìn Thiên băng cười cười

Thiên băng nhúng vai, coi như k í kiến,

--Các huynh cũng đào hoa k ít còn ngồi đó chộc ta, Thiên băng mở miệng chàm chộc

Thiên Ca nói chen vào

-tất nhiên rồi, Tuấn mỹ như ca đây, hoa gặp hoa nở, người gặp người thích, haha

4 người nhìn nhau miệng trừu trừu, hay tự kỉ, tự kỉ..... nhe.....

Liền nàg nhìn thấy bên sập hàng của bà lão bán trăm cài, trong đó có một cây trăm màu lục bik rất đẹp, Ngọc sáng oánh lên một Tàn hào quang, có thể mua tặng cho bữu mụi, nầy giờ bà lão đang nhìn chằm chằm Thiên băng, trong ánh mắt liền nàg theo về si mê, trời ơi trên đời lại có nam tử, khí chất đẹp như vậy sao,

-bà lão, cây trăm này bao nhiêu tiền??

Bà lão vẫn còn nhìn Thiên băng đến thất thần, k phản ứng

Tiểu Hà thấy vậy liền lên trước, tay wo wo trước mặt bà, kêu

"Lão bà công tử đang hỏi bà AK"

lão bà lúc này mới phuk hồi tìh thần, xấu hổ nói

-AK, công tử người quả thật rất mỹ, nên ta có chút thất thố, cây trăm này rất đẹp, công tử wả thật có mắt nhìn, ta tặng cho công tử coi như làm wen,

-vậy sao dc, ta trả bà 100 lươg, ta mua thêm 1 cây nữa, thế nào

, bà lão biết đều cũng k từ chối liền nhận lời, đang mọi người tập trung mua trăm thì đằng trước có tiếng ồn ào,

-công tử đằng trc rất đông người, chúng ta qua đó thử xem, Thiên băng gật đầu, mọi người liền đi về phía mọi người nhìn xem, vừa đi đến thì nghe có tiếng người mấn,

+con mẹ nó nguoi cái tiểu tạp chủng, cũng dám tròng ta, Hôm nay ta sẽ đánh chết nguoi

Liền nghe đến hai từ tạp chủng, ánh mắt Thiên băng loé lên hàng wang, chen vào đám nguoi, 5 người nhìn thấy, một thiếu niên 20 tuổi, đang chửi thiếu niên ngồi trên mặt đất, xung quanh là 5 đến 6 người cận vệ,

Luôn k nhìn được bắt nạt kẻ yếu, Thiên Hàn, tức giận chỉ vào thiếu niên đang đứng quát

*dừng tay *,kia thiếu niên đang đánh hấn say,, nghe được tiếng wát của Thiên Hàn liền way lại nhìn Thiên Hàn, mắt hiện lên một bộ dáng say mê, liền làm bộ làm tịch quát hạ nhân, dừng tay

Thiên Băng nhìn hấn ta, trong lòng không khỏi nổi da gà, thì ra hấn ta là **yy**, nàg ánh mắt hướng nam hài ngồi dưới đất, toàn thân vết thương nhiều k đếm xuể, máu chảy k ngừng, nhưng trong ánh mắt k có cảm hận trào phúng, Thiên băng liền tán thưởng, biểu tình bất khuất của nam hài này, nhìn bộ dáng chắc là 15 tuổi nam hài, có thể bồi dưỡng, làm thuộc hạ chủ lực

tại hạ Tay môn Khánh, xin hỏi tiểu đệ đệ tên j về mặt lấy lòng giống như Cầu, Thiên Hàn thấy vẻ mặt của hấn k khỏi buồn nôn, nhìn nam hài dưới đất k khỏi bức mình nói

-Các ngươi có còn là người, đôi vs người khát đánh thành bộ dáng này

Tay môn Khánh thấy tiểu đệ đệ này, vẻ mặt chán ghét hẳn, còn dám chỉ mặt hẳn quát to, liền bạo trưởng, từ nhỏ tới lớn k ai k lấy lòng hẳn, còn chưa từng bị ai chửi bao giờ

-ta thích đánh tiểu tiện nhân này thì thế nào, new các người muốn cứu hẳn, kia mỹ nam này, đêm nay hầu đại gia ta, ta liền thả hẳn, Thế nào??

Bên cạnh mọi người lại bàn tán, tiếc hận giùm vị công tử Tuấn Tú này, còn 4 người còn lại thì đứng một bên, vói vẻ mặt chuẩn bị xem kịch vui

Thiên Hàn mặt đen như đít nồi khi nghe hẳn ta nói, liền vung quyền đập hẳn một phát, cho hẳn miễn phí hai nắm đấm vào mặt, mới dừng lại

Bị đánh cho mặt xưng như đầu heo, Tây Môn Khánh tức giận, nén đau hét to

-ngươi dám đánh đại gia ta, các ngươi còn đứng đó thất thần làm j, nhanh lên bắt hẳn lại cho ta.....

mấy hộ vệ vừa nghe, nhưng chần chờ k dám tiến lên, chê cười, k thấy 4 người đi chung toàn là Mps cấp 7,8k sao, còn chúng ta chỉ mới cấp 5 sao đánh lại, k phải lấy trứng chọi đá sao

-Đánh ngươi sao, đánh đến đầu heo nhà người cha mẹ nhận k ra luôn,

mọi người cười rộ lên, 4 người kia lắc đầu ngao ngán, hầy, có người ăn đòn no luôn rồi,

Mấy người hộ vệ liền biết điều hơn, liền tiến lên, công đại thiếu gia nhà mình, chạy nhanh về phủ,

Những hoa si xung quanh, lại xì xào bàn tán

-vừa soái lại vừa Anh hùng nữa nhak,

-đúng, đúng ta rất thích kiểu người như thế

-k biết vị công tử này có thể, có thiệp chưa

-" "

"" ""

Nghe mọi người bàn tán Thiên băng da đầu liền tê dại, xong rồi Thiên Hàn ca, k những chọc tới Y, còn chọc tới X, nữa nha.....

Đại ca Thiên Sách chạy đến bên Thiên Hàn nhắc nhở,

- gia gia mà biết đệ lại đánh nhau, liền bị phạt văn chương đấy, hehe

Nghe thấy bị phạt liền ngao ngán nhưng, đánh được tên hỗn đản kia, cũng đáng,

Thiên băng nhìn qua bọn họ, liền nhìn xuống thiếu niên ngồi dưới đất, liền từng bước đi tới trc mặt thiếu niên, ngồi xổm xuống, giọng nói ôn hòa hỏi

-người thế nào!!!!

Thiếu niên tự giấu cười cười lắc đầu nhìn Thiên băng, -ta k sao,

-ngươi nguyện ý theo ta sao,

một cỗ tinh tế âm thanh truyền vào tai thiếu niên, thiếu niên kinh ngạc nhìn khuôn mặt đẹp của Thiên băng, vì giọng nói rất dễ nghe nên hẳn đoán khuôn mặt sau lớp mặt nạ cũng rất đẹp, đây đây là thuật truyền âm!!!! Thiếu niên cuối đầu hơi trầm tư, rồi ngẩng đầu lên nhìn Thiên băng, đôi mắt thay đổi có phần kiên định, k đợi thiếu niên nói chuyện, liền truyền âm nói

-trc đừng nói chuyện, đêm Viên thuốc này uống tr"c, tối nay ta đến tìm ngươi, Thiên băng dùng hình thức k ai thấy, liền đưa thuốc cho thiếu niên rồi đi đến bên cạnh, 4 người còn lại, Thiên băng dần dần nói

-mệt rồi rồi hồi phủ thôi,

mọi người cũng gật đầu, tỏ vẻ hiểu ý, cũng liền dẹp đường hồi phủ

Thiếu niên nhìn sâu bóng đá Thiên băng rồi đi, liền k do dự uống Viên thuốc luk này, tức khắc một cỗ n'c ấm, thâm nhập tứ chi, chữa trị vết thg trên người nam hài này, nam hài đứng lên nhìn hướng Thiên băng ánh mắt càng thêm cương định

Thiên băng sau khi ăn cơm chiều xong, liền dùng thần thức xác định hướng nam hài bay đi tới

Một mình chờ đợi nam hài, ánh mắt vừa thấy Thiên băng bay tới, liền ánh mắt lộ lên một mặt vui sướng, thẳng tắp hướng Thiên băng quỳ xuống thề

-Ta Lục phong tại đây đối với thần thề rằng, cam tâm chấp nhận, người tr"c mặt là chủ tử, suốt đời suốt kiếp nguyện trung thành, new sai lời, Thiên Địa cùng khuyển

Theo lời thề tr"c mặt, quy tắc buôn xuống hai người dưới chân, lời thề thành lập

Theo Hoàng Thiên đại lục,new đối vs thần thề, liền sẽ có quy tắc, new sai lời hỏi phi yên diệt

Lục phong liền phát thệ lời thề thể hiện mình trung tâm, một Khắc kia có người wan tâm, đưa thuốc chữa thương cho hắn, hắn liền quyết định đi theo người tr"c mặt rồi,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thu Lục Phong

Thiên băng nhìn thiếu niên quật cường tr"c mặt này, ánh mắt có vài phần cảm động, k ngờ hắn dùng nghị thức quyết tuyệt này để thể hiện sự trung thành,

Thiên băng tiến lên một bước, đỡ hắn đứng dậy, nhìn hắn cười nhẹ

-Lục phong, ta là Tề Thiên Băng, quá khứ của ngươi ta k hỏi đến,! Ta có thể giúp ngươi cường đại, bước lên chân chính con đường cường giả, cho ngươi có năng lực giết chết mình kẻ thù, người đã từng khinh nhục ngươi, hết thảy đều đạp dưới chân!

Ta sẽ cho ngươi sở hữu lực lượng đủ tung hoành Thiên hạ, k người nào có thể ngăn cản

-Hôm nay ta cứu ngươi k vì đồng tình k vì thương hại, mà vì ánh mắt kiên cường k khuất phục của ngươi, từ giờ k người nào có thể khinh nhục ngươi, ta Tề Thiên Băng sẽ là người người nhà, từ nay liền kêu ta, chủ tử hay Thiên băng đều đc

Nghe được câu, ngươi là ta người nhà, đại danh鼎鼎鼎鼎 nam nhi, k chịu khuất phục bao giờ, liền đag hồng hồng ánh mắt, đời này có người như vậy đối đãi hắn, hắn còn câu j bằng,

-Lục phong, ta mang ngươi đi cái địa phương, vừa nói xong, chớp nhoáng hai người đã đứng trong Ngọc giới, Thiên băng lấy ra một Viên dược Thập cấp (Cải tạo Đan), đưa cho Lục phong, ăn nó, khoan chân ngồi xuống

Xem ra Lục phòng Thiên Phú k tồi, đã là Mps cấp 4, nếu ăn dược thập cấp, có thể tăng lên một hoặc nhiều cấp, là tùy cơ thể mỗi người, tin rằng với Huyền khí dồi dào, siêng năng tu luyện, thăng cấp sẽ k xa, tùy duyên thôi

An bài xong Lục phong, nàng bước ra khỏi Ngọc giới, tin rằng Ngân Bạch và Ngân Dạ sẽ an bài hảo,

Sáng sớm nàng có chút uể oải, vì hôm wa bận rộn cả đêm, k nghỉ được chút nào, xem ra lúc rảnh phải vào Ngọc giới hảo hảo tu luyện mới đc, hôm wa cũng vừa bàn vs gia gia, gia gia liền cho nàng tiếp thu huấn luyện người Tề gia, cũng như toàn bộ gia tộc,

Đang tới gần thì nghe mọi người bàn tán,

-ngươi nghe j k, Đại tiểu thư hôm nay tới quán luyện chúng ta,

-phải ta cũng nghe nói, nghe nói Đại tiểu thư rất lợi hại, nhưng lại bị hủy dung thật đáng tiếc

-Đúng ta cũng từng thấy qua, rất xấu,

"-vậy new lợi hại, chúng ta sao này sẽ k bị ức hiếp nữa đúng k, ai cũng nói Tề gia chúng ta là phé vật,

". "

Đang lúc mọi người thảo luận rôm rả thì đằng xa, có người thấy Thiên Băng đi tới, liền ra hiệu cho mọi người im lặng, đứng nghiêm chỉnh, có nhiều người lên nhìn Thiên Băng thêm vài cái, ánh mắt lóe chút thành kính thường, hôm nay Thiên Băng rút kinh nghiệm, đeo mặt nạ, vì phòng bị chịu chứng bị lộ, nàng vận y phục đen tuyền hắc y đại Ngọc Bạch cốt lóa s"ng làm người ta chói mắt,

om tròn thân hình nhỏ bé của nàng, đầu tóc đen như suối thục cao hình đuôi ngựa, làm tăng thêm vẻ cuồng dã, mặt nạ hình hoa mạn đà che nửa phần trên khuôn mặt, còn lộ ra cánh môi nhỏ nhắn hồng nhuận kiều diễm, tăng thêm sự thần bí làm người khác như hấp sâu vào để tìm tòi, tay cầm thanh bạch cốt phiến, phía trên Đề chữ Thiên Sở, tạo thêm cảm giác Anh tuấn tiêu sái, (hôm nay nàng bận nam phục cho dễ thuận tiện)

MỌI người nhìn đến thất thần, nữ k hội làm tim đập nhah, nam ghen ty cùng hâm mộ.....

-Được gia gia Phó thất, ta sẽ phụ trách huấn luyện gia tộc, các người có nguyện thuận phục

Một giọng nói lạnh lãnh vag lên, nhẹ nhàng nhưng có khí thế làm người khác k thể k nge, nhưng vẫn có nhiều người lá gan k nhỏ liền có í kiến, khinh thường nói

-ta k phục, nhìn Đại tiểu thư, vẫn còn nhỏ Tuổi, làm sao quản lí 500Anh em bọn ta, làm sao có kinh nghiệm để huấn luyện

-đúng ta cũng k phục

-

-mọi người bắt đầu nhao nhao lên, đất nước cường giả vi tôn, thì thực lực làm chính, k có thực lực nói cũng bằng thừa, nàg tuy chưa từng huấn luyện trần gian, nhưng huấn luyện thất thái địa ngục ở Thần giới, há có thể thua trần gian, bị lửa thiêu, bị đao chém, bị nước nhấn chìm, vạn tiền tấn công, có cái nào k lấy huyết, chắc nàg phải chế tạo ra Tháp huấn luyện, làm thấp đi những trình độ khó, cho con người, để huấn luyện những người này, (chết chưa cung)

-new k phục, lên,

nói là làm, nàg thủ thế tấn công, mọi người thấy vậy liền dùng Ma Pháp của mình, tập trung lực lượng, liền hướng Thiên băng chương tới, hơn 100người vây đánh một người, Thiên băng động cũng chưa động, như người đồ đánh k phải nàg, nhưng lạ thay, Ma Pháp vừa tới gần Thiên Băng thì tan biến k còn một mảnh, làm mọi người như bị đình chỉ, trời ơi đây là khái niệm j, ma Pháp k làm j dc người trc mắt, đây có còn là người nữa k, vậy chứng tỏ người tr"c mất thực lực rất cường đại, cao hơn chúng ta rất nhiều, mọi người nhìn nhau liền k hện quỹ xuống Thiên Băng hồ to

-Chúng ta nguyện thuận phục, nguyện nghe theo sự sắp xếp của Đại tiểu thư, nguyện trung thành vs Tề gia, new sai lời Thiên địa cùg khiến,... Lời thề vừa dứt, quy tắc buồn xuống, lời thề thành

Thiên Băng gật đầu vừa lòng, nàg muốn chính là nó

-new mọi người đều thuận phục ta, huấn luyện, thì ta sẽ tận lực làm hết sức mình,

Phải cố gắng phải kiên trì, new muốn bước lên đỉnh cường giả phải trả giá đắt, các người nhưg hiểu

-Hiểu, mọi người đồng thanh đáp

-được rồi giờ ngồi xuống xếp bằng, vận khí đều tức cho tốt cơ thể, lúc này sao lữg Thiên Băng đã tới thêm 5người

Thiên Sách, Thiên Hàn, Thiên Ca, Thiên Mai, tiểu Hà

-được rồi mọi người cùng ngồi xếp thành hàng phía trước đi, tiểu Hà ở lại,

4người nghe vậy cũng k hỏi nhiều, liền đi về phía đám đệ tử, liền ngồi vào xếp bằng, Thiên Băng nhìn tiểu Hà nói

-mọi mạng những thứ này phát cho mọi người, rồi cũng ngồi xuống giống bọn họ đi,

nói xong liền từ k gian lấy ra mấy trăm lọ Đan dược, đưa cho tiểu Hà, tiểu Hà nhin k được há hốc mồm, đây đây là Đan dược sao,

chưa biết hiệu quả thế nào nhưng lấy ra nhiều như vậy tiểu thư có còn là người không, không chỉ tiểu Hà, mọi người cũng chấn kinh rồi, thấy ánh mắt k kiên nhẫn của Thiên Băng, tiểu Hà cũng k nhiều lời liền đi lên phân phát đi, xuống, sao một hồi trên tay mọi người là một Viên đan dược, chỉ cần ngửi được mùi thuốc, cũng làm cho người ta tinh thần sảng khoái,theo cấp bậc từ cấp 5màu trắng, 6màu tím, 7cam, 8vàng, 9nâu, 10đỏ,mọi người nhìn Viên thảo dược nghi hoặc

-mọi người đang cầm trên tay, là Cải Tạo Đan, dược Thập Cấp,,

mọi người nhìn viên thuốc màu đỏ nằm trên tay mình, nghe Thiên Băng vừa nói xong, liền toàn trường bị oanh tạc, mọi người đang nghe làm sao, là dược thập cấp nhak, chưa luyện dược sư nào luyện thành công, mà khoảng đã, lại là mấy trăm Viên cùng một lúc, chuyện j Thế này, mọi người mắt to trừng mắt nhỏ, nửa ngày chưa có phản ứng,

Thiên Băng cũng k gấp, vì new Thiên Băng là bọn họ thì cũng k chấp nhận dược

-được rồi, k cần Hoài nghi, mọi người đã là người một nhà ta cũng tận lực bồi dưỡng,

nghe Thiên Băng nói mọi người cảm động rất nhiều, có người khoa trương hơn triệu khóc rống lên bất kể hình tượng, sau khi phục hồi cảm xúc, mọi người k hện mà cùng gật đầu, đúng chúng ta là người Tề gia, cùng thân phục và trung tâm vs người tr"c mắt này, nguyện chết k từ, trong lòng mọi người âm thầm thề

-Được rồi, ổn định tinh thần, nuốt vào Viên dược kia, sau một hồi cải tạo thân thể, có thể rất đau đớn, mọi người phải kiên trì phải cố gắng, phải thật cố

gắng vượt qua, mọi người nghe rõ sao

-nghe rõ

Mọi người đồng thanh đáp, cũng k nói nhieu, mọi người nuốt Viên được vào, lập tuk ngồi định Thần, chỉ chốc lát khuôn mặt mọi người đều là thần sắc thống khổ, chỉ thấy giống như có hàng nghìn hàng vạn con sâu đang gặm nhấm kinh mạch trog thân thể bọn họ, bạo phá, sau đó lại đc một dòng nước ấm chữa trị, cứ lập tới lập đi k biết bao nhiêu lần, mọi người cắn răng kiên trì, đặc biệt là 5 người hàng đầu tiên, khuôn mặt Tái nhợt thống khổ vẫn vẹo, nhưng k hề kêu la một tiếng, thấy có thành phần đệ tử phía sau, có người ngất xỉu, Thiên Băng liền quát

-ĐIỀU cho ta kiên trì xuống, new có ai dám ngất xỉu, thì là Phế vật, thừa thải,

Hết cách new thời khắc vạn trọng này mà k vượt wa được, coi như toi mạng, lòng nằng cũng k bình tĩnh như tr"c được nữa

Đang lúc có người muốn bỏ cuộc, nge được Thiên Băng hét lên, liền có động lực, ngồi thẳng thân mình, cắn răng kiên trì vượt qua, mọi người tự nhủ, nhất định kiên trì xuống, bọn họ sẽ k là phế vật, sẽ k làm thân nhân thất vọng, cũng là k thể làm tiểu thư của họ khinh thương

Ruột cuộc 15p sao, thống khổ giảm bớt, mọi người k còn cảm thấy đao đón như lúc nãy nữa, mà tinh thần sảng khoái, từng luồng âm áp hồn lực lưu chuyển trog cơ thể bọn họ, bọn họ chưa từng cảm giác được huyền lực như thế cường đại

Thiên Băng vui mừng mỉm cười, coi như k làm nhục sử mệnh, lúc này lại có thêm 3 người tới nữa, gia gia, Cửu Cửu, bá bá,

Thiên băng quay đầu chào bọn họ, thấy được ánh mắt nghi hoặc của bọn họ, Thiên Băng liền giải thích

-gia gia, chúc nữa con sẽ cùng mọi người giải thích giờ thì, gia gia nhìn mọi người xem, đây là kinh hi thứ nhất, hồn lực thể hiện ra ở trên đỉnh đầu, Mps cấp 1 thì sẽ hiện ra một vầng hào quang, tuy theo cấp bậc mà tương ứng, chỉ cần dùng thần thức nhìn xem thì sẽ thấy, còn bình thường, cấp bậc sẽ k lộ ra bên ngoài, gia gia liền dùng thần thức dò xét, mọi người từ cấp 5 mà bây giờ lên tới cấp 7, má ơi, chuyện j thế này, lên cấp cũng wá biến thái đi, ong nghi hoặc nhìn Thiên Băng,

- Thiên Băng cái này, cái này..... Ong nói. Lấp bắp nữa ngày cũng k nói thành lời, Thiên băng k khỏi buồn cười liền nói

-đúng là kinh hi đầu tiên, con giành cho gia gia,

Tề Thiên Minh, tinh thần cuộn cuộn xúc động, chuyển sang kinh hi, cuối cùng k nhịn đc cười to, Cửu Cửu và bá bá thấy vậy, cũng dùng thần thức điều tra, đều bị ngốc lăg. Đây là khái niệm j, hơn 500 người từ cấp 5 Mps, thành cấp 7 Mps, wá biến thái

Còn 5 người tr"c hàng còn biến thái hơn nữa

Thiên Sách cấp 10mps

Thiên Hàn cấp 10mps

Thiên Ca, cấp 10mps

Thiên Mai, cấp 9mps

Tiểu Hà cấp 8mps

Thiên Băng cấp 10mps(nàng dấu đi năng lực thực sự của mình)

Nhìn dưới đài mọi người, Thiên Minh cảm thấy tim kích động nhanh bịch bịch, đây đại biểu cho cái j, là thực lực, thực lực nhak, new như truyền ra ngoài sẽ oah động đại lục như thế nào, mọi người k khỏi nhìn Thiên Băng vs ánh mắt nóng rực

Thấy những ánh mắt này Thiên Băng k khỏi gia đầu tê dại

-khu, được rồi cứ tiếp tục tu luyện, tin rằng mọi người sẽ có thành tựu về sao, sáng chạy 10 vòng sân, trưa chạy 10 vòng sân, chiều 10 vòng, time còn lại tập trung tu luyện, nge rõ sao

-nge rõ

Sao khi tuyên bố xong, nàng way lại nhìn gia gia nói, tập hợp đi, con có chuyện muốn nói,

-được đi thôi

Mọi người tập trung ở mật thất, đây cũng là nơi bàn bạc cơ mật, rất an toàn, trong phòng gia gia, 4 đại trưởng lão, Cửu Cửu, bá bá, thấy mọi người đã tập trung đầy đủ, Thiên Băng liền lên tiếng

-gia gia, con là luyện được sư, lúc trc con đc một cao nhân chỉ dạy, cao nhân là cường giả lánh đời nên k cho con báo danh tính, xin mọi người thông cảm, con cũng k dấu điểm mọi người. Tất cả điều có phần

-trong tay con có 1 Viên Dược Tôn Đan, con tặng cho gia gia, gia gia đang ở cấp mps nhất Tôn, khi uống vào lập tức thành nhất Tông.(Thăng liên tiếp 3 cấp),

-còn Bá bá, Cửu Cửu là hai Viên Cải Tạo Đan,(thăng 2 cấp, thành tam tôn)

Oanh, mọi người vừa nghe Thiên băng nói xong, lập tức bị đình chỉ, biểu hiện chấn kinh tới cực điểm, như lời Thiên băng nói k phải là sự thật, xong rồi mọi người bị liên tiếp kinh hách tới hư não rồi, bọn họ vừa nghe j, là được Tôn sao, cả đại lục này chưa từng ai luyện thành, thôi rồi bọn họ nhìn Thiên băng bằng ánh mắt sùng bái, làm Thiên băng hơi chột dạ,(hehe được Thần nàg cũng có mấy chục lọ, chứ đừng nói là được Tôn) new có người nghe được lời Thiên Băng nghĩ chắc học máo chết rồi,

Tề Thiên Minh, cảm bình dược trong tay, nàg như bảo bối chưa dám nuốt liền, hai người kia cũng vậy, cũng k trách họ được, họ chưa bao giờ nghe tới chứ đừng nói được dùng, Thiên Băng cũng k có í kiến, liền cúi đầu li khai, Tử đại trưởng lão là về mặt Sùng bái, vui vẻ, vì gia tộc sắp Hưng Thịnh lại rồi, bọn họ sắp là cường giả trong 4 đại gia tộc rồi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Mua nô lệ

Nàg một đường về tới viện của mình, liền lác mình vào Ngọc giới, đi qua chỗ vườn đào liền bị hấp dẫn bởi hình ảnh, người ta thường nói cảnh đẹp í vui chỉ thế thôi k phải sao, □□□□□□□□□□

chỉ thấy thấp thoáng bóng dáng của thanh nhã nam tử lưng dựa người vào tiểu thụ Đào, tay ngọc cầm bút đang phát họa những nét bút tinh tế, tư thế thập phần ưu nhã pha 1 chút thần thái tiêu sái,

Tuần nhan lạnh nhạt nay đang nghiêm túc k khỏi làm người khác cảm thấy câu dẫn, nhìn sang kế bên cũng là một hình ảnh hấp dẫn k kém chỉ thấy toàn thân lửa đỏ của nam nhân nào đó đang đứng phát phơ trong gió khi chất chứa đựng sự yêu mị động lòng người cũng đang nghiêm túc phát họa, trong ánh mắt không khỏi chứa đựng sự ôn nhu làm người khác thấy ấm áp,

còn Tiểu Lang cũng k chịu thua thiệt hai người kế bên là mấy, tay thì đang họa miệng thì thêm nụ cười ngây ngô rất hồn nhiên, nam tử thanh y, xõa dài mái tóc trắng bạch phát phơ trong gió làm tăng thêm nét thanh thực, k bit là vẽ j, nhưng ánh mắt cũng nghiêm túc k kém, 3 nam nhân, 3 vẻ đẹp, 3 tính cách, thêm một tiểu tinh linh cứ nhìn bọn họ chảy n'c miêng, mắt nhìn bọn họ k chớp, một bộ dag thập phần buồn cười, thiên băng k khỏi cười trong lòng,nàg chạy nhai tới sau lưng của Ngân Bạch, định giờ tay lên hù người nào đó một phen, ai ngờ

-Á,,,,,,,,, nàg bị một người nào đó ôm ngag eo, cái ôm mag theo mùi hoa cúc nhẹ nhàng, wen thuộc, tiểu nhan cười nhẹ đầy sùng nịch lên tiếng

-Thiên Băng mặt thật to gan, dám hù ta, phải phạt,

-phạt thế nào,

-phạt mặt..... Cho ta hung một cái

Hai người đang tình tứ mà k thấy hai khuôn mặt kế bên đang ăn giấm chua, mặt đen như lọ nôi, ánh mắt sát bén hướng thẳng cái miệng nhỏ đang định hung thiên Băng, k chịu thua thiệt Ngân Dạ lên tiếng

-con hồ thú, buôn Băng Nhi ra, ai cho ngươi ăn đậu hũ của Băng Nhi hả,

-ta k buôn ngươi làm j đc,

-được con hồ thú ngươi giỏi lắm, ta đánh chết ngươi

Thế là trận chiến giữa hai Thần thú bắt đầu

Đang hai người đang đánh nhau kịch liệt thì bên này người nào đó đã ăn đậu hũ Của Thiên băng mà k ai biết

-AK CHÚ nhân ta ôm người người một cái được k, ta rất nhớ người, ta..... A

Nói xong k chờ Thiên băng trả lời liền chạy tới ôm trọn Thiên băng trong lòng, giọng nói mag theo một chút trẻ con

-chủ nhân ta..... Có thể gọi người giống bọn họ gọi hay k

Hắn nói xong ôm chặt Thiên băng hơn, tâm trạng rất hồi hộp, đợi câu tl của người hắn đang ôm, hắn nghĩ ngay thời khắc nàg cứu hắn, tâm của hắn cũng đi

theo nàng rồi, cho dù chủ nhân có chán ghét hần hần cũng k buồn tay, nhất định k buồn tay,..... Thiên Bãng nghe hần nói cũng biết hần í tứ nhưng nàng còn có nhiệm vụ, còn thân phận thì sao, nếu nàng đồng í, nàng có ích ki quá hay k, new k có nàng bọn họ sẽ thế nào,nàng cũng k biết tí Thế nào nữa, nàng đứng im cho hần ôm,

Hần hồi hộp đợi câu tời của Thiên bãng, nhưng k thấy nàng tời, hần lòng rất đau, hần biết hần k xứng, hần k nên đòi hỏi wá cao, hần im lặng làm tọa kị của nàng k tốt hơn sao, hần nín đau tí trc, hần rất sợ nàng sẽ từ chối

-chủ nhân xl, là ta k xứng vs người, ta xl..... Ta,Thiên Bãng đưa bàn tay chặn miệng hần, í bảo đừng nói nữa,nàng nhìn hần cười nhẹ, làm người nào đó ngây ngốc

-Được rồi, Hai người kia đã ngốc, người cũng ngốc theo sao

-chủ nhân, new vì người mà ngốc, ta nguyện ý,

-tọa kỵ của ta mà ngốc có khi nào đi đông thành Tây k ta, nàng rờ cảm suy nghĩ,

Người nào đó khuôn mặt đen xì, Tuấn nhan bắt đầu ủy khuất, khuôn mặt rất k vui

-Chủ Nhân, ta chỉ ngốc vs người thui, còn phương diện khác thì k bao giờ.....

-um được rồi, chụp, nàng nhượng người lên hung vào má hần một cái nói nhỏ vào tai hần,

-đây là câu tời,Đồ đại ngốc.....

Xong mặt tròn to, time đình chỉ, miệng cười tươi ngây ngô, hần bắt đầu ngốc lảng thật rồi, bởi vì hần mới dc, chủ nhân hôn, phải là hôn nha, chứng tỏ chủ nhân chấp nhận hần, thật sự chấp nhận hần (ôi a đau có ngốc, khôn wá đi chứ)

Thấy bộ dáng ngốc lag của hần, Thiên bãng k khỏi buồn cười,bỗng nàng chú í tới bức họa của Ngân Bạch, đây k phải là nàng sao, hần ta về nàng, lúc này là nàng lần đầu tiên lộ ra dung nhan, chỉ thấy một co gái có nhan sắc khinh Quốc khinh thành, yêu đã điểm lệ, đây là mình sao,

-chủ nhân, người thật sự rất đẹp, đẹp tới mức trái tim nhỏ bé của ta, cũng rung động nói chỉ là bọn họ,

Tiểu linh ở đằng sau Thiên bãng, cảm thán lên tiếng, Thiên bãng cười cười cũng k trả lời, nàng nhìn tới bức họa của Ngân Dạ hần ta cũng về nàng, nhưng đây là lúc nàng ngồi bên góc thụ đào ngắm cảnh, hần thật có tâm, còn bức tranh của tiểu Lang cũng là nàng nhưng đều làm nàng ngạc nhiên là hần về lúc nàng dựa vào người hần ngủ, hần còn nhớ sao,

-đẹp sao, mụi thik k

Ngân Bạch, ở sao lưng nàng lên tiếng, k hiểu sao hần rất muốn nàng nhận xét tác phẩm của mình

-um, rất đẹp, giống ta như đúc,

Ngân Bạch nge người trong lòng khen liền vui mừng,nàng thik là ta vui rồi

Ngân Dạ cũng k chịu thua, ủy khuất cầm tay Thiên Bãng lên tiếng

-mụi chi khen con hồ thú này, còn tranh của ta, k đẹp sao, nàng nhìn hần miệng giật giật, nam tử cũng làm nũng sao, nhưng đẹp làm nũng cũng đẹp, hết cách

-của huynh cũng k kém, tiểu Lang cũng rất đẹp, Ngân Dạ nghe xong liền cười tươi, hất cằm nhìn người nào đó, thấy chưa, tranh, của ta cũng dc khen, hahaha..... Tiểu Lang thì khỏi nói đi hần trong lòng đang ăn mật ngọt, rồi.....

Tiểu Linh lắc lắc đầu, chủ nhân AK, người lại chok phải đào qua rồi,..... Luk này nàng mới nhớ tới, lúc trc k phải có Lục Phong sao, hần ta đâu, thấy nàng nhìn phải nhìn trái ngân Bạch liền biết nàng nghĩ j

-Thiên Bãng, mụi tìm Lục Phong sao,hần ta đang bế quan, chắc cũng sắp, ra rồi,nàng gật đầu, í đã biết,

Lúc sao,thấy được Lục Phong đi tới cạnh nàng, sắc mặt sáng lạng, trên khuôn mặt tuấn tú treo nụ cười nhân nhật, khí chất hơi thờ ờ tựa hồ cũng nguy hiểm hơn, nàng gật đầu hài lòng, thiên phú k tệ, vượt cấp thành Mps, cấp 10,,hần đi đến bên cạnh Thiên Bãng quỳ xuống

-chủ nhân

Uh đứng lên Đi, sau này k cần quỳ, đều là người một nhà k cần khách khí,

luk phong nge Thiên bãng nói liền hui í đứng dậy, luk mới vào, hần thấy dc, 3nam tử, tướng mạo xuất chúng, hơi thở cũng là cấp bậc cường giả, trong lòng k khỏi khiếp sợ, từ Thái độ của bọn họ đối vs, chủ tử của mình, và bức tranh bọn họ vẽ rất chuyên tâm, họ nhìn bức tranh, ánh mắt sùng nịch, hần cũng đoán được nàng là nữ, còn tên Thiên Bãng, nhưng bất wá hần chỉ để trong lòng, ngài là Nữ cũng vậy, mà nam cũng vậy, là chủ tử hần cung kính cùng phục tùng,.....còn có j đó hần cũng k rõ, vì khi nhìn.. Thấy bức họa hần liền ngây người vì người trong tranh quá thật quá Mỹ

-được rồi mới tăng cấp hảo hảo tu luyện cũng cố thực lực, Ngân Bạch, Ngân Dạ, tiểu Lang, chiếu cố hân giùm ta, ta, liền ra, ngoài có chút việc, tiểu Linh, đi thôi,

sau khi dặn dò xong, còn phải tặng 3 người nào đó nộ hôn tạm biệt, bọn họ mới buồn nài ra, thật là, ai bừa nài dung túng bọn họ wá, nhưng mà cảm giác được yêu thương cũng k tệ.....

Sau khi ra khỏi Ngọc Giới, nài cùng tiểu Linh đi một đường ra ngoài, cũng coi như dạo phố đi, sẵn tiện nài đến chợ đen xem, có j đáng để chú ý không, phố xá đông đúc, người wa kẻ lại tấp nập, tiếng cười nói, tiếng rao mua bán vang vọng khắp nơi, ai ai cũng tựa như đang chăm chú vào công việc của mình, nhưng nhìn kĩ lại mọi ánh mắt k hẹn mà cùng liếc nhìn, thân ảnh đang phiêu dật bước đi trên phố

,-AK, kia là thần tiên sao, thật sự k giống người phàm,

-đúng ta cũng cảm thấy vậy, cốt khí, đáng vẻ rất phi phàm

Một thân Bạch y thanh lệ tựa Nguyệt Dạ, dù đi dưới con phố tấp nập người nhưng vẫn mang dáng vẻ nhẹ nhàng tiêu sái như k hề vướng chút bụi trần, 3 ngàn tóc bạch Kim (khi đeo mặt nạ liền k cần che dấu dung nhan thật)

được buộc gọn phân nửa bằng trâm màu ngọc Bích, lọn tóc còn lại xõa dài ngang eo phất phơ trong gió đẹp tựa như suối ngọt, đôi mắt Băng lam kì dị, lạnh lùng như ẩn như hiện dưới mặt nạ bạc, to tròn long lanh như nhìn thấu Hồng Trần, tuy k nhìn rõ khuôn mặt dưới lớp mặt nạ, bất wá khi nhìn đến cánh môi phàn nộn, k Tô son mà đỏ mọng, như hoa hồng chớm nở, thì có thể liên tưởng dung nhan dưới lớp mặt nạ này xinh đẹp như thế nào, chiếc phiến trên tay ung dung lay động, new mọi người chú ý kĩ thì trên chiếc phiến đã ghi tên của chủ nhân rồi, làm cho trái tim biết bao cô gái k khỏi đập loạn nhịp, những chàng trai cũng k khỏi ngẩn ngơ,

Từng bước chân của thiên Băng mang khí chất phong nhã, dù trên thân k mang đồ quý giá j, nhưng khắp người đều như phát ra thứ ánh nài chói mắt mà lại nhu hòa, khiến người ta như muốn gần gũi nhưng lại k thể khinh khi

Người ấy tựa như trích tiên vừa mới hạ phàm, tới ngắm nhìn cuộc sống phàm tục bọn họ dưới nhân gian,

-AK, chủ nhân, hôm nay người mới cho ta ra ngoài, thật thoải mái, thơm wá thơm wá, mà chủ nhân người đang đi đâu,

Tiểu linh ngồi trên vai Thiên băng bất thành linh lên tiếng,

-chúng ta đi mua nôi, thiên băng dùng thuật truyền âm tl,

- chủ nhân người đi Thẳng đến phía trước, quẹo trái, ta cảm nhận được có oán khí của nô lệ, thiên Băng liền đi theo Tiểu Linh nói, vừa quẹo trái liền, thấy lão bản đứng đó, Xung quanh là những lồng chứa nôi Hôm nay mới nhập về, mỗi lồng có 5 người,

Lão bản tinh mắt, vừa thấy Thiên băng đi vào liền ra sức nịnh nọt chào đón, ông ta tươi cười nhìn Thiên băng, trong lòng thầm nghĩ, trên người người này toàn là quần áo thượng phẩm, k cần xem dung mạo chỉ thấy khí chất cũng chứng tỏ, thân phận người này k tầm thường

-AK vị công tử này mua nôi sao, đây là 5 lồng nôi hôm nay mới nhập từ thương buôn, xin công tử từ từ lựa chọn, thiên băng gật đầu, mắt liếc nhìn từng lồng xem xét, trong đó nài thấy được hai nữ, và 1 nam, những người xung quanh thì gào khóc kêu la, duy chỉ có hai nữ một nam kia là ánh mắt chứa đựng sự bình tĩnh, giống như những chuyện xung quanh k lọt được mắt bọn họ, khí chất này nài thích,

Nài đi đến chiếc lồng của tiểu nam hài kia, nam hài khuôn mặt bần thiêu, mái tóc dài rối tung, ánh mắt sát bén đang nhìn chăm chăm Thiên Băng tới gần mình,

-ngươi tên j, Thiên băng nhìn hân nhẹ giọng???

-lôi,

lôi sao, ánh mắt nài lóe lên sự tính toán, có ý tứ, nài nhìn lão bản gật đầu, k cần nhiều lời, ông liền hiểu ý, sai hạ nhân tháo lồng, thả thiếu niên tl lúc nầy ra, nài đi sag lồng nôi bên cạnh nhìn hai thiếu nữ lúc nầy mình vừa ý, diện mạo cũng rất thanh tú, hình như là sinh đôi, căng cơ k tồi có thể tận lực bồi dưỡng,

-hai người này ta muốn, lão bản lại hứng khởi sai hạ nhân thả cặp song sinh nữ ra, hai song sinh nhìn Thiên băng vs ánh mắt rất phức tạp, như muốn hỏi tại sao lại chọn chúng ta, bỏ qua ánh mắt của hai người này, Thiên Băng trực tiếp rút bạc ra, thanh toán, cũng k nói nhiều dẫn đầu li khai, 3 người kia cũng trầm mặt đi theo, đi đến bia rừng nài dừng lại, 3 người phía sau thấy Thiên Băng dừng lại cũng đứng lại, nhất thời k khí có chút trầm mặt, nam tử hơi k chịu được bèn lên tiếng

-tại sao lại chọn bọn ta,

Thiên băng chấp tay sao lưng, nhàn nhạt lên tiếng

-vì các ngươi có sự kiên trì, k khuất phục trước khổ cảnh, tâm tính cao ngạo, ta nhìn trúng các ngươi điểm này./nói một chút nguyện vọng của từng người xem

-ta muốn cường đại, chúng ta cũng vậy

-new đi theo ta ước nguyện sẽ giúp các người hoàn thành, bắt wá.....

3người cũng là người nhảy bèn, tất nhiên hiểu được ý nghĩa của lời nói vừa rồi,

-chúng ta nguyện một lòng vì chủ tử, trung thành tận tụy new có sai lời hô phi yên diệt, vừa dứt lời quy tắc buồn xuống, lời thề thề, Thiên Băng gật đầu vừa lòng

-được rồi đứng lên đi, đi thôi,

thoáng chớp, 4người đã đứng trong Ngọc Giới, 3người thoáng ngạc nhiên, quả nhiên chủ tử của mình không bình thường.

-NGÂN Dạ, Ngân Bạch giao cho hai chàng, hảo huấn luyện chiêu cố bọn họ giúp ta,

-Được Băng Nhi nài yên tâm, cứ giao cho bọn ta, ngân Bạch dẫn đầu lên tiếng

nàng nhìn bọn họ gật đầu, liền lắc mình ra khỏi Ngọc Giới, bước đầu tiên đã xong, chỉ còn lại bước cuối cùng,

- Tiểu thư ngài ở trong đó sao,

-An có chuyện gì sao, vừa ra Ngọc giới liền có nghe tiếng tiểu Hà vọng tới

-An, gia chủ kêu người wa phòng nghị sự

-được rồi, ta ra liền, mở cửa ra ngoài ta cùng tiểu Hà đi đến sảnh chính, bước vào tr'c, phòng mọi người cơ hồ đến đông đủ

Gia gia nhìn đến ta đến liền kích động, bước tới nắm tay Thiên Băng nói

-hảo đến đây, bữa giờ ta biết con bận rộn nhưng ta muốn tìm con bàn chút chuyện, con rảnh sao,

-an, gia gia cứ nói,

-ta hội cùng già rồi, ta là muốn hội nghị ngôi wá, này gia tộc, chủ nhân muốn dựa vào con rồi, chuyện này ta và mọi người đã hội bàn wa, con cũng không nên từ chối

-dù sao con cũng là thân nữ Nhi sợ không lo xuể, con cũng biết ít từ mọi người, nhưng con cũng muốn khoái hoạt tiêu giao, cũng không thể cứ trụ một chỗ, nên con có ý kiến thế này không biết mọi người có hội nghe không

Mọi người nhìn chằm chằm Thiên Băng nghi hoặc bộ dáng, gia gia gật đầu ý bảo Thiên băng cứ new ý kiến

-con là thấy đại Ca Tề Thiên Sách là thích hợp nhất là gia chủ, bữu Ca thông minh, cơ trí tư cách rất tốt, còn có nhị ca, cùng tam ca hỗ trợ chắc sẽ không, bắt wá new có gì quan trọng liền bàn với con, con nhất định hảo hảo hỗ trợ,

Mọi người như ngạc nhiên nhưng thấy Thiên băng nói rõ như vậy liền cũng đáp ứng đi

-được rồi, cứ quyết định vậy đi, từ nay trở đi, liền Tề Thiên sách là gia chủ, mọi mệnh lệnh cũng như quyền hành đều là của Thiên sách, cháu trai, lên đây nhận truyền thừa, Thiên Sách nghe vậy cũng không tiện từ chối, liền nhận mệnh bước lên, sau khi hoàn tất xong thủ tục liền li khai chỉ còn ta và gia gia ở lại

-Thiên Băng, con định dùng thân phận này suốt đời sao (nhìn nàng mặc nam trang gia gia đầu lòng hỏi)

-con cũng không biết, gia gia người yên tâm, con tự sẽ có suy tính của mình, Thiên Minh muốn nói gì nhưng lại thôi, cháu gái mình đã lớn, tự sẽ biết định đoạt, ông già rồi không theo kịp bọn trẻ nữa

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hai năm sau

Ở Tổng đàn Thiên Sát Sát

Chủ tử, Lục Phong cung kính lên tiếng

-uh, chuyện j

-có người muốn ra 100lượng vàng, giết chủ từ....., Thiên Bãng nghe nói đến tên của mình liền cảm thấy có chút giật mình, phải Thiên Sát Cát chính là tổ chức sát thủ của Thiên Bãng vào hai năm trc đã thành lập, sau khi 3no le Thiên bãng mua đã bế quan thành công, thì Liền thành lập tổ chức Thiên Sát Cát, lấy tên tứ đại hộ Pháp từ Phong,,Vũ,Lôi, Điện

Phong-nam(làm chức vụ đại diện giao dịch,Ma Pháp Sư Thiên tài)

Vũ -Nữ (thương nghiệp, buôn bán,triệu hồi sư Thiên tài)

Lôi -Nam (thu thập tinh tức toàn quốc,thuần thú sư Thiên tài)

điện -Nữ (hỗ trợ cho Vũ,bàn tính vàng,luyện dược sư Thiên tài.)

4người này ai nghe tên cũng sợ mất mặt, nghe nói đi vô tung về vô ảnh, đã là cấp bậc Nhất Tôn, liệt vào cường giả của Đại lục,

-mọi người thấy sao, Thiên Bãng nhìn phong, Vũ, Lôi, Điện hỏi

-phong và lôi liền ngồi dưới ghế bàn tọa ăn bánh uống trà, bộ dáng rất Nhân nhả, new ai nhìn vào tình cảnh này liền há hốc mồm, vì tình cảm chủ tớ vô cùng tốt, cũng phải thôi, Thiên Bãng k phân biệt chủ tớ như người khát, mà đối đãi vs bọn họ, như người thân, bằng hữu, lúc đầu bọn họ còn k đc tự nhiên, từ từ, cũng bị Thiên Bãng làm cho thuyết phục, k còn ngại ngùng như ban đầu nữa mà tự nhiên như người một nhà

Vũ lên tiếng

-ha ha ha, chủ từ, ta thấy mạng của người thật nhỏ, chỉ có 100lượng vàng thôi sao, k đủ để sách đép của người nữa, thật k biết lượng sức,

-chủ từ hay là để ta thống khoái một lần sát gia tộc bọn họ k còn một manh giáp, Giám súc phạm người k thể tha thứ, Điện bình thường rất điềm tĩnh nhưng cứ sự việc có liên quan tới ta liền mất bình tĩnh, ta nhìn bọn họ bất bình cho mình liền cảm thấy rất ấm áp

LÔI NÓI

-được rồi, từ từ chơi vs bọn họ k phải rất vui sao, hai người đẹp đừng tức giận,

-ta cũng nghĩ vậy, lục Phong cũng chen vào

Ta nhìn bọn họ cười cười, nói

-k vội, cứ nâng giá tiền lên, từ từ sát phạt, như vậy mới thú vị, tuy rằng mọi người đã là cường giả những Thiên Ngoại hữu Thiên, nhân ngoại hữu nhân, tất cả liền lấy an toàn làm trọng, nghe rõ sao,mọi người nhìn nhau cảm động nhìn Thiên Bãng gật gật đầu,

-được rồi tới đây nhận quà đi, trong lúc bế quan ta đã luyện được Thánh khí cho mọi người, Thiên Bãng thoát cái xuất ra 4trương mặt nạ, còn có 4bông tai k gian nhìn cực kì xinh đẹp, phát ra ánh sáng rất chói mắt, 4người vội nhận lấy vật phẩm của mình, lấy ra mặt nạ của mình, đeo lên mặt nạ của Thiên Bãng, cũng đeo luôn bông tai vào, nhìn mọi người lại tăng thêm vẻ thần bí, ma mị, làm ánh mắt người khát k thể k bị hấp dẫn, mọi người nhìn Thiên Bãng bằng ánh mắt rất Sùng bái, kính nể

-đây là mặt nạ che giấu khí tức và thực lực, còn có thuật ẩn thân, còn bông tai chính là k gian, cũng giống k gian giới chỉ của ta nhưng nhỏ hơn, nó có thể tăng k gian theo tu vi của mọi người, mọi người lắc đầu coi như đã quen với nhiều kinh hỉ Thiên Bãng đã cho bọn họ, coi như miễn cưỡng áp xuống kích động, nhưng trong mắt bọn họ k khỏi lộ ra sự vui sướng cùng hoan hỉ,

Đùa chứ, Thánh khí AK nhak, còn là k gian cả đại lục chưa ai có đâu, cho dù là người trong gia tộc hay là người của Hoàng gia liền chỉ có 1đến 2cái là cùng,

Quả nhiên chủ từ bọn họ là, biến thái có đột biến gen, new Thiên bãng biết họ nghĩ j về mình liền tức chết,

Bổng Vũ và Điện hội nhớ chuyện j đó rất thú vị, liền nhìn Thiên Bãng nói

-chủ từ,tôi nay là kinh thành tổ chức hội hoa đăng AK, người có đi sao

Nói xong tựa hồ ánh mắt rất mong chờ, vì bọn họ cũng muốn Thiên Bãng thoải mái một chút, vì bọn họ biết chủ từ rất ích cười,bọn họ muốn chủ từ có thể ra ngoài cùng bọn họ, như vậy bọn họ cũng rất vui AK

-Ngạ lễ hội hoa đăng sao, rất vui

3người k hẹn mà gặp đầu....

-Chuẩn bị đi tối nay liền tập hợp ở đây, 4người trong lòng liền vui mừng, có thể chủ từ đồng í bọn họ liền rất Vinh hạnh nhak

Buổi tối

Vũ nói-ak Điện mị nhìn xem ta mặc thế này được sao, điện nhìn vũ một mặc nghi hoặc, dạo gần đây vũ hay để ý tới Lục Phong đại ca lắm nge, làm nàg có một dự cảm k bình thường, bị điện nhìn mình bằng ánh mắt Trần trụi, vũ k dc tự nhiên, liền ho khan che đi sự xấu hổ

-khụ khụ..... Đừng nhìn tỷ bằng ánh mắt đó dc k, chẳng wa là hôm nay có chủ tử cùng đi, nên ta ăn mặt lịch ssự chút thôi.

-Nga phải k, vậy thì tốt, new tỉ có í nghĩa j đó,làm chủ tử k tín nhiệm, vậy thì sẽ bị phạt đó

-được rồi, ta đã biết, đi thôi.

Hai người dắt tay ra tới sảnh chính, trên mặt liền k wen mang theo trương mặt nạ, một hồi lâu, liền thấy Phong và Lôi đi tới, hai người cũng Thuật dạng Anh Tuấn phi phàm, trên người Khí chất làm k biết chết tâm bao nhiêu thiếu nữ,

Lôi nói

-Đã mua thuyền rồi, mọi thứ đã đc sắp xếp,

-an làm tốt lắm, chuẩn bị sẵn xe ngựa sao, hôm nay chủ tử liền có thêm 6người, đi theo, lục Phong giải thik

-An là ai vậy, Điện thắc mắc hỏi

-còn ai vào đây, 3ca ca của chủ tử, còn có 3bảg hữu của chủ tử, lới giải thik,nhưng trong người lóe lên chút j đó k được thoải mái

Đang lúc mọi người thảo luận thì thấy Thiên Băng tới, theo sau là 6người, nhan sắc của 6người k chê vào đâu được, Tuấn nhan mỗi người một vẻ, new đề những thiếu nữ thấy được chắc sẽ loạn thành một đoàn, Tốt nhất nên mang mặc nạ, thế là thêm 3người mang mặc nạ trên người, do Thiên Băng đều chế riêng cho bọn họ,

-được rồi xuất phát thôi, mọi người tập trung ra xe ngựa, ngựa là 3con ngựa trời cánh trắng là Ma thú mà tiểu Lang bắt tới, ở đây ngườ ta đi xe ngựa bằng ma thú cũng rất bình thường, xe ngựa rất to đủ cho cả gần 20người đều có thể, trên xe ngựa là lông cừu dày, rất mềm và ấm, nhuyễn tháp rất rộng đủ cho 10người nằm, xung quanh là ghế ngồi, trên mu xe là 10Viên dạ minh châu, thấp sáng như ban ngày cho dù là bữa tối, mọi người ngồi xung quanh, chỉ thấy Thiên băng ngồi trên nhuyễn tháp xung quanh là 3nam tử, một tay trái một tay phải một chân, bộ 3cứ lặp đi, lặp lại mỗi ngày, mọi người cũng xem là wen mắt, nên k lấy làm kinh ngạc, Thiên băng đối vs hành động của bọn họ liền vô phượng, coi như mặt kệ, nhug 3ca ca của nàg k dc tự nhiên cho lắm, dù sao mị mị bọn họ cũng đã tới tuổi cập kê rồi, sẽ bị mọi người bàn tán nhak, nhưng bọn họ k bit khuyên như thế nào, ai bữu bọn họ dung túng mị mị này làm chi, chỉ cần mị mị vui, chuyện j cũng có thể,

Xe ngựa đi trên đường, dưới đường đi đến chỗ thi hội cũng rất đông người, hầu như mọi người đều tập trung đến

HOÀNG CUNG

-ca ca chúng ta đi thôi, sắp đến giờ thi hội rồi đó, Hoàng Thùy Linh lên tiếng,

-được rồi ĐẠI ca mị ra đây, đừng gấp, người vừa mới tl là đại hoàng tử Hoàng Triệt, cũng là vị hôn phu 2năm trc từ hôn vs Thiên Băng, bây giờ hai người đang chuẩn bị đến ngoài thành để xem thi hội,

-ca ta nghe nói hôm nay, tứ đại tài tử cũng đến sao,

-sao mị biết, tốt nhất nên an phận cho ta, hôm nay tâm tình hấn rất tốt, vì sắp gặp dc giai nhân, nên k muốn tìm hiu kĩ tại sao mị mị mình cứ nhắc đến tứ đại tài tử, chẳng lẽ mị ấy thik ai trong đó sao.....

Tứ đại tài tử, gồm Tam Vương gia(HOÀNG Cô, tam đại thiếu gia của Diệp gia (Diệp kỳ)

,Nhị thiếu gia,Lý gia (Lý Hải), còn một người nữa chính là Tề Thiên Sách, được mọi người công nhận, điều là nhan sắc Tuấn Mỹ, bắt phàm, là người tình trong mộng của k biết bao nhiêu cô gái, đi tới đâu đều là trung tâm,

Làm đại hoàng tử luôn ghi hận trong lòng, Tuấn Mỹ hấn cũng có, địa vị hấn cũng k thua, tại sao k dc bình chọn,

Lúc nay một xe ngựa khác cung hướng đến ngoài Hoàng thành, trong xe có 3người, 3người có 3tính cách, nhưng đều là người có khí chất xuất chúng

-Hoang Cô huynh nói Xem, Tứ Đại tài tử chúng ta có cảm giác được tụ hợp thật tốt

-lâu lắm ta cũng chưa gặp qua Thiên Sách, nge nói hấn đã tiếp quản gia nghiệp, chắc rất bận rộn

-nam nhân còn lại chỉ nhìn bọn họ, cũng k tl, bọn họ cũng k ngạc nhiên, vì tính cách Hoàng Cô quả nhiên k khát khức gổ là máy

Lúc nào cũng khuôn mặt lãnh tình, k wan tâm thế sự,

Kế bên bọn họ cũng có một chiếc xe ngựa, trên xe là 5nữ tử, đều là bạn thân, bằng hữu

-Diệp gia, Diệp Hân bữu mụi bà con xa rất thích tam vuon gia

-Lý Á, Lý gia, mụi mụi của Lý Hải, cũng là bữu mụi rất thích Tề Thiên Sách

-Lý Liên, Lý Gia, đích nữ gia tộc, thích Diệp Kỳ

-Hồng Thiên Lam, thứ Nữ, đc Hồng Thiên Phong cho lên làm trưởng Nữ thik Đại Hoàng tử

-Hồng Thiên Lan mụi mụi của Thiên Lam, thik Nhị Hoàng tử Hoàng Long

Nhị Hoàng tử hôm nay bận viết k đi,

Mỗi chiếc xe ngựa, mỗi nhân vật, sắp tới nhất định sẽ một hồi phong ba, bất quá, kịch hay xảy ra. Chắc chắn lễ hội hôm nay rất thú vị

Bên sông, hội hoa đăng đã tấp nập người, đi đầu là 10chiếc thuyền vs giá trị trên trời

Tất nhiên họ đều có chủ cả, dân chúng xung quanh đông kịch, trên đài cao đã sáng đèn, lồng đèn đủ loại hình treo khắp nơi trên phố, làm k gian càng thêm náo nhiệt, trên Đài thi có 4phần, cầm kì thơ họa

Nữ thì tranh tứ đại tài nữ

Nam thì tranh tứ đại tài tử

Lần thi này là, Minh Chủ Vô Lâm mới tấn chức, gọi là Vô Lâm, trang chủ của Sơn trang, cũng có tiếng tăm nhất Nhị trong giang hồ,

BỔNG một chiếc xe ngựa vừa tới, đi đầu là ma thú Tuần Lộc, nhìn trang nghiêm và khí thế vô Cùng, xe ngựa dừng lại, bước xuống chính là Đại Hoàng tử và mụi mụi của mình

Nam Tuấn mỹ, nữ yêu kiều diễm lệ, k khỏi người ta mắt đỏ,

-kia là đại hoàng tử, còn người kia chắc là công chúa

-đúng là người của Hoàng gia, khí chất rất uy nghiêm,

Tiếp tục lại một xe ngựa bay đến, khí thế ngút trời chỉ thấy 4nam tử Tuấn mỹ, bất phàm, khí tức mạnh mẽ, trên người bữu hiện rõ sự tôn quý k thể xâm phạm

-kia k phải Tứ đại tài tử sao. Đúng chính là tứ đại tài tử -wa dc làm Thê tử của bọn họ là phúc khí mấy đời

-đúng ta cũng muốn, tiếng nghị luận k ngừng vag lên

Lại xa xa thêm một chiếc xe ngựa cũng Lộng lẫy k kém, bước xuống chính là 5đại tiểu thư Khuê cát, ai ai cũng xinh đẹp vạn phần mỗi người mỗi vẻ

-qua bọn họ là tiểu thư nhà ai, sao ta chưa từng thấy

-giống như tiên nữ giáng trần, tìm ta đập liên hồi, vô số ánh mắt nam nhân thềm thường nhìn về phía bọn họ, còn nữ nhân thì ánh mắt ghen ghét,

Khi bọn họ chưa kịp hoàn hồn thì một lần nữa lại bị kinh động, chỉ thấy trên trời thấp thoáng một cổ kiệu, rất to, xa hoa tới chói mắt, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía này, cổ kiệu vừa đáp xuống, thì chỉ thấy thân ảnh của 4người, mang 4mặt nạ, hai nam hai nữ đứng trc cổ kiệu về mặt cung kính, bọn họ rất tò mò, k biết đại nhân vật nào mà có khí thế bất phàm như vậy

Chỉ thấy mảng kiệu dc vén lên, 3thân ảnh nữa xuất hiện, 3nam tử, Anh Tuấn bức người, k thua j tứ đại tài tử, có người nhận ra chính là công tử của Tề gia, bây giờ Tề gia vô cùng cường thịnh, phát lên chỉ trong một đêm, bay giờ vị trí chắc sắp đứng nhất nhì ở tứ đại gia tộc rồi, địa vị vô cùng cao ở đại lục này, 3người vừa xuống ánh mắt k ngừng hướng cửa kiệu nhìn vào, chỉ thấy xuất hiện thêm 3nam tử nữa, một Bạch y,, một Hồng y, một thanh y, khí tức của 3người này rất mạnh mẽ, k cần cố ý ngụy trang, giữa tao nhã lại thể hiện rõ tôn quý, Hoàng toàn có khí thế của Thần thánh,tuy k nhìn rõ dung mạo,vì bị lớp mặt nạ che khuất làm người khác k khỏi sợ hãi,

nhưng k thể k bị hấp sâu,nhưng mọi người lại kinh ngạc, cả 10người lại có vẻ đợi một người nào đó, cho thấy người còn trong xe địa vị rất cao, chỉ thấy nam tử đứng gần xe, chia tay ra, một bàn tay thon dài trắng nõn chia ra, cầm lên tay nam tử Bạch Y, đi ra thân ảnh k khỏi làm mọi người hút khí, chỉ thấy một thân hắc y, tóc bạch kim thúc một nửa bằng trămNgọc Bích, tóc dài như suối, trang mặt nạ che nửa khuôn mặt, nhưng làm lộ ra ở cánh môi phần nộn như hoa hồng, kiều diễm ướt át, thân hình nhỏ nhắn, được buộc lại bằng đai ngọc, cả người toát ra hơi thở thần bí, giống như thiên sơn tuyết liên, lại cường thế như địa ngục hỏa liên,

-quả nhiên là nhân vật phi phàm, đúng Yến hội hôm nay đúng là Phong Vân, toàn nhân vật bất phàm, ta đúng là mở mương tầm mắt,

Chỉ thấy những nhân vật bất phàm này, lên thuyền của mình đã mua trc đó, mọi người cũng thu liễm ánh mắt, nhưng cũng k khỏi những ánh mắt k kiên kị, k khí lại bắt đầu nhao nhao sôi nổi lên,

5mĩ nữ chung thuyền vs tứ đại tài tử,đại Hoàng tử cũng nhập chung, còn bọn người Thiên băng một thuyền

--kia k phải là Tề Thiên sách sao, chúng ta qua thuyền đó xem, đi, coi như gặp lại bạn cũ,

-cũng được đi thôi, mọi người cũng rất tò mò, nên cũng k có ý kiến

Mọi người từ thuyền bên này đều kéo wa hết thuyền của Thiên Băng

-dẫn đầu Công tử Diệp lên tiếng

+Tề huynh lâu wa k gặp, k biết chúng ta wa bên thuyền này trò chuyện một chút, k biết ý Tề huynh thế nào, Tề Thiên sách, thì k í kiến, nhưng vẫn way đầu nhìn Thiên Băng, hỏi í kiến nàg, mọi người k khỏi nghi hoặc, k biết người này là ai, làm sao để công tử Tề địa vị cao quý, cung kính như vậy, Thiên băng ngẫm nghĩ, new kịch hay đã đến, sao k háo háo chơi, đưa ánh nhìn lại Thiên sách, gạt đầu, Thiên sách cười tươi, trong ánh mắt chứa đựng sự ôn nhuận chưa từng có quay đầu nói

-được rồi new đã muốn tham gia náo nhiệt, thuyền cũng rộng mọi người đều vào thưởng ngoạn đi

,đc cho vào, mọi người liền vào ngồi nam thượng một bên nữ thượng một bên, chính giữa chính là đám người Thiên Băng, đặt cách Thiên băng nằm trên nhuyễn tháp, cùng vs, 3nam tử, kế bên là tứ đại hộ Pháp cũng ngồi dưới nhuyễn tháp, Thiên sách dẫn đầu nói chuyện,

-ta đây đại diện chủ nhà, giới thiệu, ta Thiên sách, ngồi kế Thiên ca, kế nữa Thiên Hàn, còn người ngồi chính giữa Thiên sở, Tứ đệ của ta, ngồi bên Tứ đệ là Ngân Bạch, Ngân Dạ, tiểu Lang, kế nữa là Phong, vũ, lôi, điện, ta băng hữu, được rồi tới huynh rồi Diệp Huỳnh

-o, được, ta Diệp kỳ, đây là Lý Hải, đây là tam vương gia, Hoàng Cô, tiếp Đại Hoàng tử Hoàng triệt, công chúa hoàng Thùy linh, một hàng 5Mỹ nữ tự giới thiệu đi

-được ta Thiên lam, mụi mụi Thiên lan, kế Diệp Hân, Lý Á, Lý Liên, sau khi giới thiệu xong mọi người cũng trò chuyện rất vui vẻ, tất nhiên k thiếu ánh mắt tò mò của nữ tử đối vs nam tử, nam tử đối vs nữ tử

, những ánh mắt trắng trợn này k wa đc mắt Thiên Băng, nàg đang nhắm mắt dưỡng thần suy nghĩ, chỉ thấy nữ đối nam si tình, nam lại k hữu í, trong tất cả ánh mắt chỉ có tam vương gia là k để í ai, giống như ai hấn cũng k để vào mắt, bên tai có tiếng nói khẽ

-Thiên Nhi nàg một sao,

thấy nàg cứ nhắm mắt, tay vo vo trắng,Ngân Bạch k nhìn được liền wan tâm hỏi???? Thiên Băng mở mắt nhìn Ngân Bạch tới gần tai hấn nói nhỏ,

-k cần lo lắng, ta là đang suy nghĩ kịch hay sắp bắt đầu,

Ngân Bạch nhìn thiên Băng cười cười, lắc đầu, nàg k Việt j liền háo

-Thiên Sở Ca, hôm nay sao k thấy Đại tỷ, chẳng lẽ là bộ dáng wa xấu k dám gặp người sao, Thiên Lam liền ra về wan tâm lên tiếng, quả nhiên đại hoàng tử, thấy Thiên lam nhắc tới người k thích liền phản bác

-Lam nhi, mụi đừng nhắc tới người kia, nhan sắc như vậy, ở nhà k kịp làm sao dám ra đường, Ta thương tình định cho nàg ấy làm thiếp dưỡng tới già, nhưng nàg ấy sống chết k chịu, ấy chắc là sao này k ai lấy rồi

-số phận đại tỷ đúng là tội nghiệp

, Thiên Lan mềm mại giọng nói chen vào, chọc người ta thương tiếc, Thiên băng nghe bọn họ nói tới mình, vẫn k có phản ứng, nhưng những người wan tâm nàg ánh mắt sát lạnh, đang chia về hai người đó, đặc biệt tứ đại hậu vệ, âm thầm nghiêng răn nghiêng lợi

Đám dụng tới chủ tử bọn họ k thể tha thứ.

Thiên sách nghe vậy Tức giận nói

-hình như bữu mụi lo hơi nhiều rồi, chuyện nhà ta Thiên Băng k cần Người wan tam, ta cấm k đc dụng tới mụi ấy, new k đừng trách ta,

công Chúa thấy Thiên sách lo lắng cho nữ tử khác như vậy, ánh mắt lộ ra một tia ghen ghét, cô ta nhìn chằm chằm Thiên sách tình Ý rất rõ ràng, những nữ tử kế bên cũng nhìn chằm chằm người mình thích, tình ý dạt dào,

-được rồi mọi người nhìn xem, trên đài có người thi rồi, mọi người cũng nhso nhso nhìn lên đài

Chỉ thấy một Nam tử có diện mạo cực phẩm, k thua j những nam tử ngồi ở đây, phong thái ôn tồn có lễ, hấn chấp ta tr"n mặt, giọng nói nhẹ nhàng vang lên

-các vị, hôm nay là mừng thi hội, mỗi đợt thi sẽ tự nguyện lên 4người, hoặc mọi người có thể thách đố vs nhau tùy ý, có 4vòng thi, mỗi vòng thi đều có phần thưởng

VÒNG THỨ NHẤT

THI THƠ

Xin 4 người ai có văn chương liền bước nhanh về phía trên đài thi thơ, mọi người bắt đầu nhao nhao, k biết ai sẽ lên đài đầu

Trong thuyền ánh mắt của mọi người bắt đầu rục rịch, Thiên Lam bắt đầu đứng ngồi k yên, nàng ta nghĩ mình bụng đầy thi thư, cầm kì thi Họa thứ nào k tinh thông nên cũng muốn lên thử để lấy danh tiếng

-Ta, NÀG ta đứng lên bay thẳng lên đài, ánh mắt đại hoàng tử càng thêm thâm tình, làm nàng ta như đc uống mật, trong này cũng k ai thua kém,

-ta, Công chúa vẽ mặt vênh vảo, bay lên kháng dài, trc khi đi k quên liếc nhìn Thiên Sách một cái, hừ huynh chống mắt lên xem, ta chính là người xứng vs huynh nhất

-người tiếp theo là Hoa khôi Mỹ Cơ, nhan sắc chim sa cá lặn, làm nam tử k khỏi cảm giác hoa si

-người còn lại cũng rất xinh đẹp, là con gái của Hộ Quốc Công, địa vị cũng rất cao,

4 người ai cũng xinh đẹp như hoa, như Ngọc

Thiên Băng k khỏi cảm thán,

-quả thật rất đẹp,

tiểu Lang chồm tới gần nàng nói nhỏ

-chủ nhân k ai đẹp bằng người đầu

Nghe tiểu Lang nói mọi người k hên mà gật đầu, làm cánh người kế bên k khỏi tò mò, ngay cả tứ đại tài tử cũng k nhìn đc Hiếu kị, k biết dưới lớp mặt nạ kia, có nhan sắc như thế nào, làm nhóm người k khỏi khẳng định như thế

-Thiên Sách, sở Đề này của huynh làm sao cứ mang mặc nạ, Diệp Kỳ k khỏi tò mò hỏi

Bỗng một giọng nữ dịu dàng vang lên

-ta nghĩ chắc cũng k lấy j là đẹp nên mới đeo mặt nạ, chắc cũng k thua j, xấu nữ Thiên Băng Kia, Lý Á Bưu môi ác độc lên tiếng

++Bốp, một tiếng tác tay vang dội, làm mọi người xúng xốt, bị ấn đau, Lý Á khóc rống lên, làm thái độ rất ủy khuất hướng về Thiên Sách cầu cứu, nhưng nhận được ánh mắt cảnh Cáo làm nàng càng khóc rống lên,

Lý Liên thấy vậy, tuy rất phiền nhưng, người mình bị ấn hiệp k bên k được, đưa ánh mắt cầu cứu, Lý Hải í bảo hần giúp

Lý Hải cùng là người hiểu lí lẽ, bữu mụi của mình sai trc, nên cũng mở miệng giải hòa

-vị công tử này, xin công tử giơ cao đánh khẽ, đánh cũng đánh rồi, xin công tử bỏ qua, bữu mụi tại hạ lỡ lời, lục phong nge vậy mới bỏ qua, ngồi xuống bên cạnh Thiên Băng, sắc mặt hết sức khó coi, súc phạm chủ tử chỉ có chết,::>_<::

Thiên Băng nhẹ giọng nói Lục Phong,

-Đừng tức giận, nhấn mày nhấn mặt sẽ k soái, như vậy sẽ Ế đó,

Mọi người nge xong cũng cười vang một trận,

Lúc này trên đài, đã thi xong tiếng vỗ tay, vang dội, 2my nữ lại về chỗ của mình, ai cũng k có phần thưởng, làm hai người hạo mắt mặc, cũng k dám vênh vảo như vậy nữa, cuối cùng tới cuộc thi cuối cùng

THI CẨM

Lần này k biết ai sẽ lên thi, chỉ còn thấy còn người cuối cùng k ai chịu lên, lúc này thoạt cái chỉ thấy một thân ảnh hắc bào, mặc na Huyền bí, ngồi tr"n cẩm, mọi người k khỏi nghi hoặc k biết người này là ai, những nữ nhân ở dưới ánh mắt k khỏi một mảng hoa si, ngay cả ánh mắt mọi người trong thuyền cũng nhìn chằm chằm thân ảnh kia, k khỏi làm cho mọi người trầm luân ở cảnh đẹp này, k thể tự kiềm chế,

NÀG cảm thấy hứng thú, nên lên đài hiến tặng khúc cầm coi như góp vui, nàng đâu biết sao khúc cầm của mình sẽ là một giai thoại như thế nào,

HOÀN cô nhìn người trên đài ánh mắt băng lãnh nay hiện lên một mặt ôn nhu, ngay cả hần cũng k nhận ra

Diệp kỳ cũng rất hứng thú vs người ngồi trên đài

Lý Hải cũng nhìn Thiên Băng k chớp mắt, vì hần nhìn thấy được trong ánh mắt của những nam tử kế bên, k khỏi sùng sốt, nào Sùng Bái, nào Kính phục, Ôn nhu, Điem Đạm, sùng Nịch,..... Trên người nam tử này có một loại thần bí kì lạ, làm người khác muốn sâu vào vạch trần, □□□□□□□□□□

Tay Ngọc gãy cầm, âm thanh cổ cầm vang lên,

-Người đem khúc chiêu hồn viết lên

Mộ rêu đá cô tịch khắc tên

Máu vron trên tử khâm

huyết sắc đã tuôn thành sông

Thiên thu Cổ nhân k về

Trăm năm lãng quên lời thề

Vì ai nói sinh tử chống qua

Đề ta ngóng trong vạn kiếp trôi

Cổ nhắc chén nghiêng chậm môi

Uống hết nỗi đau cạn bình

Nhân sinh cũng như nhập mộng

Thuong cho cánh hoa vội tàn

Tặng hương bay sương lại vron ổng tay

Di nhân nấu thân trong tàn đất lạnh

Mượn một đêm xuân, Nhận đều quy Lâm

Khi nghe tiếng vãn cầm, ai còn nơi đây

Ngậm thê lron quan tài che cột xương

Chăm 3nén nhang trong vòng khói luyện

Người quỳ bên sông nụ cười Thiên tâm

Trong ra phía bãi đồi, mong chờ hoa rơi

.....,.....??.....

Tiếng đàn xong toàng trường yên lặng, chỉ có thể trong tiếng đàn nhìn thấu Hồng Trần, khói lửa nhân gian, mọi người như vừa mơ giấc mơ đẹp, tiếng đàn như làm lòng người say mê k muốn tỉnh mộng, ánh mắt không khỏi khâm phục, bỗng tiếng vỗ tay âm vang, toàng trường náo nhiệt hẳn lên,

-hay hay lắm

-đúng k biết công tử nhà ai, bữu mụi ta có thể gả cho vị công tử này thì tốt quá

-ta chưa bao giờ nge khúc cầm si mê như vậy,

Tiếng thảo luận k ngừng, toàng trường sôi nổi hẳn lên, nàg k để ý, liền cầm quạt, tiêu sái chuẩn bị rời đi, thì bị một bàn tay nắm lại, nàg bỗng chốc giật mình, quay đầu lại, Vô Lâm khi nge đc tiếng cầm liền như mất hồn, hần rất yêu cầm, phải nói là si cầm, nay có người đánh đc khúc cầm bất hủ, mà giai điệu hần chưa từng nge qua, hần rất hứng thú vs người trc mắt này

Hần thấy công tử trc mắt này, muốn li khai, bỗng trong lòng k khỏi một chút mất mát, hần chạy nhanh tới, cầm tay nàng, vừa chạm vào tay nàng, hần liền bị giật mình, k khỏi đánh giá người trc mắt lại một lần,

Dáng người nhỏ nhắn, bàn tay súc cảm vô cùng mềm mại, đứng gần trên người nàg toát r một mùi hương rất mê người, hần k khỏi nghi hoặc, người trc mắt là nam sao,

-vị công tử này, mặc ta dính j sao, giọng nói ngọt như kẹo, nhẹ như chim yến, làm tim Vô Lâm k khỏi đập nhay một nhịp,

-khụ... Khụ, xl vị công tử này, ta có chút thất thố, xin hỏi Công tử, khúc cảm lúc nãy có tên sao, thì ra hấn ta kéo ta lại vấn đề này AK, ta nhìn thấy người trc mắt hảo ý,

Nên rộng lượn cho hấn biết

-Hong Trần, nàg nói xong rút tay ra khỏi tay hấn liền đi xuống đài, thấy người Ngọc rút tay về hấn liền phục hồi tinh thần

-xin hỏi Công tử, quý danh, ta là Vô Lâm,

Thiên Băng k tl nhưng nàg mở quạt ra để sau lưng, hai chữ hiện lên rõ ràng

-Thiên sở, Vô Lâm thấy rõ ràng hai chữ, liền nghĩ nghĩ, rồi cũng tuyên bố kết thúc cuộc thi, phần thưởng ai thắng sẽ được 1000lượn vàng, phần thưởng xê đưa tới nhà vào ngày mai, mọi người cũng phục hồi tinh thần

Chạy nhanh đi thả hoa đăng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Hội hoa đăng phong ba

□□

Nàg đăng vân về phía bọn họ, thoác cái đã đứng trên khoang thuyền cười nhẹ, nhìn bọn họ, nàg đầu biết lơ dể cười, làm cho bọn họ thoáng chút kinh diễm,

-Sở Ca, tiền thưởng tặng cho Ca, Thiên sở nhìn nàg ôn nhu cười cười

-Đệ đó thật /ngịch ngom,

-chủ tử hay chúng ta đi thả hoa đăng đi, Vũ lên tiếng

-được đi thôi, Thiên Băng nhìn bọn họ gật đầu,

Trai xinh gái đẹp cả một nhóm, gần 20người, làm mọi người phải dăng ra đường đi nhường cho bọn họ, Điện phát cho mỗi người mỗi cái hoa đăng,

-Vũ nói

+chủ tử Đây là của người,

Thiên Băng nhận lấy hoa đăng gật đầu, nàg nhìn hoa đăng đang rực rỡ đèn cầy, lung linh huyền ảo, lại cảm thán,nàg chấp tay sao lưng, tay trc cầm hoa đăng, mắt nhìn xa k tiêu cự, gió phập phồng, mái tóc Bạch kim dài mượt như đang nhảy múa, khí thế lạnh lùng uy nghiêm, mặc người k dám sảm phạm,

Ngân Bạch và Ngân Dạ, tiểu Lang, Thiên Sách nhìn nàg ngây ngẩn, người bọn họ dùng cả đời yêu thương, xem như trân bảo, bọn họ dùng tính mạng để bảo hộ nàg,

Bên này Vũ nhìn chăm chăm Lục Phong trong mắt một mảng tình ý, nhưng Lục Phong đang nhìn chăm chăm Thiên Băng,

Còn Lôi lơ dăng lại nhìn tới Điện, k biết từ khi nào chàng ta lại thấy Điện đẹp đến như vậy, điện k hề biết có người nhìn mình, nên vẫn ung dung nhàn nhã, ghi ghi chép chép, □□

Từ đại tài tử thì nhìn nhau, rồi nhìn hoa đăng, bọn nữ nhi thì hì hục ghi, ánh mắt nhìn người mình thương □□

Công chúa thấy Thiên Sách k đề ý tới mình liền ủy khuất chạy tới tới nắm tay Thiên Sách,

-Thiên Ca, huynh có thể thả hoa đăng giùm muội được k

, THIÊN sách nhìn nàg cầm tay mình thì chán ghét, định rút ra nhưng k biết dùng cách j, công chúa cứ bám chặt lấy hấn k tha, hấn lạnh lùng trả lời

-công chúa xin tự trọng,

-ta, ta, thíc cầm thì thế nào, sớm muộn ta cũng xin phụ hoàng thú huynh làm Chính phu, ánh mắt Công chúa lóe lên sự si mê,

-công chúa ta đã có ý trung nhân xin người đừng tự mình đa tình

-là ai, ta k tin, huynh kêu người đó ra, cho ta xem, ta k tin, huynh là của ta, □□

.....□□□□♣♣

-

Lại bên này, Đại Hoàng tử đang nắm tay người Ngọc, hai người đồng thời thả hoa đăng tình tứ k chịu được, Thiên băng nhìn thấy cảnh này k khỏi cười lạnh ♥

Bên góc trái,Diệp Kỳ, Lý Hải, Vương gia cũng đang thả hoa đăng của mình,

-vườn gia ngài có thể thả giùm tiểu nữ k, ta vs k tới,

I□U□trên mặt Diệp Hân k khỏi có chút thẹn thùng, nàng đã để í vườn gia lâu rồi, giờ có Diệp tất nhiên muốn bày tỏ, Hoàng Cô quay đầu nhìn Người vừa mới lên tiếng, chỉ thấy Mỹ nhân thanh lệ động lòng người, nhưng hân k một chút rung động,

Người vẫn đứng im như tượng, Diệp Kỳ không khỏi nhắc nhở, □□

-Hoàng Cô, đừng đứng như tượng gỗ vậy, nhận lấy đi □□

-Hoàng Cô nhìn Diệp Kỳ bằng ánh mắt sắt lạnh, làm hân ta k nhìn đc rung mình, thôi đành giải cứu bữu mị suy tình kia thôi

-bữu mị, để ta thả cho, thấy hoàng Cô lạnh lùng, Diệp Hân ánh mắt rung rung, tức giận chạy đi, □□

Lý Á thấy Công chúa cứ bám lấy tay Thiên Sách, ánh mắt ghen tị muốn nổ đom đóm, liền chạy tới ôm tay còn lại, nhìn Công chúa khiêu chiến, □□

LÝ LIÊN nhìn thấy Diệp Kỳ bằng ánh mắt si mê, nàng ta đến gần Diệp Kỳ định giả bộ hoa mắt chóng mặt, ngã vào người Diệp Kỳ

DIỆP Kỳ nhah tay đỡ đc, ánh mắt lộ vẻ chán ghét hỏi??

-tiểu thư k sao chứ??

-ta, ta k sao chỉ là công tử có thể thả giùm hoa đăng cho ta k, ta thấy chóng mặt k tiện,□□

biết nàng ta giả bộ, hân ta cũng k tiện vạch trần liền dùng ánh mắt cầu cứu Lý Hải

Thiên Băng nhìn hết một màn này liền k nhìn được, cười thầm, chỉ là nữ nhân ngu ngốc, Thiên Băng cũng mặt kệ bọn họ, nàng đi tới bờ sông, ngồi xuống thả đèn, 3người nam nhân đi cạnh nàng cũng thả xuống,

Tiểu Lang nhìn k đc tò mò hỏi

-chủ nhân người cầu nguyện j,

Thiên băng nhìn Tuấn nhan trc mặt, mỉm cười, ghé vào tay tiểu lang nói nhỏ

-Bí Mật,

thấy Thiên Băng thổi khí vào tai mình, hân ta có chút nóng, mặt không khỏi Hồng một mảng

NGÂN dạ ngân Bạch k khỏi cười to, □□

Nàng quay lại thấy ca ca mình vẫn bị hai con Bạch tụt quần lấy k tha, liền k thể bỏ mặt

Nàng đi đến cầm tay hai người này hất ra, lạnh giọng nói

-nam chưa vk, nữ chưa chồng xin tự trọng, tình yêu phải lưỡng tình tương duyệt như vậy mới có hạnh phúc, □□

Quận chúa được nuôn chiều quen nào bị mất mặt qua liền lớn tiếng quát

-ngươi là cái thá j cũng dám dạy đời ta, □

-những j cần nói ta đã nói, công chúa new còn dám cuồng ngôn, đừng trách ta k khách khí □□

-ngươi..... Ngươi..... □□

-được rồi Thùy Linh đừng hò hét, đã trễ ta đưa mị về, tuy k can tâm, nhưng thấy ca ca đã nói thế, nàng ta vùng vằng rồi đi,mọi người thấy vậy cũng

quay về □□

-THIÊN sách chúng ta đi cùng xe được k

Hôm nay là ngày tụ họp, chúng ta k say k về,

Thiên sách cũng hứng thú bùng bùng nhìn sang Thiên Bể hỏi ý kiến nàg, nàg cũng k í kiến gặt đầu □□

Thế là đám người cùng nhau lên xe,

Bọn công chúa vs tiểu thư đều về trc, nên chỉ còn lại Tứ đại tài tử vs nhóm người Thiên bể

Lên xe k khí cũng có chút ngột ngạt

LÝ Hải dẫn đầu lên tiếng,

-THIÊN sách huynh nói huynh có giai nhân, k biết là tiểu thư nhà ai □□

Thiên sách liền gặt mình, luk nãy hấn tạm ứng chế thui nhak, làm j có giai nhân nào

-ta chỉ là buộc miệng nói ra, thui, làm j có giai nhân nào

Lúc này Hoang Cô nhìn Thiên Bể lên tiếng,

-k biết vị công tử đây chúng ta có thể làm bằng hữu, ta thấy Sở đệ rất ích nói chuyện

-bằng hữu sao, được.....thôi, vậy ta k khách sáo, cạ chung trc,

k sao, càng nhiều bằng hữu càng vui, như vậy cũng có lợi cho ca ca

-vậy là đồng ý nhé, chúng ta lại có thêm bạn, vậy ta hỏi Thiên Sở đệ, đệ bao nhiêu tuổi rồi, Diệp Kỳ hỏi

-AK, Diệp huynh, Sở Đệ vẫn còn nhỏ, mới 15thui, *thiên sách giải thích hộ

-vAK vậy chúng ta gọi đệ là đệ đệ rồi,

-Được ta sẽ gọi các huynh là Ca ca giống như gọi Thiên Sách Ca vậy

-được cạ thui, cạ

mọi người uống rượu vui vẻ, đi khoảng một đoạn đường thì xung quanh bỗng có sát khí,

Mọi người nhìn nhau hiểu í

Hoàng cô ánh mắt hiện lên tia lạnh í,

-là ai, dám ở đây cản đường bốn vương

-lập tức có gần 200sát thủ bay ra, vây xung quanh xe ngựa, Thiên Bể dùng thần thức thăm dò, nghi hoặc, đám sát thủ này đến là vì ai, chẳng lẽ là

HOÀNG cô, hay vì khí tức thần thú bị lộ, k thể nào, mình đã che dấu rất rõ ràng, sao ngực mình lại đau như vậy, dạo này cứ đêm xuống là lại đau, chút nữa phải về hỏi ma ma mới đc, thân thể của mình càng lúc càng lạnh chẳng hiểu sao nữa, miếng ngọc bội còn lại cũng k thấy tâm hơi, thật phiền

-nàg đang nghĩ j, *phi dạ thấy nàg thất thần bèn lên tiếng,

-AK, k có j, chỉ là có chút chuyện cần suy nghĩ một chút, đừng lo, ở ngoài sao rồi

Lúc này ở ngoài đã loạn thành một đoàn, trong xe chỉ còn lại đám người Thiên Bể,

-vẫn đang chiến, có cần giúp k*, Ngân Bạch hỏi dù sao cũng là bằng hữu của nàg, hấn muốn hỏi í kiến,

-an để xem tình hình thế nào, các huynh vào k gian trc đi, tránh để lộ khí tức sẽ k hay,

-được, Thiên Bể mụi cẩn thận, **thoát cái 3người đã k thấy, chỉ còn lại Thiên Bể và Tứ đại hộ Pháp, còn Thiên Sách Và hai vị ca ca đã xuống giúp đỡ đám người Hoàng Cô

Nàg và Tứ đại hộ Pháp ra ngoài xe nhìn, tình hình giằng co k ngừng, Vũ lên tiếng

-chủ tử, chúng ta có giúp bọn họ k,

-um, tình hình này toàn cao thủ, các người phải cẩn thận, **đc lệnh 4người bùng bùng khoái chí, lâu lắm rồi mới đc, đừng tay đừng chân, bọn họ sao k Hưng phấn

HOÀNG cô tuy rằng Ma Pháp rất cao nhưng một địch nhiều cũng có phần chống đỡ k đc, trên người đã nhiều chỗ bị thương, Diệp Kỳ và Lý Hải cũng có nhiều phần vết bông,

nhìn sang, bọn người ca ca, tuy hơi chật vật nhưng vẫn rất ổn, có tứ đại hộ Pháp gia nhập, bọn họ dần chiếm thế Thượng phong, đang quan sát hiện trường thì thấy bên Hoàng Cô đang yếu thế,

HOÀNG cô một thân chật vật, bỗng nhiên hấn ta, lên cơn đau, hấn ta cắn thắm, chết tiệt, độc trong cơ thể ngay lúc này lại phát tác, hấn ta đã dùng Huyền lực và được lực để chế phục độc được,

nhưng bây giờ là trên đường cái, k phải trong phủ, k có luyện được sư, k có y sư, chất độc bắt đầu tái phát, lực phủ ngũ tạng như bị cắn xé, làm hấn đau như muốn lăn lộn, trên mặt đã hiện lên một mảng tái nhợt □□

Vì đang vá đau, mắt thấy sát thủ Áo đen đang dùng Huyền lực bay về phía mình, hấn liền nghĩ trong đầu, chẳng lẽ hôm nay phải chết ở đây sao, hấn k can tâm, thù còn chưa báo sao hấn phải bỏ mạng được,

Tiếng sé gió lao đến, chỉ thấy một hắc ảnh, ôm ngang eo hấn, né qua một bên, chưa kịp định thần chỉ thấy người lúc nãy định giết hấn, liền nằm trên đất k còn hơi thở,

Mùi hương hoa thoang thoang ập vào mũi hấn, hấn muốn nhìn là ai đã cứu hấn, Hắc bào đen, mặc nạ bạc có hoa kì dị, k ai khác chính là Thiên Băng, nhìn bàn tay nhỏ nhắn như bạch ngọc đang ôm eo mình, hấn có xúc cảm k nói nên lời, hấn rất ghét người khác chạm vào mình, nhưng người trc mắt này hấn lại tham luyến, làm hấn vô cùng bối rối, chẳng lẽ hấn đoàn tụ, chẳng lẽ hấn k thích nữ nhân, lúc đầu để tâm trạng bình tĩnh

-k sao chứ, Thiên Băng nhìn hấn sát mặt tái nhợt wan tâm hỏi, lúc nãy nàg thấy hấn sắp bị người tấn công liền, k nghĩ ngại nhiều lao tới giải cứu cho hấn, new đã nhận định thì là bằng hữu của nàg, new đã là bằng hữu thì nàg k cho ai làm hại họ

Phục hồi tinh thần hấn rồi

-ta k sao, đa tạ Sở đệ

-đứng wa một bên cẩn thận,** nói xong nàg liền bay tới Diệp Kỳ giúp y, vì nàg thấy sát thủ kéo tới càng lúc càng đông, bọn họ sẽ k còn sức chống đỡ

-ôm ta, Thiên Băng nhìn Diệp Kỳ lên tiếng, hấn giật mình khi Thiên Băng tới cứu mình, nhưng cũng vui vẻ cầm lấy tay Thiên băng, nàg ôm ngang eo hấn, bay tới chỗ Lý Hải ôm luôn eo chàng ta, bay sang hướng Hoàng Cô, đặt họ xuống,

Nàg lại bay tới, chỗ 3cả ca của mình,

-Sách Ca mọi người tập trung một chỗ đi, để ta giải quyết, bọn chúng wa đông

Nhìn tình hình này liền chỉ có chạy thoát thân thôi, 3cả ca lại tập trung ngay chỗ Hoàng cô, chỗ đó nàg đã dùng kết giới ngăn cách vs bên ngoài nên k ai vào đc,

Nàg liền đưa ánh mắt cho tứ đại hộ Pháp,mọi người hiểu í liền rút lui

-Tiểu Lang, ra đi,tiểu Lang trong Ngọc giới liền hiện thân, hấn ta Hưng phấn nhìn đoàn người trc mặt tựa như nhìn một con mèo ngon

-chủ nhân, ta mà giải quyết song bọn họ người phải thưởng cho ta nge, **Thiên băng nge tiểu lang nũng niệu liền buồn cười, lúc nào rồi còn làm nũng

-được rồi, ngoan hảo hảo chơi vs bọn họ làm tốt ta sẽ thưởng, **tiểu lang nge vậy lòng Hưng phấn, miệng cười tươi như hoa

Thiên băng cũng k nói nhiều, xoay người vào kết giới, nàg dùng thần thức xem thử xung quanh đây có hang động nào k, trc tiên phải kiểm chỗ trị thương cho bọn họ đã

-đi thôi, **nàg dùng thuật di huấn đưa luôn bọn người này cùng vào hang động, lúc này nàg tìm được

Mọi người thấy Thiên băng giúp mình đi tới hạc đồng Liền thở ra một hơi k còn căng thẳng nữa, nhưng trong mắt bọn họ vô cùng nghi hoặc, nhưng cũng k tiện hỏi vì ai cũng có bí mật k phải sao

-khu..... Phốc**, bị độc hoành hành, lại bị tổn thương ngũ tạng làm hấn học một ngụm máu, nàg nhìn máu hấn học ra nhiều mày

--Hoàng Cô huynh k sao chứ, lại bị độc phát nữa sao, Diệp Kỳ lo lắng hỏi

-Tại sao tái phát nhanh như vậy, hình như hôm nay là 15,hấn ta ồ ra ngạc nhiên, rồi như hui đc vấn đề

--Vương gia làm sao, bị trúng độc j, Thiên sách thấy vậy liền quan tâm hỏi

-hay ta cũng k dám dẫu huyên, Hoàng Cô bị trúng cổ độc từ trong bụng mẹ, sao khi sinh nương của hân liền qua đời, cũng chẳng biết là ai hạ, tới bây giờ là 20 năm, tháng nào cũng bị độc phát một lần, lần nào cũng dùng Huyền lực và được lực kiềm chế cổ độc, chứ k giải được toàn bộ,

,thật là số khổ,

Lý Hải than thở

Nghe được Lý Hải phân trần, mọi người cũng hiểu được câu chuyện kia, nhưng hết cách, bọn họ k phải luyện được sư, k biết bốc thuốc chữa bệnh, nhìn thấy bằng hữu như vậy, mọi người cũng thấy đau lòng. Thiên sách nghi hoặc nhìn Thiên Băng, hân tin rằng nàng sẽ có cách, nhưng hân biết được rất quý, hân k tiện mở lời

PHONG VŨ LÔI ĐIỆN THẤY VẬY cũng nhìn Thiên Băng

LỤC PHONG tiến gần chỗ Thiên Băng đang nhắm mắt dưỡng thần,

-chủ tử, chúng ta có ra tay cứu k,

Thiên Băng này giờ cũng nghe bọn họ nói, nhưng người nàng cũng ần ần đau, k biết tại sao, nàng cứ thấy bất an trong lòng, nghe Lục Phong hỏi nàng sự tình, trấn an tinh thần

-uh,

nàng gật đầu vs lục Phong, í bảo bọn họ tự giải quyết đi, nàng k cần nhúng tay vào chuyện này, tập cách rèn luyện cho bọn họ cũng tốt, nàng ra ngoài, lập kết giới, tránh bọn dã thú tấn công khi nghe mùi máu tươi

Nghe dc mệnh lệnh Thiên băng, Điện từ trong tay xuất ra mấy viên thuốc, Thiên băng k tính toán, nhưng bàn tính vâng của Vũ làm sao bỏ qua điệp tốt như vậy

-Ta có vài Viên được Cửu cấp, cho các người trị thương, còn có thể tạm thời áp chế độc tính, nói là áp chế bất quá nàng cũng hơi khiêm tốn một chút, có thể giải dc 1 phần 3 độc đã k tệ rồi,

Mọi người nghe Vũ nói liền nghi hoặc

HOÀNG cô nghe Được Cửu cấp liền kích động, ánh mắt lóe lên tia hi vọng, hân tìm rất nhiều luyện dc sư, nhưng chỉ luyện dc, Bát cấp là cùng, chưa từng ai luyện dc được Cửu cấp, hân như suy nghĩ dc đều j nhi hoặc cất tiếng hỏi

-chẳng hay Cô nương có phải là một trong tứ Đại hộ Pháp của Thiên Sát Cát, k phải hỏi mà hân đã khẳng định, vì hân có điểm nghi ngờ, sao bọn họ lại đeo mặt nạ, mặt nạ có kí hiệu là bông hoa kì bí hân chưa từng thấy qua, mà kí hiệu này của Thiên Sát Cát, hoa mạn Đà la

-thật sao, các người là người của Thiên Sát Cát, ta chỉ nghe nói, giờ dc thấy qua, quả nhiên danh bất hư truyền, DIỆP kỳ kích động kêu to

-hình như mới nổi hai năm gần đây, thật muốn nhìn một lần Cát Chủ của Máy người, Lý Hải về mặt tiếc nuối chen vào, vì người này rất thần bí, hân cũng muốn gặp một lần

4 người nghe nói vậy, nhìn nhau, cười thầm, k cần kiếm đau xa, chủ tử k phải trơ mắt bọn họ sao,

Thiên sách nghe vậy cũng cười thầm, k biết Cát chủ bọn họ tôn kính thần bí kia, mới cứu bọn họ một mạng k biết có cảm nghĩ j

*Hoàng Cô nhìn Viên được cũng k nghĩ nhiều

-cô nương ra giá đi, bao nhiêu thì cô nương mới đưa được, Vũ cười thầm, hehe, con rùa vàng

-hay da, luyện dc rất khó nhe, rất lao lực, nàng cầm bàn tính trên tay, khảy khảy nhăm nhăm, rúc cuộc mỉm cười nói

-một Viên Cửu cấp 1 triệu, từ kim tệ trong tay ta có 3 Viên đủ cho, 3 người, thế nào

-thành giao, tuy số tiền khổng lồ nhưng vì mạng sống, hân thứ j cũng đổi dc

Diệp kỳ và Lý Hải nhìn nhau mặt xanh mét, vương gia thì rất giàu nhưng bọn họ rất nghèo nhak, Hoàng Cô biết họ nghĩ j liền lên tiếng

-ta trả,

quả nhiên hai khuôn mặt liền tươi như vừa dc tưới, sao khi dao dịch thành công, được dc nuốt xuống, có thể lấy bằng mắt

thường miệng vết thương của bọn họ khép lại k một vết sẹo, người cũng k mệt mỏi như lúc này nữa

HOÀNG cô cảm thấy, sâu độc như sợ được này, cũng k hoành hành như lúc này nữa, người cũ khoan khoái rất nhiều, mọi

người nhìn nhau ngăm hiểu, được quý, nha 1 triệu xứng đáng

Thiên sách bị thương nhẹ, nên uống được thường hay mang theo trên người, cũng liền k có việc j

Lúc này bên ngoài hang động, Thiên Băng liền lặc mình vào Ngọc Giới, liền thấy tiểu Lang đang đứng đợi, k cần nàng gọi, hấn ta chạy tới ôm thiên Băng, nàng k động dậy mặc cho hấn ôm, hấn tham luyện hích Hà

mùi thơm của nàng, thật thơm, hấn nhìn chăm chăm Thiên Băng tháo mặt nạ nàng ra, nhìn dung nhan có một k hai trên đời này, nàng mỹ k có từ nào có thể diễn tả, hấn hạ môi xuống, ngày Thor hôn lên cánh môi đỏ mọng xinh đẹp kia, chỉ một cái chuồn chuồn lướt, hấn thấy ánh mắt nàng nhìn hấn k nhìn ra vui hay buồn, hấn nói tr'c

- chủ nhân đây là phần thưởng

, nói xong hấn thoát cái đã k thấy bóng dáng, Thiên Băng k khỏi buồn cười, đúng là đồ ngốc

Nàng cũng k suy nghĩ nhiều, new đã nhận định bọn họ, vậy thì thân mật một chút chắc k sao, nàng liền đi vào phòng mình

- Chủ nhân, chỉ thấy tiểu Linh đi tới đi lui về mặt rất lo lắng,

- chuyện j, Thiên Băng nghi hoặc hỏi Nó,

- Nương Nương cần gặp người

- ả nàng gật đầu, ý bảo đã biết, nàng nhanh đi tới, nhìn vào Thần Kính, nàng liền thấy thân ảnh của nương về mặt lo lắng

- nương chuyện j, sắc mặt của người thật khó coi,

- con gái AK, cũng k có chuyện j wan trọng, nhưng baba con muốn con về một chuyến

, sắp tới Yên hội rồi, chính là sinh nhật của Thái tử thứ nhất của Thiên tộc địa vị ngang hàng vs cha con, hai bên giao hảo rất tốt, ông ta thiết yến mời gia đình ta, và có cả con nữa,

ít nhất một năm con phải về một lần, k thui thân xác và thần hồn của con sẽ tách mãi, k nhập thể được, nguyên khí con sẽ bị hao mòn, như vậy rất nguy hiểm, con gái con nghe rõ sao

- con đã hiểu, nương time còn bao lâu,

- tính theo time, của Trần gian chắc khoảng 10 ngày, con tranh thủ về để chuẩn bị, đc rồi nương đợi con,

Thần Kính liền mất liên lạc

Bỗng nàng ngồi bệch xuống, đầu loạn thành một đoàn, mắt xây xẩm nàng nằm xuống nền, nhắm mắt như đang ngủ

- AK, chủ nhân người làm sao, mắt thấy Thiên Băng ngã ra sao, tiểu Linh liền hốt hoảng, có bao giờ thấy chủ nhân mệt mỏi như vậy đâu, nghe tiếng la hét của Tiểu Linh, bọn người của Bạch Dạ và Ngân Dạ đã chạy vào, đã thấy thiên băng nằm trên mặt đất, hai người liền hốt hoảng, hai người chạy tới, Ngân Dạ run run lên tiếng

- Băng nhi nàng thế nào, sao lại nằm đây, nàng đừng dọa ta, Băng Nhi,

gọi Hoài k thấy nàng mở mắt tim hấn như ngừng đập

NGÂN bạch cũng hốt hoảng k kém, hấn ta nhìn lên tiểu Linh hỏi,

- chủ tử của Ngươi làm sao, nàng làm sao k mở mắt,

- AK soái ca, đừng nôn nóng, chủ nhân chỉ là có chút mệt mỏi thôi, ta ra ngoài, hai người chăm sóc chủ nhân nhak

Hai người nhìn nhau thở ra một hơi, k có chuyện j là tốt, Ngân Dạ ôm nàng tới giường Hàn Băng Ngọc, Đêm người Ngọc đặt lên giường hấn cũng coi ngoại bào nằm cạnh nàng, ngăm nhìn sườn mặt hoàn mỹ của nàng, tuy giường Hàn Băng Ngọc rất lạnh, nhưng hấn cảm giác ấm áp đến lạ kì, hấn mỉm cười mãn nguyện,

Ngân Bạch nhìn hai người như vậy, liền nhanh chân cõ đi sam bào của mình, nằm bên đối diện nàng, hấn biết nàng Tốt đẹp như vậy, làm sao của một mình hấn chứ ,nên hấn chấp nhận, dù sao miễn nàng cho hấn bên cạnh liền hảo

Ngắm dung nhan của nàng hấn k khỏi nhiều mây, nàng có dung nhan khinh Quốc khinh thành, cái j mà chim xa cá lặn, cái j mà Quốc sắc thiên hương, đứng trc nhan sắc của nàng cũng tự cảm thấy xấu hổ mà cuối đầu, k biết nàng làm j mà một thành như vậy, hấn k khỏi đau lòng

- chủ nhân người làm sao, chủ nhân, hần vừa nghe tiểu linh nói nàg ngắt siu tìm hần như ai bóp nẹn, hần k muốn, liền một mạch chạy tới xem nàg,

- Suyt, chỉ thấy Ngân Bạch và Ngân Dạ, đưa tay lên miệng, í bảo hần đừng làm ồn,

Hần gật đầu k nói nữa, hần tới gần nàg liền nge Ngân Bạch giải thích

-k sao đừng lo, nàg chỉ nghĩ ngợi, đừng làm ồn., tiểu Lang gật đầu, mỉm cười nhìn nàg, k có j liên tốt

Hần cũng leo lên giường Ngọc, nằm kế trên đỉnh đầu nàg, hần thấy nàg kê bên liền cảm thấy thỏa mãn,

3 người ngằm chấp nhận nhau, cũng nằm nhắm mắt ngủ cạnh nàg. □□

Nàg k còn time nữa, đợi bọn họ ngủ say, nàg dùng thần thức tách linh hồn ra khỏi thể xác, nàg đứng lên ngăm nhìn dung nhan tuấn mỹ của 3 người, nhìn bọn họ vì mình mà lo lắng, vì mình mà buồn, nàg k khỏi đau lòng, nàg thì thầm

-3 chàng chờ ta, nhớ phải chờ ta, tiếng nói vang vọng trong giấc mộng của 3 người, 3 người đâu biết, chờ là chờ đến 1 năm sau nàg mới trở lại,

Tiểu linh bên ngoài thấy chủ Nhân bước ra, nhưng trang phục của Công chúa vs mặt nạ bạc hoa mạng Đà la thì nghi hoặc, đây là chẳng lẽ

- chủ nhân, người đây là.....

-ta k còn time rồi, nương kêu ta quay về, Thần giới 1 time, tiểu linh, đây là nhần k gian, e ở lại giúp ta trấn an bọn họ, ta xử lí xong chuyện của Thần giới sẽ way lại,

-Dạ chủ nhân, người yên tâm, ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ

-được, ngoan lắm, nói xong thân ảnh của nàg cũng bay xa, chỉ còn lại tàn ảnh,

Tiểu linh cảm thán, bay thật nhanh

-

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Bãng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Gặp chuyện 1

Nằm khá lâu 3 người ngồi dậy vươn vai, 3 người chưa từng có một giấc ngủ ngon đến như vậy, chắc có lẽ, 3 người k khỏi nở nụ cười mông muội, nhưng như sự tỉnh chuyện j đó, 3 người nhìn nhau rồi nhìn xuống người Ngọc, liền có cảm giác bất an, tìm k khỏi đập nhanh vài nhịp, Ngân Dạ tỏ ý trêu chọc nói!!!!

-Băng Nhi nàg còn k tỉnh sao, new k tỉnh ta liền hung nàg,

nói xong chưa kịp người nằm trên giường có nge hay k, môi hần đã phũ lên cánh môi, uớt át tiếng diễm kia, nhưng hần k khỏi giật mình, mắt tròn to

ngân Bạch k khỏi nhìn Ngân Dạ nghi hoặc, nhìn chăm chăm hần đợi hần giải thích

-ta cảm nhận đc, môi nàg rất lạnh, giống như giống như là..... Hần k dám nói tiếp.....

Lúc này tiểu Linh nge thấy có tiếng nói, liền biết 3 người đã tỉnh, liền tiến vào, truyền lại lời nhắn của chủ nhân cho 3 người bọn họ

Thấy tiểu linh tiến vào, 3 người vui như bắt đc vàng, vì bọn họ chưa hiểu chuyện j, bọn họ cần một lời giải thích.,

-k cần hốt hoảng, chủ nhân có Việc cần làm, chuyện ở đây chủ nhân giao lại cho ba người, nên làm thế nào mọi người tự biết rồi đó, chủ nhân kêu 3 người là

-Chờ

Chờ sao 3 người vừa mới hoàn hồn vì biết nàg k sao, bọn họ biết nàg có bí mật, nhưng bọn họ k truy hỏi, chỉ cần nàg thích nàg sẽ nói cho bọn họ, chờ..... Sao, câu này trong giấc mơ nàg đã nói cho bọn họ nge rồi, bọn họ gật đầu í bảo đã hiểu, chuyện nàg nhờ bọn họ, bọn họ sẽ giúp nàg, nhất định Thiên Bãng chúng ta sẽ chờ nàg, chờ nàg way về

-ĐƯỢC RỒI ta ra ngoài giải quyết chuyện của Băng nhi, Còn nàg giao cho hai người, Ngân Bạch và tiểu Lang gặt đầu

Trên Thiên Giới

Ở Tứ Hải Bát Hoang có Thiên Tộc và Phượng Tộc, còn một tộc nữa là tộc cừu vĩ Bạch Hồ Ly,

HỒ để Bạch chỉ có hai người con trai, và một cô con gái út, người con gái ấy chính là Thiên Băng, vì mới sinh ra nàg đã mang huyết mạch kế thừa nên, rất đc cả nhà yêu thương, nàg có dung mạo xinh đẹp tuyệt luân, sợ thần giới nàg đứng thứ hai k Ai dám đứng thứ nhất, nhưng k ai thấy rõ dung mạo vì nàg luôn mang theo mặt nạ bạc, kim đồ án hình hoa mạn Đà la tím.

1 vạn năm Tuổi đã Bái Mặc Uyên Thượng Thần làm sư phụ,

Song song, Yêu tộc Dực Quân Kinh Thương,muốn khơi mào chiến tranh, muốn thống nhất Tứ Hải, vốn dĩ 3tộc có thể đánh thắng nào ngờ Trần Pháp Đồ có uy lực vô biên bị phong ấn, muốn mở trần Pháp phải có Ngọc Tỷ Long Phụng, do Ngọc Tỷ vô ý bị đánh cắp, lọt xuống phàm trần, nên Thiên Băng được phái xuống đi tìm,

MẶC Uyên phải lấy nguyên thần, tế chuông Đông Thần, mới phong ấn đc Kinh Thương, chuyện này sau này mới diễn ra,

tạm thời Yêu Đế chưa có động tĩnh,Hôm nay Yên tiết là của Phượng Đế, muốn tuyển chính phi cho Dạ kim, Thái tử điện hạ,

Trong phòng, cô gái nằm trên niệm Ngọc băng tâm ti vạn năm, đột nhiên mở mắt ra, đôi lông mi dài như cánh bướm đang chớp chớp để thik nghi vs ánh sáng, cặp mắt phượng màu băng lam to tròn linh động ngập nước, làm người khát có cảm giác muốn yêu thương, chiếc mũi cao thẳng nhỏ xinh đang hít hít, cánh môi kiều diễm ướt át, đag chu lên, chọc người ta thương tiếc như đang rất tỳ khuất, gọi người phụ nữ đang ngồi đối diện mình

-nương

,người phụ nữ xinh đẹp diễm lệ đang kích động nhìn chăm chăm Thiên Băng, đứa con gái bà Hằng đêm đều mong nhớ, có bao giờ đi xa quá bà đâu, nó mới đi học sư về, liền phải xa bà, làm bà k khỏi thương tâm,nén n"c mắt đag ngấn lệ, nặng ra nụ cười tươi liền nhỏ giọng mắng yêu

-còn biết ta là nương của con sao, đi biệt 2năm k về thăm nương ngày nào, ta hu..... U bà khóc rống lên để giải tỏa nỗi nhớ con, thiên băng đag k biết an ủi thế nào liền trong phòng xuất hiện thêm 3người, còn ai vào đây nữa, là hai ca ca của nàg và phụ thân vĩ đại,

-đ-ược rồi, My Co, nàg bình tĩnh, đừng làm

bảo bối sợ,

ông nháy mắt vs Thiên băng giải vây giùm nàg, Thiên băng cười tươi âm thầm cảm ơn ông, k thui nàg k chết vì kẻ thù mà chết vì bị đim chết bằng n"c mắt mắt, hai ca ca cũng nhìn nàg mỉm cười,

Sau khi khuyên đc mẫu thân bình tĩnh, nàg bị quay quanh bởi 3người đàng ông, nàg ngồi trên ghế cùng phụ thân, đầu tựa vào vai ông, tham lam hích Hà mùi thơm dịu nhẹ từ người, giống như mùi hoa lan, làm người ta cảm thấy ấm áp, nhìn đứa con gái của ông lớn như vậy còn muốn làm nũng, ông lắc đầu sủng nịch

-con gái bảo bối, xuống trần thế nào, k ai ức hiếp con chứ,

-phụ thân AK, bảo bối của người ai dám ăn hiếp chứ, con rất ổn, người đừng lo

, nàg nhẹ giọng làm nũng

-còn k lo sao, ổn là tốt rồi, nhớ tự lo cho bản thân, có chuyện j phải báo ngay vs ta, nge k,

ông nhìn con gái mình nghiêm nghị nói, Thiên băng biết phụ thân là yêu thương mình

, nàg khước mắt ươn ướt, gật gật đầu, sau khi hàng huyền song, hai ca ca của nàg ôm nàg một cái, rồi cũng li khai,

Hai ngày nữa là tới lễ sanh thần của đại hoàng tử, của phượng tộc, nge nương nàg nói, thiếp Yên này hình như là chọn chính phi cho thái tử, hình như gồm có, Thiên Tộc và cũng đc mời đến, đã kí kết trong hòa bình,cũng là băng hữu, như vậy cũng tốt, hòa bình vui vẻ sống qua ngày, đây là cuộc sống mà nàg ao ước, sư phụ của nàg chắc cũng sắp xuất quan rồi, nàg phải chuẩn bị đi đón người

sư phụ, Đồ nhi rất nhớ người, cung yến xong Đồ nhi liền đi đón người xuất quan

Vừa vào tới phòng liền k thấy ai, chỉ thấy là một mẫu giấy, thấy vậy nàg liền hiểu là nương cấp để lại cho nàg,

-con gái, y phục nương đã chuẩn bị sẵn, trang sức phi thúy Ngọc Bích, nương để sẵn cho con, con cấp nha Hoàng trang điểm rồi tới sao nhak, nương và baba con vs ca ca đi trc, tâm sự bạn cũ, gặp con sao

Trời AK, k phải chứ, bắt nàg đi một mình sao, thật là, được rồi,

-tiểu thúy mũi nhah cấp ta trang điểm, sắp hội trễ giờ rồi, lay hoay sao một tiếng bị tra tấn giống nhau nàg đã ăn vận hoàn chỉnh,

Nàg vận váy vàng nhạt, Đồ án hoa văn tím nhạt thiêu bằng chỉ mây bảy sắc, đáng người hoàn mỹ cao gầy, được phụ họa bởi đai eo Ngọc Bích đủ bộ,

một trương nhan sắc khunh Quốc khunh thành, hiện ra bởi mắt phượng băng lam câu hồn, với hàng mi dài cong cong run nhè nhẹ theo cái nhắm mở, cánh mũi cao thẳng tinh sao nhỏ nhần động lòng người, cánh môi đỏ mọng ngập nước như hoa hồng kiều diễm,

chọc người thương tiết, một đầu tóc dài, Bạch kim xóa dài theo gió dung đưa, được cột phân nửa bởi ruy băng Vàng đơn giản nhưng k kém phần nhẹ nhàng thoát tục, càng làm nàg tăng thêm vẻ yêu Mị bởi bớt hoa mạn Đà la tím,

nàg mỹ đến hóp hồn người khác chỉ cần một ánh nhìn, và nha Hoàng của nàg đang thất thần cũng k ngoại lệ, nàg thấy vậy, nổi hứng muốn triệu chọc, nàg tới gần, thổi khí vào tay nha Hoàng nói nhỏ,

-ta k ngại mũi đến gần một chút để ngấm cho kĩ,

nha Hoàng liền Hoàng hồn, mặt cư nhiên đỏ như trứng gà luộc giống nhau, Thiên băng thấy vậy nhin k đc cười to hahahaha

Một đường bay thẳng đến Phượng Điện

Nàg mang lên mặt nạ như cũ, cũng k phải nàg k muốn nhưng tránh phiền phức liền chỉ có cách này thôi, đang suy nghĩ đến nhập thần, nàg đụng vào một người làm dây cột mặt nạ sao ót, làm kia trương mặt nạ rơi ra, đang bị ăn đầu, nàg liền í thức được, mặt nạ cấp rút, liền vội lấy tay che đi khuôn mặt, bình tĩnh nói

-xl ta có phần hơi vội, xin lỗi ta đi tr"c nói xong nàg vụt một phát không thấy tâm hơi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Gặp chuyện 2

Người đang bị nàg đụng còn đang rất thất thần, chưa hoàn hồn vì lúc này phốt qua, ngay lúc mặt nạ rơi ra, k biết vô tình hay cố ý, hấn ta đã thấy được khuôn mặt khunh thành kia của nàg, này một khắc tìm hấn k khỏi đập nhanh một nhịp dường như, hấn chưa bao giờ thấy qua khuôn mặt tiên tử đẹp như vậy, nhưng k biết nàg là ai, tên j, hấn chưa kịp hỏi nàg đã k thấy bóng dáng

Đang lơ đãng, hấn thấy trong góc tối cái kia trương mặt nạ, hấn đi tới nhặt lên, k cần nghĩ chắc chắn là của nàg rồi, hấn ta k ai khác lạ chính là nhân vật chính,

nhin trương mặt nạ, rồi nhìn hướng nàg chạy đi, hấn cười cười, trong lòng k biết suy nghĩ j

Bên này, do đi vội tới bữa tiệc nàg k có nhìn kĩ người nọ là ai nên nàg cũng k quan tâm, nàg lấy mặt khác trương mặt nạ đeo lên, Yển hội bây giờ thấp phần nào nhiệt, thượng tiên, thần Đế đều đủ cả, nàg xa xa đã thấy phụ thân cùng nương dc ăn diện tỉ mỉ, cha nàg Tuấn dật phi phàm, mẹ đẹp như thiên tiên, Mỹ mạo k ai sánh bằng, nét đẹp Phong hoa khunh thế, bởi lẽ nhan sắc của nàg đc thừa hưởng từ hai người kết hợp, nên khuôn mặt của nàg mới hóp hồn như vậy,

Xa xa đã thấy ca ca của nàg, hai người đều vận bạch y nhưng lại khác nhau về khí chất, cũng đều là Tuấn Mỹ nhưng người thì ôn hòa như Ngọc, người thì như tuyết liên nở rộ, nàg đi đến bên hai người chen ngang, nhỏ giọng gọi

-ca ca, hai người nghe giọng nói của nàg liền biết là ai, nghiêng mặt qua, nói bằng giọng sủng nịch

-quý nghịch ngợm, sao lại tới trễ như vậy, sắp bày tiệc rồi,

nàg ôm eo ca ca nũng nịu,

-ca người còn trách ta,

ca nàg liền lắc đầu, liền lớn như vậy còn làm nũng

-dc k trách mũi, mau ngồi vào chỗ, Phượng Đế sắp đến rồi, nàg gật đầu đi theo ca mình, ngồi xuống, bàn của nàg liền sắp xếp ngang bằng vs Phượng Đế, kế bên, Thiên Đế, nàg ngồi vs cha và nương vs hai ca ca, đây là khẳng định địa vị của Thần tộc

Còn khách quan ngồi ở hai bên trái phải, dọc xuống Thần Điện

Nàg nhìn một lượt, khỏi phải nói, đều là Thần tộc con dân hoặc gia quyến thân thích, liền đều dẫn theo tiên tử cùng con gái, công chúa có, tiểu thư có, đủ

loại oanh oanh yến yến, đều muốn Thái tử Dạ Hoa chọn vì Chính phi tương lai chính là Phụng Hậu, quyền lực như vậy ai k bị hấp dẫn

Nàng nhìn sang nương vs ba ba đang trò chuyện cùng Phụng Đế vs Phụng Hậu, nàng cũng biết đều k nên chen ngang, nàng nhìn sang ca ca trò chuyện cho đỡ chán

Sau một hồi hầu như tập trung đầy người, liền Phụng Đế tuyên bố nhập tiệc, tuyển phi chính thức bắt đầu,

Đầu tiên phải luận dung mạo,

Tiếp theo sẽ phẩm Hạnh,

Tiếp nữa chính là gia thế

New đủ 3 yếu tố sẽ đc chọn, oanh oanh yến yến, đều tới đủ cả, bọn họ nhìn Thái tử một khuôn mặt lạnh, nhưng diện mạo cực phẩm, thanh Tuấn xuất Trần nữ tử nào mà k mê mẩn, từng loạt từng loạt nữ tử đi lên liền, Thái tử k để vào mắt, Phụng Đế thấy vậy k khỏi buồn bã, liền cũng là tạo cơ hội thường ngắm hoa trong vườn, mong Thái tử lựa đc ý trung nhân, nàng chán nản, ngồi ở góc khuất thường trà,

nhìn những bông hoa, rực rỡ sắc màu cũng là một ý vui, liền ở trc mặt xuất hiện một thân ảnh, k khỏi làm nàng nhũn mảy, nhưng nàng k có phản ứng, nhắm mắt dưỡng thần,

Người kia cũng k vội, sau khi vào Yến tiệc hẳn ta liền nhận ra nàng, biết nàng ở đây, mau chóng đem kia mặt nạ trả cho nàng, liền lúc thấy nàng ngồi vs Bạch Đế hẳn liền hiểu ra, nàng thì ra là con gái bảo bối của Bạch Đế, nàng như nàng trứng, hèn j xinh đẹp như vậy, hẳn thấy nàng có trên mặt mặt nạ liền thui, Cúi như giữ làm kỉ niệm, thanh âm ôn hòa vang lên

-có thể ngồi chung sao, k làm phiền chứ, nàng k ngờ người trc mặt nàng lại nói như vậy, cái j mà phiền vs k phiền chứ, đây cũng là k phải chỗ của nàng

-tùy,

nàng lạnh lùng lên tiếng, dù sao nàng cũng đang hảo chán, có người trò chuyện cũng tốt

-vậy ta k cách Sáo,

nhận được đặc xá dường như, hẳn ung dung ngồi xuống, nàng nâng lên khuôn mặt nhìn người đối diện đánh giá hẳn một phen, chỉ thấy hẳn vận hắc bào xung quanh viền chỉ bạc tơ sắc, dáng người cao gầy hoàn mỹ,,

một đầu tóc đen, thúc cao gọn gàng bằng trâm Ngọc, ko gió nhưng vẫn nhẹ nhàng lay động vài lọn tóc xõa nửa sao lưng dài tới ngang eo, Tuấn nhan hoàn mỹ vô khuyết, ánh mắt nhẹ nhàng k một tia tập chất, mang theo một chút lạnh lùng,

tiểu dung nhẹ cười như có như không, làm người khát thấy thoải mái, chắc có lẽ người này tính tình cũng k tệ, quả thật Thiên Băng rất có nhãn quan, dự đoán vô cùng chính xác

Sau khi dùng ánh mắt đánh giá hẳn một lượt nàng gật đầu, trong lòng thầm nhủ, Soái ca quả nhiên rất nhiều

Sau khi hẳn ngồi xuống, liền đem ánh mắt đáng lên người nàng, liền lấy nàng đang dùng nhãn quan đánh giá hẳn, hẳn k nhịn đc mở miệng trêu chọc nàng

-Đẹp sao

ĐANG SUY NGHĨ đột nhiên nghe hẳn nói nàng bọc miệng nói thật nhận xét của mình,

-soái, hảo soái,

lời vừa thốt ra nàng đột nhiên ý thức được, cư nhiên mình vừa giống như hoa si k bằng, tâm trạng đột nhiên rối bời, thấy nàng có điểm quần Bách hẳn dùng trêu chọc, lảng sang chuyện khác

-ta, là Dạ Hoa, còn nàng,

hắn lịch sự giới thiệu trước, Dạ Hoa sao, tên k tệ, nhưng nàng bỗng giật mình, là tên mặt lạnh thái tử sao,

-ta tên Thiên Băng ta còn có việc đi trước,

đùa sao new còn k chạy nhanh k chừng chính phi đều là ta AK, vs lại ta k thể nào chống chọi vs những ánh mắt ghen tị nồng đậm đang hướng tới mình nhak,

-?mất thấy nàng muốn đi, hẳn k khỏi nôn nóng, một tay nắm lấy tay nàng

-khoảng, k thể nói chuyện vs ta một chút sao,

oanh song rồi, Thiên Lôi giáng xuống, nhảy xuống Hoàng Hà cũng k hết tội nha,

-tạm thời buồn lòng tay ta có được k, ta đau,

hắn nắm rất chặt làm nàng có điểm đau nhak,,

nhận ra mình có điểm khăn trương nắm hơi chặt, nhìn điểm đỏ trên bàn tay nàng hắn k khỏi bối rối, ấp úng nói

-ta..... A xin lỗi,

ta..... Thấy hắn k phải cố ý, nàng cũng k nề hà, tới gần nói nhỏ

-điện hạ, muốn nói chuyện khi khác nha, ta bây giờ có chuyện gấp phải đi, cáo từ,

vừa nói xong nàng vươn cánh ra bay về hướng núi Côn Luân Sơn, đang lúc thất thần vì nàng tới gần thổi khí vào tai hắn, hơn nữa hắn phát hiện trên người nàng rất thơm, làm hắn có chút ngáy ngất, khoan đã hắn làm sao vậy, mới gặp nàng mới có một lần, liền cảm xúc dao động rất nhiều, hắn k hui tại sao, lắc đầu để bình tĩnh, nhìn hướng nàng đi hắn lẩm bầm, nhất định ta sẽ gặp lại nàng, tiểu quỷ nghịch ngợm..... □□

19,.Bị Bắt

Thế là Yến tiệc kết thúc nàng một đường tới núi Côn Luân Sơn thăm sư phụ và các bạn học nhak, tại vì nàng đã xuất sư nên k cần phải ở đó hok nữa, nhưng sư phụ rất thương nàng, nàng cũng rất kính nể người, đang một đường bay về hướng núi, ngak qua cánh rừng nhìn rất đẹp, nàng hào tâm tình liền dạo một phen, đáp xuống ở một ngọn núi gần đó, nàng liền biến đổi một thân nam trang, vì đệ tử ở Côn Luân Sơn toàn là nam, nên nàng cũng phải giả nam luôn, đang mãi mê ngắm nhìn phong cảnh ở hồ nước, phía trước, phía sau hiện lên tiếng gầm rú, nàng liền nhanh chóng nhìn xung quanh cảnh giác, nàng mới nhập hồn nhak, Pháp thuật còn kém lắm, bỗng trc mặt nàng liền xuất hiện rất nhiều Yêu binh, người đi trc mặt hắc bào đen, khuôn mặt có vẻ đứng tuổi, nàng k nhớ lắm, người này cư nhiên là Yêu Đế,

-tiểu tử, k ngờ du ngoạn cũng gặp được người của Côn Linh Sơn, người đầu giải về

Nàng biết lần này gặp họa rồi, Yêu Đế là ai chứ nàng làm sao đánh lại, vs lại nàng thương tổn nguyên khí thì lại càng vô phản kháng,

Này một đường bị hắn dắt về liền bị giam lỏng ở một ngôi nhà gỗ, ngày ngày com nước đầy đủ, bạt đãi cũng k tệ,

Khu vực của Nhị điện Hạ con thứ hai của Yêu Đế

-Điện hạ

, một hắc yêu quỷ xuống trên mặt đất, đối diện là Nhị Điện Hạ đang uống rượu mua vui, trong ôn tuyền vs các Mỹ nữ, hắn ngửa mặt lên trời, ánh mắt có vẻ tiêu sái bất cần đời, nhếch lên độ cong nhẹ

-nhak, chuyện j,?? hắn nhìn Hắc yêu hỏi

-Bẩm Điện hạ, Đực Quân mới giải một thiếu niên về, còn muốn nhận người đó làm ngựa tử,

-Ân, đã biết, dã tâm của ông ta, ta còn k nhìn ra sao, ông ta mượn cơ này để khai chiến sao, được rồi người ra ngoài đi

-----*****-----

Bên này, Thiên Bổng đang ngồi ngắm sao, Bầu trời hôm nay rất đẹp, đang mãi ngắm nên k để ý, thì có thêm một người ngồi cạnh nàng

-nek, làm wen nha, ta thấy người Thiên Tộc của người rất đẹp, hay Người lấy mặt nạ xuống, ta ngắm một chút được không

,thì ra là Công chúa, tuy là Công chúa nhưng tính tình k tệ, nàng cũng k phản cảm

-k được, nhan sắc của ta rất dọa người, new người thấy xong nhất định hét to lên, và có thể ngất xỉu

Nge vậy nàng ta có chút hơi sợ, nhưng vẫn kiên định, nàng rất tò mò nhak, sao lớp mặt nạ này, là dung nhan như thế nào,nhìn khuôn mặt đáng yêu đang nhìn mình nàng cũng k nỡ từ chối,

-nếu như công chúa k sợ thì cứ tháo xuống đi,

nàng ngồi yên cho nàng ta tháo xuống, new muốn xem thì cứ xem, công chúa nge vậy, mỉm cười thật tươi, nụ cười rất thật lòng, như đang rất thỏa mãn, nàng đưa tay lên, tháo xuống chiếc mặt nạ, khuôn mặt tuyệt mỹ dần hiện ra ngoài k khí, nàng ta như đĩnh chi hô hấp, trời AK, trên đời này lại có người, Tuấn mỹ khuy nh Quốc như vậy sao, khuôn mặt nàng ta đỏ bừng, mắt mở to, miệng há hốc k thể tin đc, bỗng nhiên nàng ta AK..... Lên một hồi rồi chạy đi thật xa, đó thấy chưa ta đã nói mà, chẳng qua là k đứng ở câu xấu và đẹp thôi

Sau khi chạy ra, ngoài để bình ổn lại nhịp tim đang tăng nhanh, nàng ta chạy về phòng mà miệng cứ cười ngây ngô,

Suy đi nghĩ lại lại bị lỗ cái mặt nạ nha, công chúa sao lại cầm mặt nạ của mình đi chứ, nàng trốn ra ngoài men theo hướng công chúa đi tới, để xin lại cái

mặt nạ, đang đi thì thấy có người nằm trên bờ hồ, hồ nước rất to, trong ao là toàn là sen, đủ màu sắc, nàng lấy tay che nửa mặt, quay đầu lại định chuồn êm, ai ngờ

-Đứng lại, qua đây,

một giọng nói trầm ấm vang lên, nàng liền quay lại tay vẫn che nửa mặt giả vờ hỏi,

-ngươi kêu ta sao,

hắn k tl mà gật gật đầu, xong rồi phiền phức rồi, thôi kệ đi bc nào hay bước đó vậy, nàng rì rì bc tới, hắn ta ngậm cái phiến lá, quơ quơ nhìn chăm chăm Thiên Băng, ngạc nhiên hỏi

-mặt ngươi bị sao vậy, sao phải che, tới mở ra cho ta xem, chết rồi đang yên đang lành xem mặt mình làm j, nàng từ từ để tay xuống cho hắn xem, muốn xem thì cứ xem đi, hắn trong mắt mang theo một mảng kinh diễm, trời AK, thiếu niên này khuôn mặt đẹp như vậy làm j, ta k ngờ có người đẹp hơn mình nhak,

sau khi biết mình nhìn chăm chăm thiếu niên trc mặt có chút thất thố, hắn lặ sang chuyện khác

-khụ, trên người ngươi, quần Áo rất đẹp, màu sắc ta chưa từng thấy qua, mua ở đâu thế,

hắn ta tới gần, cầm lên vạt Áo Thiên Băng ngắm nghía, má ơi, tên này có biến thái quá k, mặt k nhìn xem quần Áo làm j, Thiên Băng giờ mới nhìn kĩ hắn nhak, cũng soái lắm AK, mày kiếm, tóc đen buồn xõa, được cột gọn sau đầu, chừa ra hai lọn tóc trc trán, mắt hẹp dài, lông mi dài cong cong, mũi cao thẳng, môi mỏng đỏ mọng khẽ nhếch lên nụ cười nhẹ, trường bào đen đỏ kết hợp, nhìn rất thoải mái, đáng người hoàn mỹ, nhưng có vẻ hơi thư sinh chứ k phải kiểu cơ bắp như Ngân Bạch, nàng thu liễm mắt phượng, nhẹ giọng trả lời hắn

-thanh thanh khâu,

-AK vậy sao, đang sanh thân phụ Quân k biết tặng lễ vật j, hay là tiểu huynh đệ, coi như giúp đỡ người khác đi, Ngươi cởi bộ đồ này ra cho ta mượn,

chưa kịp phòng bị, hắn đi tới định kéo áo Thiên băng cởi ra, Thiên băng cả kinh ngăn lại, tránh thoát hắn, sửa sang lại vạt Áo của mình

-ngươi ngươi làm cái hả,

hắn nhú mày nhìn Thiên băng hỏi

-Cũng k phải con gái, ngươi sợ cái j, tạm thời cởi ra cho ta mượn

, hắn lại tiến lên muốn cởi ra

-AK, không được, ngươi đừng qua đây,

Thiên băng nắm chặt áo phòng bị nhìn hắn, k buồn tha hắn ta tiến lên định cởi áo, hai người giang co qua lại thế là

-Bùm, ục ục,

hai người cư nhiên ngã xuống hồ nước gần đó, Thiên băng hơi sặc nước, chết rồi k dùng đc tiên Pháp làm sao bây giờ, chẳng lẽ ta bị ngộp chết ở đây sao, hắn ta truyền âm cho nàng

-ta truyền hơi cho ngươi,

AK chẳng lẽ, chỉ thấy hắn ôm eo nàng, yêu Pháp Hắc ám bao quanh Thiên Băng, làm nàng như tiếp thu đc k khí, k còn khó thở nữa, trên mặt nước, nàng thấy được, đám binh lính đang đi ngang, hắn lấy tay bịch mũi nàng, trong phút chốc hắn thoáng giật mình, eo nàng nhỏ nhắn, đáng người cũng rất nhỏ, làn da xúc cảm mềm mại, hắn thoáng ngây người, sau Khi quan binh đi xa, hai người liền ngoi lên mặt nước, hắn có chút luyến tiếc buồn nàng ra, nàng liền leo lên ngai bệch dưới đất, thở hắt hắt, chưa bao giờ nàng chật vật như bây giờ, thật là đáng hận mà

,gió lùa qua làm nàng hơi rùng mình

-lạnh chết mất,

hắn ngoi kế bên, k khỏi nhìn nàng mỉm cười,

-sợ lạnh như vậy, giống người phàm quá

-ta đây k phải cũng giống người phàm sao, k dung đc tiên thuật,

hắn nghe vậy ngạc nhiên hỏi

-ngươi là người của Thiên Tộc, làm j ngạc nhiên vậy,

hắn ta k phải cũng giống mình sao,

-ngươi k phải cũng giống ta sao còn hỏi, ngươi cũng bị bắt về đây làm con tinh chứ j,

-ngươi nói cái j vậy con tinh,

hắn buồn cười hỏi nàng,nàng gật đầu nhìn hắn,hắn lắc đầu nói

-k phải ta là nhị hoàng tử của, Dực tộc, ly Kính

,nàng thoáng ngạc nhiên nhìn hắn, trời AK trong vòng một khắc nàng gặp được hai vị hoàng tử, một là Phụng Tộc, một là Dực Tộc, k phải trùng hợp vậy chứ, hắn này giờ luôn đề ý đến đến nàng,

khuôn mặt đẹp tới mức hắn k có từ nào diễn tả, phải nói là mỹ đến kinh tâm động phách, làm hắn không khỏi có chút si mê nhak, trên thế gian có người mỹ như vậy,

Thiên băng thăm nghĩ 36 kế chạy là thượng sách, nàng dùng hết sức đứng dậy chạy thật xa, vừa đi đc hai bc thì có cỗ lực lượng kéo lại, nàng liền rơi vào vòng tay của hắn, hắn có chút si ngốc nhìn nàng, tự nhiên hắn đẩy nàng ra té trên mặt đất, hắn nói, về mặt có chút lúng túng

-thôi đi, ngươi là ai,

nàng k bít thương hoa tiết Ngọc j hết, đầy mạnh như vậy làm j

-ta tên Thiên Băng, đệ tử thứ 18 của núi Côn Luân Sơn, của thượng thần Mặc Uyên, bị phụ quân ngài bắt tới đây k phải sao,

nàng phì cười cái miệng dính đầy bùn đất, hắn way lại nhìn nàng khẳng định

-ngươi là con tinh mà phụ quân ta mới bắt được mấy ngày nay

-Đúng, ta đang đi giữa đường tới thăm sư phụ bị hắn bắt tới đây đó, nàng nhìn hắn về mặt có chút khó chịu,nàng đứng im nhắm mắt nói

-đã lọt vào tay ngươi, muốn chém muốn giết tùy ý,

-vậy k giết ngươi, cho ngươi về làm người của ta ngươi chịu sao, nàng há hok mồm, kiên định phản bác

-thà chết k chịu, hắn cười to

-Đùa ngươi thôi, ta k có sở thích y với y, new ngươi muốn chạy thì chạy đi, ta không thích lo chuyện bao đồng,hắn vừa nói xong thì có một loạt binh lính chạy tới bao vây, tên đầu lĩnh lên tiếng

-hóa ra người ở đây mao theo chúng ta trở về,Ly Kính thấy vậy, hơi tức giận quát

-càng luk càng k wi cũ, trong mắt các ngươi còn có hoàng tử này k,bọn họ nhìn nhau wi xuống hô to

-nhị hoàng tử chúng thuộc hạ không dám

-Con k mau lui xuống,

- nhị hoàng tử có biết bên cạnh mình là ai k, hắn cho nàng ánh mắt i bảo yên tâm, nàng nhìn hắn gật đầu,

-chẳng lẽ các ngươi thấy ta xuất ngày mưa vui uống rượu, thì k biết chuyện j xảy ra sao, k biết Đại tử Minh Cung xảy ra chuyện j, ngữ khí nói chuyện pha chút giận giữ, làm bọn thuộc hạ, có chút sợ hãi

-thuộc hạ k dám

-một lũ vô dụng k có não, còn k rút mau

-đạ, sau khi binh lính đã đi xa,hắn đột nhiên câu cổ nàng vừa đi vừa nói

-ngươi chính là tên Thiên Tộc mà mui mui ta thích đó hả

-j chứ, là sao chứ, nàng ngạc nhiên hỏi,nhưng k quên lấy tay chắn ngang ngực mình, phòng đụng chạm, hắn nhìn hành động của nàng, cười cười nói

-ta nghe người của Tử Minh Cung nói,Yên chi thích Tên mặt trắng của Thiên Tộc, mui ấy còn muốn đưa ngươi bỏ trốn,có nghĩa là mui ấy thích ngươi thật rồi,

-ha ha chắc chắn là ngươi hui lắm rồi,nàng lảng tránh nói

-k sao, new mụi mụi thik nguoi như vậy ta cũng k thể để nguoi bị bắt về nhak,ta sẽ chịu khó đích thân đưa nguoi về, nàg ngạc nhiên nhìn hấn có vẻ rất khó hiểu, về, hấn chịu thả nàg sao

Khu vực của đại hoàng tử của Từ Minh Cung

-Nguoi nói j, nhị hoàng tử đang uống rượu với tên đó sao,còn nói chuyện suốt đêm,hấn nhìn thuộc hạ nghi hoặc hỏi,

-ạ, thuộc hạ chính tai nghe thấy, thuộc hạ thấy bọn họ ướt đầm mình mẩy, rồi cùng nhau trò chuyện uống rượu, hắc y cung kính tời,hấn nhìn hắc y ánh mắt lẻ lên tia mưu tính

-truyền lệnh xuống, k cần ngăn cản nhị hoàng tử, cứ để hấn Tăng tị vs tên tiểu tiên ở Gò Côn luân đó đi,để chúng ta khai chiến vs Thiên Tộc, ta vừa hay có thể vạch tội hấn vs phụ Quân

BÊN NÀY

SAo khi, vừa đi vừa nói, hấn và nàg bắt đầu uống rượu vừa trò chuyện, giờ hấn đang vừa uống rượu vừa ngắm nhìn nàg, dung nhan kiều diễm vì rượu say mà ửng lên Hồng nhuận, làm nhan sắc càng mỹ lệ động lòng người,bỗng kết, cánh cửa mở ra rồi đóng lại, một giọng nói thanh thoát vang lên

-nhị Ca ca, sao huynh lại uống rượu ở đây,

-Thiên tộc tiểu tiên xinh đẹp như vậy, hèn chi mụi lại thik hấn đến vậy,nghe nhắc đến Thiên băng nàg ta k khỏi có chút ửng hồng, xấu hổ nói

-nhị ca huynh hiểu lầm rồi

-Hiểu lầm, đại ca mụi trải qua trăng Nguyệt nhu như vậy còn k nhìn ra tâm tư của mụi sao, mụi đã động lòng vs hấn rồi phải k,

-nhưng chàng ta là người của Thiên Tộc, yên chi có chút buồn bã nói

-new đã thik thì wan tâm j đến hấn có thân phận j

-Thiên tộc và Dục Tộc vốn k thể thông hôn, huống hồ chúng ta sắp khai chiến vs Thiên Tộc rồi

-mụi mụi thông minh biết thì tốt, cái j mà con tính, người ngu còn nhìn ra, rõ ràng là cố Ý khiêu chiến k phải sao, phụ quân là người muốn tạo phản còn ta thì k, một chút hứng thú cũng k,ánh mắt công chúa lẻ lên một tia mừng rỡ

-Thật sao, vậy, new ca k tán thành khởi binh vậy giúp mụi cứu chàng ra ngoài, nói xong không khỏi có chút thẹn thùng, Ly Kính nhìn mụi mụi mình mỉm cười, nói

-nếu mụi thik hấn, trực tiếp nhốt hấn lại, ép hấn thành thân, Công chúa lắc đầu lia lịa nói

-k dc phụ Quân mà biết trực tiếp sẽ giết chàng,

-vậy hai ta có thể tìm cách dẫn hấn ra ngoài, tiểu tử này đối vs ta rất có duyên, ta cũng k muốn hấn chết,

Thanh khâu,

-Phu Quân, sao tới giờ này ta còn chưa thấy con bé, k biết có xảy ra chuyện j k, Yến tiệc đã kết thúc từ lâu, sao giờ vẫn chưa về chứ, một phụ nữ xinh đẹp cứ đi đi lại lại tr"c của cung điện, Bạch Đế thấy vậy liền an ủi,

-mị cơ bình tĩnh, con gái bảo bối chắc đi đâu đó vui chơi thui, nàg đừng lo lắng quá

-cha cũng tại con, con không đi cùng mụi mụi, con sẽ đi tìm mụi thêm một lần nữa, hai ca ca của nàg cũng lo lắng k kém, bỗng nhị ca của nàg, nghĩ tới điều j đó,

-cha, nươg, k phải là mụi mụi tới núi Côn Luân Sơn chứ, k phải sư phụ của mụi ấy sắp xuất quan sao, mọi người như bưng tỉnh ra vấn đề liền, đại Ca tới đó một chuyến xác nhận thì mới yên tâm, một đường tới núi Côn Luân, đi thẳng đến cửa vào,

-----*****-----

TỪ Minh Cung

-Tới rồi sao, hấn ta đang ngâm mình ở ao sen, cùng vs hai mỹ nữ bên cạnh, vừa nhìn Thiên băng vừa mới vào cửa nói, Thiên băng thấy cảnh này k khỏi nhũn mày, má ửng mình tới đứng lưk nhĩ, nhưng mà thôi kệ liên quan j mình, nàg bình tĩnh gạt đầu hỏi

+ -Ta đã ngủ bao lâu rồi,

-10ngày, nguoi uống hết rượu của Từ Minh Cung ta, hèn là có ta ở bên, k thôi hôm nay k chỉ 10ngày đâu (một khắc) nàg nghe hấn nói thì rất Hoảng hốt

má ơi 10 ngày, vậy k phải nhà sẽ nháo tới gà bay chó sủa sao, k biết mọi người giờ thế nào, thật là lo lắng wá..... Nàng nhìn hấn hỏi

-ngươi có thể cho ta gặp người nhà một chút sao,

-ngươi gấp gấp j, rồi se có luk thả ngươi đi sao, hấn ta vừa nói vừa bc lên bức thềm, còi bộ đồ ước, trước mặt nàng, lộ ra cơ thể khỏe mạnh, cơ bắp hoàn mỹ, k một tia thik thừa, Trần trụi tr'c mặt nàng làm nàng có chút chột dạ, way mặt sang chỗ khác, hấn ta way lưng sag, nên k thấy hạnh động này của nàng, sao khi way lại thì hấn ta đã mặt song, bộ trường bào đồ rực càn tôn lên dung nhan tuấn mỹ, mang theo chút tà mỹ, xương quai sanh ẩn hiện dưới lớp trường bào hồ cổ làm tăng lên sự phong Lưu bất cần đời, nàng thầm nghĩ, đẹp thì có đẹp nhưng phong Lưu wá, k biết có nên kết bạn k,

Thật là gần mực thì đen gần đèn thì sáng, tục ngữ này nàng tự hiểu,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Được cứu

Bỗng có tiếng nói từ ngoài cửa vọng vào

-Nhị Đế,

Ta chưa kịp phản ứng lại thì bị hấn phát gục ở nhuyển tháp gần đó, hấn dùng yêu Pháp định thân ta lại, làm Thiên Băng vô Pháp nhúc nhích, chỉ biết tức giận nhìn chăm chăm hấn, hấn nhìn chăm chăm ta, hành động này ở trong mắt người sao lung muốn ái mị có bao nhiêu ái mị, người sao lung tức giận quát,

-Hoang Đường, người của phụ quân mà ngươi cũng dám động vào, hấn cười diều cọt nói

-có j k dám, ly kính ngả ngón trả lời

-cho dù có ngày ngươi chết ở đâu đó, ta cũng mặc kệ, nhưng người này k được người kia ánh mắt lé lên tia độc ác, hấn nhìn nàng, trong ánh mắt chứa đựng một tia ôn nhu nói

-cũng chỉ là một tiểu tiên sứ, làm mò câu mà thôi, hấn way sang nhìn người sau lưng bằng tư thế ngả ngón

-chỉ cần có hấn ở đây, Mặc Uyên sợ k tới sao, cứ để đây cho ta chăm sok giùm cũng k thiệt, người kia nhìn hấn bằng ánh mắt miệt thị, nói bằng giọng mỉa mai

-new như phụ quân k thấy mẹ con ngươi tội nghiệp, đã sớm đuổi tên phế vật nhà ngươi ra khỏi cung rồi, hay bây giờ thì hay rồi còn ở đây sống vất vưởng,

chật.....hấn ta mỉm cười như có như không nói

-ha ha sống vất vưởng, ta thấy kia rõ ràng là nữ đệ tử giả trai, mà Mặc Uyên dấu ở Côn Luân Sơn, đại ca k cần lo lắng quá như vậy, ta càn sống vất vưởng, huynh càn vui mà k phải sao,

Ml càn người kia nhếch lên nụ cười miệt thị

-Được, được, đợi khi chúng ta trở mặt với Thiên Tộc, ta xem ngươi làm thế nào, nói xong người kia một tia nhẩn nại cũng k có, phát tay áo bỏ đi,

Hấn ta lần nữa quay đầu lại nhìn chăm chăm nàng, nói bằng giọng nhỏ nhẹ

-mỹ nhân, nàng là nữ phải k, thật ra ta đã nhìn thấu, nàng là nữ cái nam trang, đột nhiên hấn áp sát người vào nàng, nói nhỏ làm nàng giật hết cả mình,

-nói cho ta biết nàng thật ra có phải nữ nhân k,

nàng nghĩ thầm, chẳng lẽ hấn phát hiện mình là nữ rồi sao, hấn phát tay thu hồi yêu Pháp, Thiên băng lập tuk bật người ngồi dậy, tránh xa hấn, hô to

-Đừng nói bậy,

hấn nhìn nàng cười nhẹ,

-nói thật đi,....

Trời AK, chẳng lẽ bị phát hiện thật rồi, dù sao, biết thì biết cũng chẳng sao

-ngươi nhìn ra rồi sao, người ở Côn Luân Sơn còn k nhận ra đâu,

hắn cười to

- đ-ược rồi vậy là thừa nhận rồi nhé, ngươi thật sự là nữ nhân, chưa j đã bị ta cạy miệng,

nàng tuk giận muốn nổ đom đóm, giỏi lắm Lý Kinh thôi tha, nàng nắm luôn 18đôi tổ tông nhà hắn, thấy nàng chu môi ủy khuất vì bị trêu chọc, hắn ta thu liễm nụ cười, nhìn nàng nghiêm tuk nói

-Được rồi k chọc ngươi nữa, mừng 3ngày ta sẽ nghĩ cách thả ngươi đi,

nàng nghi hoặc nhìn hắn

-ngươi chịu thả ta sao,

hắn gật đầu

-ngươi k tin ta sao, phụ Quân ta muốn chiến tranh nhưng ta thì k muốn, được rồi ta hỏi ngươi

-mùi mị ta thích ngươi, hay là ta giao mùi mị ta cho ngươi chăm sok thế nào, nàng trừng mắt nhìn hắn, gờm sao, tuy công chúa rất đẹp nhưng là ta k phải XX nhak

-đúng là ta có điểm k phải ta sẽ giải thích vs Công chúa, thấy nàng đỏ đỏ cái môi ủy khuất hắn k khỏi muốn cắn một phát, làm hắn như muốn trăm luân k thoát ra được,

Buổi chiều

Sư phụ Ba ba nương, ca ca, các người đừng lo nhak, con khỏe lắm, nàng liến lảm bảm trong miệng,.....

-nek làm j đó, trả ngươi,

thì ra là công chúa, nàng gật đầu cười cảm ơn, nàng đeo lên mặt nạ,

-nak ta và ca ca đã bàn rồi, chút nữa sẽ đưa ngươi ra ngoài, ngươi hứa sẽ bảo trọng nhak,,,,,, ta ta, ày da..... Ngươi tự hiểu đi,

chưa kịp để Thiên băng phản bát nàng ta đã đi sâu vào Phiến rừng bên cạnh rồi

Thiên băng k khỏi lắc đầu ngao ngán, ta muốn nói vs cô thật chất ta là nữ, k muốn cô phụ tấm lòng của cô cũng k được

, đang suy nghĩ vẫn vơ thì, phập, một ngọn gió wét ngang trc mặt nàng làm nàng có chút k mở mắt dc

, đến khi mắt mở to thì cảnh tượng tr"c mắt làm nàng kích động k thui,

Nàng chạy nhanh tới ôm người nam nhân Tuấn dật tuyệt mỹ tr"c mặt, ho to

-sư phụ, con biết người sẽ tới cứu con mà, hic, nàng chu môi phẫn nộ lên chọc người thương tiếc, sư phụ rờ đầu nàng sùng nık nói

- Được rồi ngoan, sư phụ đưa con ra ngoài, nỗi nhục hôm nay, sư phụ sẽ giúp con trả lại, ngoan, đi thôi

, nàng cười tươi, trong lòng hạp phúc vô bờ, sư phụ nàng nhak, yêu thương nàng nhất, cảnh này đã đc Lý Kinh trốn sau núi thu hết vào trong mắt, k biết suy nghĩ j, hắn ta chạy đi mất dạn k thấy người

Một đường chạy ra ngoài sư phụ đi tới đâu cày quét binh lính tới đó, bỗng một đoàn binh lính của Kinh Thương b"c tới, ôg ta cười to

-haha, k ngờ ngươi vì tiểu Đồ đệ mà tự mình tới đây, thật khâm phục, hắn ta nhếch môi chế giễu, sư phụ vẫn mặt kệ k xem sự chế diu kia vào mắt từ tốn nói

-có giỏi thì đánh một trận vs ta, bắt Đồ đệ ta để uy hiếp, làm rùa rút cổ sao,

thành công khích tướng, hắn ta trong mắt hiện lên phẫn nộ, wát

-ta cũng đang có ý này,

nói xong chưa kịp chuẩn bị j hắn ta vận dụng yêu Pháp, yêu Pháp hắc ám cuộn cuộn thẳng tắp bay đến sư phụ,

này sư phụ xuất kiếm ngưng tụ tiên Pháp vào kiếm một đường bay thẳng về yêu Pháp của Kinh Thương

,hai cổ lực lượng đụng nhau, tạo nên tiếng nổ lớn, đất đá khối Bụi mù Mịch

, làm mọi người xung quanh k khỏi chấn kinh một trận,

hai người vẫn đứng sừng sững, k một chút nhượng bộ, bỗng Kinh thương, đổi hướng vùng vẫy quyền trượng tập trung, yêu Khí, thẳng hướng Thiên băng chưởng tới, trong luk Thiên băng k biết làm sao,

thì một hắc bào đỏ ở đâu bay ra, Đỡ giùm nàng cổ lực lượng vừa rồi, nàng hốt hoảng kêu to

-ly kính

-Phốc,

hắn ta phun ra một ngụm máu tươi, nhìn Thiên băng quát to,

-Thiên Băng Đi mau,

sư phụ ôm eo nàng bay lên, hướng Côn Luân Sơn, k wen suất một chưởng, ngăn chặn sự truy đuổi của Kinh Thương, làm hắn bật ngược về sau, hắn ta, nổi giận nhìn chằm chằm người đang bay xa, ánh mắt phát hỏa rống to nhìn Ly Kính

-ngịch tử, ngươi dám giúp bọn họ, hắn vùng vẫy lên đánh hắn một chưởng ngay ngực làm hắn bay ra xa, rớt xuống đất, ngực cuồn cuộn hắn ta lại học ra thêm một búng máu nữa,hắn ta nhìn Kinh thương, hô to

-giết đi,giết ta đi,

-ngịch tử, người đau, mau giải hắn nhốt vào ngục tối, k có lệnh của ta k dc phép thả ra, ly kính bị lôi đi,

Côn Luân Sơn

Sư phụ, sư đệ, k sao chứ, nàng gật đầu cảm kích nhìn bọn họ, vào tới bên trong, nàng cùng Sư phụ và bọn họ tường hàng quyền, sau một luk thì sư phụ yêu cầu ta ở thêm mấy canh giờ vui chơi cùng các sư huynh, rồi mới về, ta gật đầu đồng ý,

Từ Minh Cung

-NHỊ ca ca, huynh trốn một time, đội phụ Quân hết giận hãy về, hắn nhìn mụi mụi mình cảm kích

-được rồi, yên tâm, ca tự biết bảo trọng, mụi nhớ là đừng nói là mụi thả ta, mụi mụi nhìn hắn cười tươi

-ca huynh yên tâm, cho dù phụ quân biết cũng k trách phạt ta đâu, nói xog liền li khai. Hắn nhìn mụi mụi mình đi xa cũng nhanh chóng li khai, đi ra khỏi khu vực của Dực Tộc, Hỏa Kỳ Lân đã đứng ở bia rừng đợi Ly Kính, thấy chủ nhân mình tới, hắn ta đi tới chấp tay

-nhị diện hạ, chúng ta bây giờ đi đâu, ly Kính k nhìn hắn, tay chấp sau lưng, mắt nhìn xa xa k biết nghĩ j,hắn hít hơi thật sâu, như là thông suốt một điều j đó, way lại nhìn Hỏa Kỳ Lân, nói

-Kỳ Lân, chúng ta đi tìm nàng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tìm nàng

Kỳ lân nhìn chủ nhân của mình, ánh mắt ngạc nhiên, chủ nhân xưa giờ chưa bao giờ lộ ra ánh mắt ôn nhu như nc vậy nhak, đây là chuyện j AK, chẳng lẽ chủ nhân yêu người trong lời nói sao, nhưng mà nó nge nói nàng là người của Thiên Tộc nhak, bất quá chủ nhân vui liền hảo □□□

Côn Luân Sơn

Thiên băng cùng vs sư phụ và sư huynh đệ đồng môn chia tay, nàng liền thấy đại ca tới đón về rồi,

-sư phụ, ngài bảo trọng, Đồ nhi sẽ rất nhớ người,

nàng hic hic k nỡ xa sư phụ, sư phụ nhìn nàng, cung chiều xoa đầu ánh mắt cũng k nhìn dc có chút ướt át, chuyện của thiên băng hắn đều biết, nhưng hắn tôn trọng Đồ nhi của mình

-ngốc Thiên Nhi, con phải bảo trọng, đi đi nhớ rành đến thăm sư phụ nhak, nàg gạt đầu, liền li khai theo đại ca về nhak, nàg tranh thủ còn xuống trần gian nữa nhak

Sau khi đặng vân về nhak

Liền tr'c cổng thấy cha, nương, nhị ca, đứng trc cổng đợi mình, nàg thấy mình rất hạnh phúc nhak, chưa kịp định thân nàg nhào vào cái ôm áp của nương. □□

-nương, con đã về

, mọi người nhìn nàg k khí rất vui vẻ, cả nhà lại đoàn Viên thật tốt

Nàg lại bắt đầu đi xuống trần gian, tìm miếng ngọc tỷ còn lại, lần này nàg k xuất ra linh thức nữa, mà dùng nguyên bản thể nhập vào thân xác kia luôn, nàg từ biệt đại gia đình của mình, rồi một đường đặng vân định đi xuống trần, đi giữa đường nàg nghe có tiếng hét

, tính Hiếu kì nàg way lai hướng đó xem, thì thấy một con Kì Lân đang đánh nhau quyết liệt vs con phượng hoàng, nàg định đi thẳng, thì nhìn thấp thoáng thấy dc thân ảnh màu đỏ, đang nằm im dưới đất, trên người còn vài vết máu, tóc tai hỗn độn, dù sao đã tới rồi thì cứu người trc hần tính, nói liền làm

Nàg ôm ngag người nọ, quay lại nhìn Kỳ Lân vs Phượng Hoàng đang đấu nhau, nàg nghĩ chắc Kì Lân k thua đâu, đặng trc có hag độg cứu người trc

Sau khi ôm người nọ dựa vào vách đá gần đó, nàg ra ngoài đi lấy nước, định chùi lau mặt người này một phen, vì tóc tai hỗn độn, nên k nhìn ra dung mạo,

sau khi trở lại, nàg liền lấy khăn ti mi lau xong vết máu, sau khi thấy người nọ là ai, nàg k khỏi đứng hình, trời AK, là Ly Kính, sao hần ở đây, mà làm sao lại bị thương, bao nhiêu nghi hoặc trong đầu,

Sau khi trị thương uy đan dc cho hần, vết thương dần khép lại, sắc mặt tái nhợt liền trở nên hồng nhuận rất nhiều, đang định định ra ngoài xem Kì Lân tình hình thế nào thì bỗng có bàn tay, xúc cảm lạnh lạnh, bắt lấy bàn tay nàg, nàg way lại nhìn hần nói

-tình, rồi sao, cảm thấy thế nào

Hần vừa tỉnh lại cơ thể như còn trở ngại, hần biết có người đã cứu mình, lúc này hần đi về hướng Côn Luân Sơn để tìm nàg, ai ngờ lọt vào trận Pháp, kết giới của Thiên Tộc, Pháp thuật cũng bị hạn chế k ít, liền bị thương, sau khi cố hết sức thoát ra, hần liền gặp con phượng hoàng, may nhờ có Kì Lân phụ giúp, k thui hần k giữ dc mạng rồi, hần nhìn nàg, đứng gần như vậy hần ta nghĩ dc mùi thơm trên cơ thể nàg, mùi thơm độc nhất vô nhị, chỉ có nàg mới có, chẳng lẽ người trc mặt là nàg,

-là nàg sao, thiên Băng,

ngữ khí như muốn khẳng định, nàg cũng k muốn gạt hần, gạt đầu, hần cầm tay nàg, thật chặt, miệng cười tươi như hoa mới nở, giọng nói có phần run run

-là nàg sao, ta tìm nàg đã lâu, k ngờ bây giờ đã gặp được,

Tìm nàg, hần tìm nàg làm j,

-tìm ta, tìm ta làm j, nàg nhìn hần có chút k thể tin dc

Hần nắm tay nàg, mỉm cười, hít một hơi thật sâu,

-ta đã nghĩ kĩ rồi, từ nay về sao, nàg đi đâu ta đi đó, ta biết nàg là Thiên Tộc cao cao tại thượng, ta là Thái tử k quyền k thế, giống như phế vật sống lây lất wa ngày, ta k muốn chiến tranh, ta muốn bình bình an an, tiêu điều tự tại, từ khi gặp nàg ta biết yêu là j, ta biết mục đích sống của mình là j, ta hứa cho dù thiên hạ này phụ nàg, thì đã sao, cho dù ta còn sống thế cả đời cũng k phụ nàg, Thiên Băng cho dù nàg k yêu ta thì cũng k sao, mỗi khi nàg way đầu luôn thấy bóng hình ta,

Nàg nhìn hần bày tỏ nỗi lòng, nhớ lại khoảnh khắc như gần trc mắt, nàg có tài Đức j để những nam nhân này yêu thương,

nàg thấy ánh mắt hần nhìn nàg, hiện lên một mảnh yêu thương cùng nhung nhớ, là thật lòng, k giả dối, nàg biết làm sao bay giờ, từ lúc hần ta đỡ giùm nàg một chương kia, nàg k bao giờ quên, hần yêu nàg ngay cả sinh mạng cũng k cần, nàg còn chần chờ j mà k thử tiếp nhận, nhưng mà, thấy nàg có chút khó xử k trả lời

Hần gấp gấp hỏi,

-Thiên Băng ta biết ta k xứng vs nàg, ta..... Ta u.....m, hần bị nàg dùng ngón tay chặn lại lời kể tiếp, nàg mỉm cười nhìn hần nói

-k phải, ngươi rất tốt, chẳng wa là ta đã có phu quân rồi,

vừa nói xong, oanh thiên lôi giáng xuống, trái tim hần bỗng giống như muốn rí máu, nàg nói j, nàg có phu quân rồi, là luk nào, tại sao Hần k biết, tại sao, hần là người đến sau sao, hần nhắm mắt, rút tay lại ấn vào trái tim mình, đau lắm đau k thở nổi, nhưng mà k có nàg hần làm sao bay giờ, làm sao bay giờ, hần điên mất, bỗng hần

-phụt..... Một búng máu ọc ra từ miệng hắn, hắn nhìn nàng, nước mắt trong suốt rơi xuống từng giọt, như đang chấp vắn như rất thống khổ, nàng thấy hắn như vậy lòng k khỏi bị thất lại, nàng k nỡ nhìn hắn khổ sở như vậy, nhưng mà nàng cần thiết nói cho hắn biết sự thật này,

--ta biết, ngươi rất buồn, nhưng mà ta đã có phu quân là sự thật, còn k chỉ có một người mà là 3người, xin lỗi, ngươi là người tốt, sẽ tìm đc người thương ngươi, bạc đầu giai lão, đc rồi ta có việc đi trc, đây là dc chữa thương, ngươi trc dùng rồi nghỉ ngơi,

nói xong nàng đứng dậy li khai, hắn thấy nàng đi, hắn chỉ biết k có nàng hắn sống trên đời có í nghĩa j, hắn đứng dậy, chạy nhanh tới ôm chặt nàng, hắn cần nàng, cần nàng, giọng nói có phần run rẩy

-Thiên băng nàng đừng đi, k có nàng ta sống trên đời có í nghĩa j, ta k cần biết nàng trong đời có bao nhiêu người, chỉ cần nàng trong lòng có ta, như vậy là đủ, ta đã nói rồi, nàng đi đâu ta đi đó,

hắn càng ôm chặt nàng hơn, hắn sợ buông tay nàng sẽ đi mất, nàng way lại nhìn hắn, cười nói

-Đi thôi,

hắn nhìn nàng cười như đứa trẻ mới đc cho kẹo, hắn thấy rất hạnh phúc, hạnh phúc hơn bao giờ hết, hắn thả lỏng cái ôm, nắm chặt tay nàng đi ra ngoài hang động, ra đến ngoài Kì Lân đứng chờ sẵn, tuy rắn thẵng nhưng mà, trên người bị thương k ít, Ly Kính thấy vậy, liền thu hồi nó vào k gian riêng của mình cho nó trị thương, thiên Băng nhìn thấy Phương hoàng đag thôi thóp nghĩ rằng, là thần thú biến dị k tệ, tuy có chút ma tính nhưng làm vật cỡi cũng k tệ, thu trc tính sau, nàng thu hồi con Phương hoàng rồi cùng Ly Kính Xuống trần, hắn chỉ cần đi theo nàng, nên k hỏi nhiều

-ngươi quyết định đi theo ta sao, k hỏi hận, nàng nhìn hắn vừa đi vừa hỏi, k cần suy nghĩ hắn trả lời liền mạch

-hỏi thừa, hắn nắm tay nàng có vẻ siết hơi chặt hơn, Như là sợ thứ j đó sẽ vụt mất, nàng có hỏi tiếp liền k có í tứ buồn tha,

-nhưng ta đã có 3lão công,

-k wan tâm, chỉ cần trong lòng nàng có ta liền hảo, nàng nhìn hắn, môi mông nhếch lên nụ cười nhẹ, y nhìn nàng bị kinh sợ bởi vẻ xinh đẹp của nụ cười kia, tuy nàng mang mặc nạ, nhưng nụ cười trên đôi môi ấy chỉ thoáng qua, phảng phất như đến cả sắc hoa Anh đào đang nở rộ ở ngoài đình Viện, cũng phải thất sất,

-Được rồi, đi nhanh thôi, new đã là nam nhân của ta, vậy mọi thứ của chàng đều là của ta, ngay cả suy nghĩ cũng vậy, từ nay chàng là chàng, Dục Tộc là Dục Tộc k liên wan nhau, hắn hiểu được lời nói của nàng có í nghĩa j, hắn nhìn nàng, cười

-Được ta hứa vs nàng, ta từ nay về sau k liên wan Dục Tộc, new sai lời liền k đc siu sinh, vừa dứt lời, lời thề thành, nàng có chút k thể tin hắn thề như vậy, nhưng cũng rất nhanh phục hồi tinh thần, âm thầm mỉm cười, nàng đang rất hạnh phúc,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Đế Thiên Băng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.